

Επίσημη Εφημερίδα L 220

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

56ο έτος
17 Αυγούστου 2013

Περιεχόμενα

II Μη νομοθετικές πράξεις

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

2013/434/EE:

- ★ Απόφαση του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2013, που εξουσιοδοτεί ορισμένα κράτη μέλη να κυρώσουν ή να προσχωρήσουν στο πρωτόκολλο το οποίο τροποποιεί τη σύμβαση της Βιέννης, της 21ης Μαΐου 1963, σχετικά με την αστική ευθύνη ως προς τις πυρηνικές ζημιές, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και να προβούν σε δήλωση σχετικά με την εφαρμογή των σχετικών εσωτερικών κανόνων του ενωσιακού δικαίου 1

Πρωτόκολλο περί τροποποίησης της σύμβασης της Βιέννης του 1963 σχετικά με την αστική ευθύνη ως προς τις πυρηνικές ζημιές 3

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

- ★ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 785/2013 της Επιτροπής, της 14ης Αυγούστου 2013, για την έγκριση μη ήσσονος σημασίας τροποποίησης των προδιαγραφών ονομασίας καταχωρισμένης στο μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων [Miel de La Alcarria (ΠΟΠ)] 12
- ★ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 786/2013 της Επιτροπής, της 16ης Αυγούστου 2013, για την τροποποίηση του παραρτήματος ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 853/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα επιτρεπόμενα όρια γεσοτοξινών στα ζώντα δίδυμα μαλάκια ⁽¹⁾ 14

Τιμή: 4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

(¹) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

EL

Οι πράξεις των οποίων οι τίτλοι έχουν τυπωθεί με λευκά στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχείρισης που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

- ★ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 787/2013 της Επιτροπής, της 16ης Αυγούστου 2013, για την έγκριση του παρασκευάσματος *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) ως πρόσθετης ύλης ζωοτροφών για γαλοπούλες προς πάχυνση και γαλοπούλες εκτρεφόμενες για αναπαραγωγή (κάτοχος της άδειας: **Kemira Europa NV**) ⁽¹⁾ 15

Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 788/2013 της Επιτροπής, της 16ης Αυγούστου 2013, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών εισαγωγής για τον προσδιορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 18

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

2013/435/ΕΕ:

- ★ Απόφαση της Επιτροπής, της 2ας Μαΐου 2013, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.22843 (2012/C) (πρώην 2012/NN) που χορήγησε η Γαλλία στη *Société Nationale Corse Méditerranée* και την *Compagnie Méridionale de Navigation* [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2013) 1926] ⁽¹⁾ 20

2013/436/ΕΕ:

- ★ Εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής, της 13ης Αυγούστου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2007/777/ΕΚ όσον αφορά την εισαγωγή νέας επεξεργασίας για την αδρανολοποίηση του ιού του αφθώδους πυρετού στα προϊόντα κρέατος και τις προϋποθέσεις εισαγωγής από τη ρωσική περιφέρεια *Kaliningrad* [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2013) 4970] ⁽¹⁾ 46

2013/437/ΕΕ:

- ★ Εκτελεστική απόφαση της Επιτροπής, της 14ης Αυγούστου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/642/ΕΕ για την έγκριση μεθόδων ταξινόμησης σφαγίων χοίρων στην Ελλάδα και για την κατάργηση της απόφασης 89/449/ΕΟΚ για την έγκριση μεθόδων ταξινόμησης σφαγίων χοίρων στην Ελλάδα [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2013) 5302] 49

Ανακοίνωση προς τους αναγνώστες — Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 216/2013 του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2013, για την ηλεκτρονική δημοσίευση της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (βλέπε σελίδα 3 του εξωφύλλου)

Σημείωση για τους αναγνώστες — Τρόπος παραπομπής σε πράξεις (βλέπε σελίδα 3 του εξωφύλλου)

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 15ης Ιουλίου 2013

που εξουσιοδοτεί ορισμένα κράτη μέλη να κυρώσουν ή να προσχωρήσουν στο πρωτόκολλο το οποίο τροποποιεί τη σύμβαση της Βιέννης, της 21ης Μαΐου 1963, σχετικά με την αστική ευθύνη ως προς τις πυρηνικές ζημιές, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και να προβούν σε δήλωση σχετικά με την εφαρμογή των σχετικών εσωτερικών κανόνων του ενωσιακού δικαίου

(2013/434/ΕΕ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81 παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 6 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη την έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η Ένωση εργάζεται προς την κατεύθυνση της εγκαθίδρυσης κοινού δικαστικού χώρου βασισμένου στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων.
- (2) Το πρωτόκολλο της 12ης Σεπτεμβρίου 1997 (στο εξής «πρωτόκολλο του 1997») το οποίο τροποποιεί τη σύμβαση της Βιέννης, της 21ης Μαΐου 1963, σχετικά με την αστική ευθύνη ως προς τις πυρηνικές ζημιές (στο εξής «σύμβαση της Βιέννης») έγινε αντικείμενο διαπραγματεύσεων με σκοπό να βελτιωθεί η αποζημίωση των θυμάτων ζημιών που προκαλούνται από πυρηνικά ατυχήματα. Είναι ως εκ τούτου σκόπιμο οι διατάξεις του πρωτοκόλλου του 1997 να εφαρμοστούν στα κράτη μέλη που αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης της Βιέννης.
- (3) Η Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα όσον αφορά τα άρθρα XI και XII της σύμβασης της Βιέννης, μετά την τροποποίησή της από το πρωτόκολλο του 1997, στον βαθμό που οι εν λόγω διατάξεις επηρεάζουν τους κανόνες που θεσπίζει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽¹⁾. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 πρόκειται να αντικατασταθεί στις 10 Ιανουαρίου 2015 από

τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις⁽²⁾. Τα κράτη μέλη διατηρούν την αρμοδιότητά τους στα θέματα που καλύπτει το πρωτόκολλο του 1997 και τα οποία δεν έχουν επιπτώσεις στο δίκαιο της Ένωσης. Λόγω του αντικειμένου και του σκοπού του πρωτοκόλλου του 1997, η αποδοχή των διατάξεων του πρωτοκόλλου που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Ένωσης δεν είναι δυνατόν να διαχωριστεί από τις διατάξεις που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία των κρατών μελών.

- (4) Στη σύμβαση της Βιέννης και στο πρωτόκολλο του 1997 δεν μπορούν να συμμετέχουν περιφερειακοί οργανισμοί οικονομικής ολοκλήρωσης. Ως εκ τούτου, η Ένωση δεν είναι σε θέση να καταστεί συμβαλλόμενο μέρος του πρωτοκόλλου του 1997.
- (5) Τα κράτη μέλη που αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης της Βιέννης και δεν κύρωσαν το πρωτόκολλο του 1997 πριν από την προσχώρησή τους στην Ένωση θα πρέπει κατά συνέπεια να εξουσιοδοτηθούν να κυρώσουν το πρωτόκολλο του 1997 προς το συμφέρον της Ένωσης ή να προσχωρήσουν σε αυτό.
- (6) Δώδεκα από τα κράτη μέλη της Ένωσης και συγκεκριμένα το Βέλγιο, η Γερμανία, η Ελλάδα, η Ισπανία, η Γαλλία, η Ιταλία, οι Κάτω Χώρες, η Πορτογαλία, η Σλοβενία, η Φινλανδία, η Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης των Παρισίων σχετικά με την ευθύνη τρίτων στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας, της 29ης Ιουλίου 1960, όπως τροποποιήθηκε από το πρόσθετο πρωτόκολλο της 28ης Ιανουαρίου 1964 και από το πρωτόκολλο της 16ης Νοεμβρίου 1982 (στο εξής «σύμβαση των Παρισίων»). Η σύμβαση των Παρισίων καθιερώνει ένα καθεστώς για την αποζημίωση θυμάτων ζημιών που προκλήθηκαν από πυρηνικά ατυχήματα βασισμένο σε αρχές παρόμοιες με αυτές της σύμβασης της Βιέννης. Το πρωτόκολλο της 12ης Φεβρουαρίου 2004 (στο εξής «πρωτόκολλο του 2004»), που τροποποιεί τη σύμβαση των Παρισίων, βελτιώνει την αποζημίωση

⁽¹⁾ ΕΕ L 12 της 16.1.2001, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 351 της 20.12.2012, σ. 1.

για ζημιές που προκλήθηκαν από πυρηνικά ατυχήματα. Με τις αποφάσεις του Συμβουλίου 2004/294/EK⁽¹⁾ και 2007/727/EK⁽²⁾, τα κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης των Παρισίων εξουσιοδοτήθηκαν να κυρώσουν το πρωτόκολλο του 2004, προς το συμφέρον της τότε Κοινότητας, ή να προσχωρήσουν σε αυτό. Ως εκ τούτου, δικαιολογείται αντικειμενικά το ότι η παρούσα απόφαση δεν απευθύνεται σε όσα κράτη μέλη είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης των Παρισίων αλλά όχι της σύμβασης της Βιέννης.

- (7) Πέραν αυτού, πέντε κράτη μέλη της Ένωσης και συγκεκριμένα η Ιρλανδία, η Κύπρος, το Λουξεμβούργο, η Μάλτα και η Αυστρία δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη ούτε της σύμβασης της Βιέννης ούτε της σύμβασης των Παρισίων. Δεδομένου ότι το πρωτόκολλο του 1997 τροποποιεί τη σύμβαση της Βιέννης και ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη που δεσμεύονται από την εν λόγω σύμβαση να συνεχίσουν να εφαρμόζουν τους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας και αναγνώρισης και εκτέλεσης που προβλέπονται από αυτήν, δικαιολογείται αντικειμενικά το ότι η παρούσα απόφαση απευθύνεται μόνο στα κράτη μέλη που αποτελούν συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης της Βιέννης. Έτσι, η Ιρλανδία, η Κύπρος, το Λουξεμβούργο, η Μάλτα και η Αυστρία θα πρέπει να συνεχίσουν να βασιζονται στους κανόνες που περιέχονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 και να τους εφαρμόζουν στον τομέα τον οποίο καλύπτουν η σύμβαση της Βιέννης και το πρωτόκολλο του 1997 που τροποποιεί την εν λόγω σύμβαση.
- (8) Κατά συνέπεια, οι διατάξεις του πρωτοκόλλου του 1997 θα εφαρμόζονται, σε ό,τι αφορά την Ένωση, μόνο από τα κράτη μέλη που είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης της Βιέννης κατά τον χρόνο έκδοσης της παρούσας απόφασης.
- (9) Οι κανόνες αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων που θεσπίζει το άρθρο XII της σύμβασης της Βιέννης, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 14 του πρωτοκόλλου του 1997, δεν θα πρέπει να υπερισχύουν των κανόνων σχετικά με τη διαδικασία αναγνώρισης και εκτέλεσης των αποφάσεων που θεσπίζει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001. Συνεπώς, τα κράτη μέλη που εξουσιοδοτούνται να κυρώσουν το πρωτόκολλο του 1997 ή να προσχωρήσουν σε αυτό με την παρούσα απόφαση θα πρέπει να προβούν στη δήλωση που προβλέπει η παρούσα απόφαση προκειμένου να εξασφαλιστεί η εφαρμογή των σχετικών κανόνων της Ένωσης.
- (10) Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία, χώρες για τις οποίες ισχύει το πρωτόκολλο αριθ. 21 για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμμετέχουν στην έκδοση και την εφαρμογή της παρούσας απόφασης.
- (11) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, που προσαρτάται στη Συν-

θήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το Συμβούλιο εξουσιοδοτεί τη Βουλγαρία, την Τσεχική Δημοκρατία, την Εσθονία, τη Λιθουανία, την Ουγγαρία, την Πολωνία και τη Σλοβακία να κυρώσουν το πρωτόκολλο της 12ης Σεπτεμβρίου 1997 το οποίο τροποποιεί τη σύμβαση της Βιέννης, της 21ης Μαΐου 1963, σχετικά με την αστική ευθύνη ως προς τις πυρηνικές ζημιές, προς το συμφέρον της Ένωσης, ή να προσχωρήσουν σε αυτό.

Το κείμενο του πρωτοκόλλου του 1997 επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Το Συμβούλιο εξουσιοδοτεί τη Βουλγαρία, την Τσεχική Δημοκρατία, την Εσθονία, τη Λιθουανία, την Ουγγαρία, την Πολωνία και τη Σλοβακία να προβούν στην ακόλουθη δήλωση:

«Οι αποφάσεις σχετικά με θέματα που καλύπτονται από το πρωτόκολλο της 12ης Σεπτεμβρίου 1997 το οποίο τροποποιεί τη σύμβαση της Βιέννης, της 21ης Μαΐου 1963, σχετικά με την αστική ευθύνη ως προς τις πυρηνικές ζημιές, όταν εκδίδονται από δικαστήριο κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο είναι συμβαλλόμενο μέρος του εν λόγω πρωτοκόλλου, αναγνωρίζονται και εκτελούνται στην [όνομα του κράτους μέλους που προβαίνει στη δήλωση] σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα αυτό.»

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Δημοκρατία της Βουλγαρίας, την Τσεχική Δημοκρατία, τη Δημοκρατία της Εσθονίας, τη Δημοκρατία της Λιθουανίας, την Ουγγαρία, τη Δημοκρατία της Πολωνίας και τη Σλοβακική Δημοκρατία σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Βρυξέλλες, 15 Ιουλίου 2013.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
V. JUKNA

⁽¹⁾ EE L 97 της 1.4.2004, σ. 53.

⁽²⁾ EE L 294 της 13.11.2007, σ. 23.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ**περί τροποποίησης της σύμβασης της Βιέννης του 1963 σχετικά με την αστική ευθύνη ως προς τις πυρηνικές ζημιές**

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι είναι επιθυμητό να τροποποιηθεί η σύμβαση της Βιέννης, της 21ης Μαΐου 1963, σχετικά με την αστική ευθύνη ως προς τις πυρηνικές ζημιές, ώστε να διευρυνθεί το πεδίο εφαρμογής της, να αυξηθεί το ποσό ευθύνης του φορέα εκμετάλλευσης μιας πυρηνικής εγκατάστασης και να βελτιωθούν τα μέσα διασφάλισης επαρκούς και δίκαιης αποζημίωσης,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ τα ακόλουθα:

Άρθρο 1

Η σύμβαση που τροποποιείται από τις διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου είναι η σύμβαση της Βιέννης, της 21ης Μαΐου 1963, σχετικά με την αστική ευθύνη ως προς τις πυρηνικές ζημιές, στο εξής «σύμβαση της Βιέννης του 1963».

Άρθρο 2

Το άρθρο I της σύμβασης της Βιέννης του 1963 τροποποιείται ως εξής:

1) Η παράγραφος 1 στοιχείο i) τροποποιείται ως εξής:

α) η λέξη «και» διαγράφεται στο τέλος του σημείου ii) και παρεμβάλλεται στο τέλος του σημείου iii):

β) προστίθεται νέο σημείο iv) ως εξής:

«iv) και οι υπόλοιπες εγκαταστάσεις αυτού του είδους στις οποίες υπάρχουν πυρηνικά καύσιμα ή ραδιενεργά προϊόντα ή απόβλητα, όπως προσδιορίζει κατά διαστήματα το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας.».

2) Η παράγραφος 1 στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) ως “πυρηνική ζημία” νοείται:

i) η απώλεια της ζωής ή η σωματική βλάβη ενός προσώπου,

ii) η απώλεια ή η ζημία ενός περιουσιακού στοιχείου,

και καθεμία από τις ακόλουθες περιπτώσεις, στον βαθμό που προσδιορίζεται από το δίκαιο του αρμόδιου δικαστηρίου:

iii) η οικονομική απώλεια που απορρέει από την απώλεια ή τη ζημία που αναφέρονται στα σημεία i) ή ii), στο μέτρο που δεν συμπεριλαμβάνονται στα προαναφερόμενα σημεία, εάν πλήττει κάποιο πρόσωπο το οποίο δικαιούται να ζητήσει αποζημίωση αναφορικά με την εν λόγω απώλεια ή ζημία,

iv) οι δαπάνες των μέτρων αποκατάστασης του περιβάλλοντος που έχει υποστεί βλάβες, εκτός εάν οι βλάβες αυτές είναι ασημαντές, εάν τα μέτρα αυτά λαμβάνονται πράγματι ή πρέπει να ληφθούν και στον βαθμό που οι δαπάνες δεν συμπεριλαμβάνονται στο σημείο ii),

v) οι απώλειες εισοδήματος που είναι απόρροια οικονομικού συμφέροντος κάθε χρήσης ή απόλαυσης του περιβάλλοντος, οι οποίες αποτελούν συνέπεια των σημαντικών ζημιών που επιφέρονται στο εν λόγω περιβάλλον, και στο μέτρο που δεν συμπεριλαμβάνονται στο σημείο ii),

vi) οι δαπάνες των προληπτικών μέτρων αντιμετώπισης και οι περαιτέρω απώλειες ή ζημιές που προκαλούνται από τα μέτρα αυτά,

vii) κάθε άλλη οικονομική απώλεια πλην της τυχόν προκληθείσας λόγω της βλάβης του περιβάλλοντος, εφόσον το επιτρέπει το γενικό δίκαιο περί αστικής ευθύνης του αρμόδιου δικαστηρίου,

στην περίπτωση των προαναφερόμενων σημείων i) έως v) και του σημείου vii), στον βαθμό που οι απώλειες ή οι ζημιές προκύπτουν ή είναι συνέπεια της ιοντιζουσας ακτινοβολίας η οποία εκπέμπεται από οποιαδήποτε πηγή ακτινοβολίας εντός πυρηνικής εγκατάστασης ή από πυρηνικά καύσιμα ή ραδιενεργά προϊόντα ή απόβλητα που βρίσκονται εντός πυρηνικής εγκατάστασης ή από πυρηνικά υλικά τα οποία προέρχονται από πυρηνική εγκατάσταση ή έχουν την αφετηρία τους ή αποστέλλονται σε πυρηνική εγκατάσταση, ανεξάρτητα από το εάν αυτό οφείλεται στις ραδιενεργές ιδιότητες των προαναφερόμενων υλών ή σε συνδυασμό των ραδιενεργών ιδιοτήτων τους που επενεργούν με τοξικές, εκρηκτικές ή άλλες επικίνδυνες ιδιότητές τους.».

3) Η παράγραφος 1 στοιχείο ιβ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ιβ) ως “πυρηνικό ατύχημα” νοείται κάθε γεγονός ή σειρά γεγονότων της αυτής προέλευσης, που προκαλούν πυρηνική ζημία ή, αποκλειστικά όμως σε ό,τι αφορά προληπτικά μέτρα, σοβαρή και επικείμενη απειλή τέτοιας ζημίας.»

4) Μετά την παράγραφο 1 στοιχείο ιβ), προστίθενται τέσσερα νέα στοιχεία ιγ), ιδ), ιε) και ιστ) ως εξής:

«ιγ) ως “μέτρα αποκατάστασης” νοούνται όλα τα εύλογα μέτρα τα οποία έχουν εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές του κράτους στο οποίο ελήφθησαν τα μέτρα αυτά και σκοπός των οποίων είναι η αποκατάσταση ή η επανόρθωση των στοιχείων του περιβάλλοντος που έχουν υποστεί ζημία ή έχουν καταστραφεί ή η ένταξη, όπου αυτό εμφανίζεται εύλογο, του ισοδύναμου αυτών των στοιχείων στο περιβάλλον. Η νομοθεσία του κράτους στο οποίο έχει συντελεσθεί η πυρηνική ζημία προσδιορίζει ποιος δικαιούται να λάβει τα μέτρα αυτά·

ιδ) ως “προληπτικά μέτρα” νοούνται οποιαδήποτε εύλογα μέτρα που λαμβάνονται από οποιοδήποτε πρόσωπο έπειτα από την επέλευση ενός πυρηνικού ατυχήματος, προς αποτροπή ή ελαχιστοποίηση των ζημιών που αναφέρονται στο στοιχείο ια) σημεία ι) έως ν) ή στο στοιχείο ια) σημείο vii), υπό τον όρο ότι θα δοθούν οι εγκρίσεις των αρμόδιων αρχών οι οποίες απαιτούνται βάσει της νομοθεσίας του κράτους στο οποίο ελήφθησαν τα μέτρα αυτά·

ιε) ως “εύλογα μέτρα” νοούνται τα μέτρα εκείνα τα οποία, βάσει της νομοθεσίας του αρμόδιου δικαστηρίου, κρίνονται κατάλληλα και αναλογικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων, όπως για παράδειγμα:

- i) η φύση και η έκταση της ζημίας που έχει συντελεσθεί ή, στην περίπτωση των προληπτικών μέτρων αντιμετώπισης, η φύση και η έκταση του κινδύνου επέλευσης της ζημίας αυτής,
- ii) η έκταση στην οποία τα εν λόγω μέτρα αναμένεται να αποδειχθούν αποτελεσματικά κατά τη στιγμή της θέσπισής τους και
- iii) οι συναφείς επιστημονικές και τεχνικές ειδικές γνώσεις·

ιστ) ως “Ειδικό Τραβηκτικό Δικαίωμα”, στο εξής ΕΤΔ, νοείται η μονάδα υπολογισμού που όρισε και χρησιμοποιεί το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για τις δικές του πράξεις και συναλλαγές.»

5) Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Εάν αυτό δικαιολογείται λόγω του περιορισμένης έκτασης ενεχόμενου κινδύνου, το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης μπορεί να εξαιρεί οποιαδήποτε πυρηνική εγκατάσταση ή μικρές ποσότητες πυρηνικού υλικού από την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) όσον αφορά τις πυρηνικές εγκαταστάσεις, τα κριτήρια της εν λόγω εξαίρεσης έχουν θεσπιστεί από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας και η οποιαδήποτε εξαίρεση από την πλευρά του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης πληροί τα εν λόγω κριτήρια και
- β) όσον αφορά μικρές ποσότητες πυρηνικού υλικού, τα μέγιστα όρια εξαίρεσης των εν λόγω ποσοτήτων έχουν θεσπιστεί από το Διοικητικό Συμβούλιο του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας, και οποιαδήποτε εξαίρεση από την πλευρά του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης τηρεί τα προαναφερόμενα όρια.

Το Διοικητικό Συμβούλιο επανεξετάζει κατά τακτά διαστήματα τα κριτήρια εξαίρεσης πυρηνικών εγκαταστάσεων και τα μέγιστα όρια εξαίρεσης μικρών ποσοτήτων πυρηνικού υλικού.»

Άρθρο 3

Μετά το άρθρο I της σύμβασης της Βιέννης του 1963 προστίθενται δύο νέα άρθρα I A και I B ως εξής:

«Άρθρο I A

1. Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στις πυρηνικές ζημίες οπουδήποτε και αν συντελούνται αυτές.
2. Ωστόσο, η νομοθεσία του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης μπορεί να εξαιρεί από την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης ζημίες που συντελέστηκαν:
 - α) στο έδαφος μη συμβαλλόμενου κράτους ή
 - β) σε οποιοδήποτε θαλάσσιες ζώνες οι οποίες έχουν καθοριστεί από μη συμβαλλόμενο κράτος σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο της θάλασσας.
3. Εξαίρεση βάσει της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζεται μόνον έναντι μη συμβαλλόμενου κράτους το οποίο, τη στιγμή επέλευσης του ατυχήματος:
 - α) διαθέτει πυρηνική εγκατάσταση στο έδαφός του ή σε τυχόν θαλάσσια ζώνη που έχει το ίδιο καθιερώσει σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο της θάλασσας και

β) δεν παρέχει ισοδύναμα αμοιβαία οφέλη.

4. Οποιαδήποτε εξαίρεση βάσει της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου δεν θίγει τα δικαιώματα που αναφέρονται στο άρθρο IX παράγραφος 2 στοιχείο α) και οποιαδήποτε εξαίρεση βάσει της παραγράφου 2 στοιχείο β) του παρόντος άρθρου δεν επεκτείνεται σε ζημιές επί πλοίου ή αεροσκάφους.

Άρθρο I B

Η παρούσα σύμβαση δεν εφαρμόζεται σε πυρηνικές εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούνται για μη ειρηνικούς σκοπούς.».

Άρθρο 4

Το άρθρο II της σύμβασης της Βιέννης του 1963 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο τέλος της παραγράφου 3 στοιχείο α) προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«Το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης μπορεί να περιορίσει το ποσό των ανά ατύχημα διατιθέμενων δημόσιων κονδυλίων στην τυχόν διαφορά μεταξύ των ποσών που καθορίζονται με τον τρόπο αυτό και του ποσού που καθορίζεται βάσει της του άρθρου V παράγραφος 1.».

2. Στο τέλος της παραγράφου 4 προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«Το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης μπορεί να περιορίσει το ποσό των διατιθέμενων δημόσιων κονδυλίων όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου.».

3. Η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Κανένα πρόσωπο δεν ευθύνεται για απώλεια ή ζημία που δεν αποτελεί πυρηνική ζημία βάσει του άρθρου 1 παράγραφος 1 στοιχείου ια), αλλά που θα μπορούσε να έχει θεωρηθεί ως τέτοια βάσει των διατάξεων του εν λόγω στοιχείου.».

Άρθρο 5

Μετά την πρώτη περίοδο του άρθρου III της σύμβασης της Βιέννης του 1963 προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«Ωστόσο, το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης μπορεί να προβεί στην εξαίρεση της εν λόγω υποχρέωσης σε περίπτωση μεταφοράς που πραγματοποιείται εξ ολοκλήρου εντός του εδάφους του.».

Άρθρο 6

Το άρθρο IV της σύμβασης της Βιέννης του 1963 τροποποιείται ως εξής:

1) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Βάσει της παρούσας σύμβασης, καμία ευθύνη δεν αποδίδεται σε φορέα εκμετάλλευσης, εφόσον αυτός αποδείξει ότι οι πυρηνικές ζημιές είναι άμεση απόρροια πράξεων ένοπλης σύρραξης, εχθροπραξιών, εμφυλίου πολέμου ή εξέγερσης.».

2) Η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Ο φορέας εκμετάλλευσης δεν ευθύνεται, βάσει της παρούσας σύμβασης, για πυρηνική ζημία που προκαλείται:

α) στην ίδια την πυρηνική εγκατάσταση και σε οποιαδήποτε άλλη πυρηνική εγκατάσταση, συμπεριλαμβανομένης της υπό κατασκευή πυρηνικής εγκατάστασης, στην τοποθεσία στην οποία βρίσκεται η εγκατάσταση αυτή και

β) σε οποιοδήποτε περιουσιακό στοιχείο το οποίο βρίσκεται στην ίδια τοποθεσία και το οποίο χρησιμοποιείται ή πρέπει να χρησιμοποιηθεί σε συνδυασμό με οποιαδήποτε άλλη τέτοια εγκατάσταση.».

3) Η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Η αποζημίωση για τη ζημία που προκλήθηκε στο μέσο μεταφοράς στο οποίο βρισκόταν το εν λόγω πυρηνικό υλικό τη στιγμή της επέλευσης του πυρηνικού ατυχήματος δεν επιφέρει μείωση της ευθύνης του φορέα εκμετάλλευσης σε ό,τι αφορά τις άλλες ζημιές σε ποσό κατώτερο των 150 εκατομμυρίων ΕΤΔ ή σε μεγαλύτερο ποσό που καθορίζεται από τη νομοθεσία συμβαλλόμενου μέρους ή σε ποσό που καθορίζεται βάσει του άρθρου V παράγραφος 1 στοιχείο γ).».

4) Η παράγραφος 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. Καμία διάταξη της παρούσας σύμβασης δεν επηρεάζει την ευθύνη οποιουδήποτε φυσικού προσώπου για τις πυρηνικές ζημιές για τις οποίες δεν ευθύνεται, βάσει της παρούσας σύμβασης, ο φορέας εκμετάλλευσης, δυνάμει της παραγράφου 3 ή 5 του παρόντος άρθρου, και οι οποίες είναι το αποτέλεσμα πράξης ή παράλειψης του εν λόγω προσώπου, η οποία έγινε με την πρόθεση της πρόκλησης ζημίας.».

Άρθρο 7

1. Το άρθρο V της σύμβασης της Βιέννης του 1963 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η ευθύνη του φορέα εκμετάλλευσης μπορεί να περιοριστεί από το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης για οποιοδήποτε πυρηνικό ατύχημα είτε:

- α) σε ποσό όχι μικρότερο των 300 εκατομμυρίων ΕΤΔ ή
- β) σε ποσό όχι μικρότερο των 150 εκατομμυρίων ΕΤΔ, υπό την προϋπόθεση ότι, άνω του ποσού αυτού και έως το ποσό των 300 εκατομμυρίων ΕΤΔ τουλάχιστον, το εν λόγω κράτος διαθέτει δημόσια κονδύλια για αποζημιώσεις λόγω των πυρηνικών ζημιών, ή
- γ) για ανώτατη περίοδο 15 ετών, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου, σε προσωρινό ποσό που ανέρχεται τουλάχιστον σε 100 εκατομμύρια ΕΤΔ για οποιοδήποτε πυρηνικό ατύχημα το οποίο λαμβάνει χώρα κατά τη διάρκεια του διαστήματος αυτού. Μπορεί να καθοριστεί και ποσό μικρότερο των 100 εκατομμυρίων ΕΤΔ, υπό την προϋπόθεση ότι το εν λόγω κράτος διαθέτει δημόσια κονδύλια για αποζημιώσεις λόγω πυρηνικών ζημιών της τάξεως μεταξύ του εν λόγω μικρότερου ποσού και των 100 εκατομμυρίων ΕΤΔ.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης δύναται, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση της ενεχόμενης πυρηνικής εγκατάστασης ή των ενεχόμενων πυρηνικών υλών και τις πιθανές συνέπειες ατυχήματος που προέρχεται από αυτές, να καθορίσει χαμηλότερο ποσό ευθύνης του φορέα εκμετάλλευσης, υπό τον όρο ότι οποιοδήποτε ποσό το οποίο καθορίζεται με τον τρόπο αυτό δεν θα είναι κατώτερο των 5 εκατομμυρίων ΕΤΔ και υπό τον όρο ότι το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης διασφαλίζει τη διάθεση δημόσιων κονδυλίων που αντιστοιχούν στο ποσό που καθορίζεται δυνάμει της παραγράφου 1.

3. Τα ποσά που καθορίζει το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης για τον υπεύθυνο φορέα εκμετάλλευσης, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου και σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου IV, ισχύουν οποιαδήποτε προκληθεί το πυρηνικό ατύχημα.».

2. Μετά το άρθρο V, προστίθενται τέσσερα νέα άρθρα V Α, V Β, V Γ και V Δ ως εξής:

«Άρθρο V Α

1. Οι τόκοι και τα έξοδα που επιδικάζονται από κάποιο δικαστήριο στις περιπτώσεις των αγωγών αποζημίωσης λόγω πυρηνικών ζημιών είναι καταβλητέα επιπλέον κάθε ποσού από τα αναφερόμενα στο άρθρο V.

2. Τα ποσά του άρθρου V και του άρθρου IV παράγραφος 6 δύναται να μετατραπούν σε εθνικό νόμισμα.

Άρθρο V Β

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος καταβάλλει μέριμνα ώστε τα πρόσωπα που έχουν υποστεί πυρηνική ζημία να έχουν τη δυνατότητα να διεκδικούν τα δικαιώματά τους για καταβολή αποζημίωσης, χωρίς να είναι υποχρεωμένα να κινούν χωριστές διαδικασίες ανάλογα με την προέλευση των κονδυλίων που προορίζονται για τις αντίστοιχες αποζημιώσεις.

Άρθρο V Γ

1. Εάν τα αρμόδια δικαστήρια είναι δικαστήρια συμβαλλόμενου μέρους πλην του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης, τα απαιτούμενα δημόσια κονδύλια βάσει του άρθρου V παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ) και του άρθρου VII παράγραφος 1, καθώς και οι τόκοι και τα έξοδα που επιδικάζονται, μπορούν να διατεθούν από το συμβαλλόμενο μέρος που αναφέρεται πρώτο. Το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης επιστρέφει στα υπόλοιπα συμβαλλόμενα μέρη τυχόν καταβληθέντα ποσά. Τα εν λόγω δύο συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν επί της διαδικασίας επιστροφής.

2. Εάν τα αρμόδια δικαστήρια είναι δικαστήρια συμβαλλόμενου μέρους διαφορετικού του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης, το συμβαλλόμενο μέρος του οποίου τα δικαστήρια είναι αρμόδια λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης να μπορεί να παρέμβει στη διαδικασία και να συμμετάσχει σε οποιοδήποτε διακανονισμό αφορά αποζημιώσεις.

Άρθρο V Δ

1. Ο γενικός διευθυντής του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας συγκαλεί τα συμβαλλόμενα μέρη με αντικείμενο την τροποποίηση των ορίων ευθύνης του άρθρου V, εφόσον εκφράσει σχετική επιθυμία το ένα τρίτο των συμβαλλόμενων μερών.

2. Οι τροποποιήσεις εγκρίνονται με πλειοψηφία δύο τρίτων των συμβαλλόμενων μερών που είναι παρόντα και ψηφίζουν, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον το ήμισυ των συμβαλλόμενων μερών είναι παρόντα κατά την ψηφοφορία.

3. Όταν καλούνται να αποφανθούν σχετικά με πρόταση τροποποίησης των ορίων, τα συμβαλλόμενα μέρη λαμβάνουν υπόψη, μεταξύ άλλων, τον κίνδυνο επέλευσης της ζημίας ως αποτέλεσμα πυρηνικού ατυχήματος, τις μεταβολές στην αξία των νομισμάτων και τις δυνατότητες της ασφαλιστικής αγοράς.
4. α) Ο γενικός διευθυντής του ΔΟΑΕ κοινοποιεί σε όλα τα συμβαλλόμενα μέρη προς αποδοχή κάθε τροποποίηση που εγκρίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Η τροποποίηση θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή στο τέλος χρονικού διαστήματος 18 μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης, υπό την προϋπόθεση ότι τουλάχιστον το ένα τρίτο των συμβαλλόμενων μερών έχουν κοινοποιήσει στον γενικό διευθυντή του ΔΟΑΕ, τη στιγμή της έγκρισης της τροποποίησης κατά τη συνεδρίαση, ότι αποδέχονται την τροποποίηση. Τροποποίηση που έγινε δεκτή σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο τίθεται σε ισχύ 12 μήνες μετά την αποδοχή της από τα συμβαλλόμενα μέρη που την έκαναν αποδεκτή.
- β) Εάν κάποια τροποποίηση δεν έχει γίνει αποδεκτή σύμφωνα με το στοιχείο α) εντός χρονικού διαστήματος 18 μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης προς αποδοχή, θεωρείται ότι η εν λόγω τροποποίηση έχει απορριφθεί.
5. Για κάθε συμβαλλόμενο μέρος που αποδέχεται μία τροποποίηση, αφού αυτή έχει γίνει αποδεκτή αλλά πριν τεθεί σε ισχύ ή αφού τεθεί σε ισχύ σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, η εν λόγω τροποποίηση τίθεται σε ισχύ 12 μήνες μετά την αποδοχή της από το εν λόγω συμβαλλόμενο μέρος.
6. Κάθε κράτος το οποίο καθίσταται μέρος της παρούσας σύμβασης μετά την έναρξη ισχύος μίας τροποποίησης σύμφωνα με την παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, εφόσον δεν εκφράσει διαφορετική πρόθεση, θεωρείται:
- α) μέρος της παρούσας σύμβασης έτσι όπως αυτή τροποποιείται και
- β) μέρος της μη τροποποιηθείσας σύμβασης έναντι οιασδήποτε κράτους μέλους που δεν δεσμεύεται από την τροποποίηση.»

Άρθρο 8

Το άρθρο VI της σύμβασης της Βιέννης του 1963 τροποποιείται ως εξής:

1) Η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

- «1. α) Τα δικαιώματα αποζημίωσης βάσει των διατάξεων της παρούσας σύμβασης αποσβέννυνται, εάν η αγωγή αποζημίωσης δεν ασκείται:
- i) σε περίπτωση απώλειας ζωής ή σωματικών βλαβών, εντός προθεσμίας τριάντα ετών από την ημερομηνία της επέλευσης του πυρηνικού ατυχήματος,
- ii) σε περίπτωση άλλων ζημιών, εντός προθεσμίας δέκα ετών από την ημερομηνία της επέλευσης του πυρηνικού ατυχήματος.
- β) Εάν, ωστόσο, σύμφωνα με τον νόμο του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης, η ευθύνη του φορέα εκμετάλλευσης καλύπτεται από ασφάλεια ή άλλη χρηματική εγγύηση, συμπεριλαμβανομένων των κρατικών κονδυλίων για μεγαλύτερη χρονική περίοδο, το δικαίωμα του αρμόδιου δικαστηρίου μπορεί να προβλέπει ότι τα δικαιώματα αποζημίωσης σε βάρος του φορέα εκμετάλλευσης αποσβέννυνται μόνο μετά την παρέλευση του εν λόγω μεγαλύτερου χρονικού διαστήματος που δεν υπερβαίνει εκείνο για το οποίο υπάρχει κάλυψη ευθύνης του φορέα εκμετάλλευσης βάσει του δικαίου του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης.
- γ) Αγωγές αποζημίωσης σε περίπτωση απώλειας ζωής ή σωματικής βλάβης ή, δυνάμει παράτασης βάσει του στοιχείου β) της παρούσας παραγράφου σε περίπτωση άλλων ζημιών, οι οποίες ασκούνται μετά από διάστημα δέκα ετών από την ημερομηνία του πυρηνικού ατυχήματος, δεν θίγουν σε καμία περίπτωση το δικαίωμα αποζημίωσης, βάσει της παρούσας σύμβασης, οποιουδήποτε προσώπου έχει καταθέσει σχετική αγωγή κατά του φορέα εκμετάλλευσης πριν από την παρέλευση του εν λόγω διαστήματος.»

2) Η παράγραφος 2 διαγράφεται.

3) Η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

- «3. Τα δικαιώματα αποζημίωσης βάσει της παρούσας σύμβασης υπόκεινται σε παραγραφή ή απόσβεση, όπως ορίζει το δικαίωμα του αρμόδιου δικαστηρίου, εάν δεν ασκηθεί αγωγή εντός τριών ετών από την ημερομηνία κατά την οποία ο ζημιωθείς έλαβε γνώση ή όφειλε εύλογα να έχει λάβει γνώση τόσο για τη ζημία όσο και για τον υπεύθυνο φορέα εκμετάλλευσης, εφόσον δεν σημειώνεται υπέρβαση των προθεσμιών βάσει της παραγράφου 1 στοιχεία α) και β) του παρόντος άρθρου.»

Άρθρο 9

Το άρθρο VII τροποποιείται ως εξής:

- 1) Στο τέλος της παραγράφου 1, προστίθενται οι ακόλουθες δύο περίοδοι και, μετά την τροποποίησή της, η εν λόγω παράγραφος γίνεται στοιχείο α) της ίδιας παραγράφου:

«Όταν η ευθύνη του φορέα εκμετάλλευσης είναι απεριόριστη, το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης μπορεί να προσδιορίσει το όριο της χρηματικής εγγύησης του υπεύθυνου φορέα εκμετάλλευσης, υπό την προϋπόθεση ότι το όριο αυτό δεν είναι μικρότερο των 300 εκατομμυρίων ΕΤΔ. Το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης διασφαλίζει την εξόφληση των αξιώσεων αποζημίωσης για την πυρηνική ζημία οι οποίες έχουν εξακριβωθεί σε βάρος του φορέα εκμετάλλευσης, στον βαθμό που η απόδοση της χρηματικής εγγύησης δεν επαρκεί για την ικανοποίηση των αξιώσεων αυτών, αλλά όχι πέραν του ποσού της χρηματικής εγγύησης που πρέπει να παρέχεται βάσει της παρούσας παραγράφου.».

- 2) Στην παράγραφο 1 προστίθεται νέο στοιχείο β) ως εξής:

«β) Με την επιφύλαξη του στοιχείου α) της παρούσας παραγράφου, όταν η ευθύνη του φορέα εκμετάλλευσης είναι απεριόριστη, το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης δύναται, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση της εν λόγω πυρηνικής εγκατάστασης ή των ενεχόμενων πυρηνικών υλών και τις πιθανές συνέπειες ατυχήματος που προέρχεται από αυτές, να καθορίσει χαμηλότερο ποσό χρηματικής εγγύησης του φορέα εκμετάλλευσης, υπό τον όρο ότι οποιοδήποτε ποσό το οποίο καθορίζεται με τον τρόπο αυτό δεν είναι κατώτερο των 5 εκατομμυρίων ΕΤΔ και υπό τον όρο ότι το κράτος της πυρηνικής εγκατάστασης διασφαλίζει την εξόφληση των αξιώσεων αποζημίωσης για την πυρηνική ζημία οι οποίες έχουν εξακριβωθεί σε βάρος του φορέα εκμετάλλευσης, παρέχοντας τα αναγκαία κονδύλια, στον βαθμό που η απόδοση της ασφάλισης ή οποιασδήποτε άλλης χρηματικής εγγύησης δεν επαρκεί για την ικανοποίηση των αξιώσεων αυτών και μέχρι του ορίου που προβλέπεται δυνάμει του στοιχείου α) της παρούσας παραγράφου.».

- 3) Στην παράγραφο 3, οι λέξεις «ή στοιχεία β) και γ) της παραγράφου 1 του άρθρου V» παρεμβάλλονται μετά τις λέξεις «του παρόντος άρθρου».

Άρθρο 10

Το άρθρο VIII της σύμβασης της Βιέννης του 1963 τροποποιείται ως εξής:

- 1) Το κείμενο του άρθρου VIII γίνεται παράγραφος 1 του εν λόγω άρθρου.
- 2) Προστίθεται νέα παράγραφος 2 ως εξής:

«2. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου VI παράγραφος 1 στοιχείο γ), όταν, στις ασκηθείσες εις βάρος του φορέα εκμετάλλευσης αγωγές, η προς αποκατάσταση ζημία, βάσει της παρούσας σύμβασης, υπερβαίνει ή ενδέχεται να υπερβαίνει το μέγιστο διατιθέμενο ποσό δυνάμει του άρθρου V παράγραφος 1, κατά την κατανομή της αποζημίωσης προτεραιότητα δίδεται στις αγωγές λόγω απώλειας ζωής ή σωματικής βλάβης.».

Άρθρο 11

Στο άρθρο X της σύμβασης της Βιέννης του 1963 προστίθεται στο τέλος του άρθρου νέα περίοδος ως εξής:

«Το δικαίωμα προσφυγής που προβλέπεται στο παρόν άρθρο μπορεί επίσης να επεκταθεί υπέρ του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης στον βαθμό που αυτό παρέσχε δημόσια κονδύλια δυνάμει της παρούσας σύμβασης.».

Άρθρο 12

Το άρθρο XI της σύμβασης της Βιέννης του 1963 τροποποιείται ως εξής:

- 1) Προστίθεται νέα παράγραφος 1α ως εξής:

«1α. Όταν το πυρηνικό ατύχημα συμβαίνει εντός της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης συμβαλλόμενου μέρους ή εάν η ζώνη αυτή δεν έχει καθορισθεί, σε περιοχή που δεν θα υπερβαίνει τα όρια της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης εάν αυτή είχε καθορισθεί, αρμόδια δικαστήρια για την εκδίκαση των αγωγών αναφορικά με την πυρηνική ζημία που προκλήθηκε από το εν λόγω πυρηνικό ατύχημα είναι, για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, μόνο τα δικαστήρια του εν λόγω μέρους. Η προηγούμενη περίοδος εφαρμόζεται εφόσον το εν λόγω συμβαλλόμενο μέρος γνωστοποίησε στον θεματοφύλακα την περιοχή αυτήν πριν από την επέλευση του πυρηνικού ατυχήματος. Καμία διάταξη της παρούσας παραγράφου δεν είναι δυνατόν να ερμηνευθεί κατά την έννοια ότι επιτρέπει την άσκηση της δικαιοδοσίας κατά τρόπο που αντικείται στο διεθνές δίκαιο της θάλασσας, συμπεριλαμβανομένης της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με το Δίκαιο της Θάλασσας.».

2) Η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Όταν το πυρηνικό ατύχημα δεν συμβαίνει εντός του εδάφους συμβαλλόμενου μέρους ή εντός περιοχής γνωστοποιηθείσας δυνάμει της παραγράφου 1α ή στις περιπτώσεις που η τοποθεσία επέλευσης του πυρηνικού ατυχήματος δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί με βεβαιότητα, αρμόδια δικαστήρια για την εκδίκαση των αγωγών αυτών είναι τα δικαστήρια του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης του υπεύθυνου φορέα εκμετάλλευσης.»

3) Στην παράγραφο 3, πρώτη σειρά, και στο στοιχείο β), μετά τον αριθμό «1» παρεμβάλλεται «1α».

4) Προστίθεται νέα παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Το συμβαλλόμενο μέρος του οποίου τα δικαστήρια είναι αρμόδια μεριμνά ώστε μόνο ένα εκ των δικαστηρίων του να είναι αρμόδιο σε σχέση με ένα συγκεκριμένο πυρηνικό ατύχημα.»

Άρθρο 13

Μετά το άρθρο XI προστίθεται νέο άρθρο XI Α ως εξής:

«Άρθρο XI Α

Το συμβαλλόμενο μέρος του οποίου τα δικαστήρια είναι αρμόδια μεριμνά ώστε, αναφορικά με αγωγές αποζημίωσης λόγω πυρηνικών ζημιών:

- α) κάθε κράτος να έχει τη δυνατότητα να ασκήσει την αγωγή για λογαριασμό των προσώπων που έχουν υποστεί την πυρηνική ζημία, τα οποία έχουν την υπηκοότητα του κράτους αυτού ή τα οποία έχουν τη μόνιμη κατοικία ή διαμονή τους στο έδαφος του και τα οποία έδωσαν τη συγκατάθεσή τους προς τον σκοπό αυτό, και
- β) κάθε πρόσωπο να έχει τη δυνατότητα να ασκήσει αγωγή διεκδικώντας βάσει της παρούσας σύμβασης τα δικαιώματα που έχει αποκτήσει δυνάμει υποκατάστασης ή εκχώρησης.»

Άρθρο 14

Το άρθρο XII της σύμβασης της Βιέννης του 1963 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο XII

1. Οι αποφάσεις που εκδίδονται από αρμόδιο δικαστήριο συμβαλλόμενου μέρους και δεν υπόκεινται πλέον σε συνήθεις μορφές προσφυγής αναγνωρίζονται, εκτός εάν:

- α) η απόφαση ελήφθη με δόλιο τρόπο·
- β) στο μέρος εναντίον του οποίου εξεδόθη η δικαστική απόφαση δεν είχε παρασχεθεί η δέουσα δυνατότητα υπεράσπισης ή
- γ) αν η απόφαση είναι αντίθετη προς τη δημόσια τάξη του συμβαλλόμενου μέρους στο έδαφος του οποίου αναγνωρίζεται η απόφαση αυτή ή αν δεν είναι σύμφωνη προς τους θεμελιώδεις κανόνες δικαιοσύνης.

2. Κατά την υποβολή της προς εκτέλεση, σύμφωνα με τις απαιτούμενες από τον νόμο του συμβαλλόμενου μέρους διατυπώσεις, μία απόφαση που αναγνωρίζεται βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου είναι εκτελεστή σαν να επρόκειτο για απόφαση δικαστηρίου του οικείου συμβαλλόμενου μέρους. Δεν επιτρέπεται η διεξαγωγή περαιτέρω έρευνας με αντικείμενο την ουσία της αγωγής για την οποία εξεδόθη η εν λόγω απόφαση.»

Άρθρο 15

Το άρθρο XIII της σύμβασης της Βιέννης του 1963 τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο XIII γίνεται παράγραφος 1 του εν λόγω άρθρου.

2) Προστίθεται νέα παράγραφος 2 ως εξής:

«2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, στον βαθμό που οι αποζημιώσεις για τις προκαλούμενες πυρηνικές ζημιές υπερβαίνουν το ποσό των 150 εκατομμυρίων ΕΤΔ, η νομοθεσία του κράτους της πυρηνικής εγκατάστασης μπορεί να παρεκκλίνει από τις διατάξεις της παρούσας σύμβασης για πυρηνικές ζημιές οι οποίες συντελούνται στο έδαφος ή σε οποιαδήποτε θαλάσσια ζώνη άλλου κράτους που έχει καθορισθεί σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο της θάλασσας και το οποίο, τη στιγμή επέλευσης του ατυχήματος, διαθέτει πυρηνική εγκατάσταση στο έδαφος του και στον βαθμό που δεν παρέχει αμοιβαία οφέλη ισοδύναμου ποσού.»

Άρθρο 16

Το άρθρο XVIII της σύμβασης της Βιέννης του 1963 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η παρούσα σύμβαση δεν επηρεάζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις ενός συμβαλλόμενου μέρους βάσει των γενικών κανόνων του δημόσιου διεθνούς δικαίου.»

Άρθρο 17

Μετά το άρθρο XX της σύμβασης της Βιέννης του 1963 προστίθεται νέο άρθρο XX A ως εξής:

«Άρθρο XX A

1. Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ συμβαλλόμενων μερών ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, τα μέρη της διαφοράς προβαίνουν σε διαβουλεύσεις με σκοπό τη διευθέτηση της διαφοράς μέσω διαπραγματεύσεων ή μέσω κάθε άλλου από κοινού αποδεκτού ειρηνικού μέσου διευθέτησης διαφορών.

2. Εάν η σχετική διαφορά που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου δεν είναι δυνατόν να διευθετηθεί εντός έξι μηνών από το αίτημα διεξαγωγής των διαβουλεύσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, παραπέμπεται, κατ' αίτηση οιοδήποτε εκ των μερών της διαφοράς, σε διαίτησία ή στο Διεθνές Δικαστήριο προς έκδοση απόφασης. Σε περίπτωση που τα μέρη διαφοράς παραπεμφθείσας σε διαίτησία δεν επιτύχουν, εντός έξι μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης διαίτησίας, να συμφωνήσουν επί της οργάνωσης της διαίτησίας, οιοδήποτε εκ των μερών δύναται να ζητήσει από τον πρόεδρο του Διεθνούς Δικαστηρίου ή από τον γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών να ορίσει έναν ή περισσότερους διαιτητές. Σε περίπτωση αλληλοσυγκρουόμενων αιτήσεων από τα μέρη της διαφοράς, προτεραιότητα έχει η αίτηση προς τον γενικό γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών.

3. Κατά την κύρωση, την αποδοχή ή την έγκριση της παρούσας σύμβασης ή προσχώρησης σ' αυτήν, ένα κράτος δύναται να δηλώσει ότι δεν θεωρεί ότι δεσμεύεται από τη μία ή την άλλη διαδικασία διευθέτησης των διαφορών που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου. Τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη δεν δεσμεύονται από διαδικασία διευθέτησης διαφορών προβλεπόμενη στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου έναντι ενός συμβαλλόμενου μέρους για το οποίο ισχύει μια τέτοια δήλωση.

4. Συμβαλλόμενο μέρος το οποίο έχει κάνει δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου δύναται ανά πάσα στιγμή να την ανακαλέσει μέσω κοινοποίησης προς τον θεματοφύλακα.»

Άρθρο 18

1. Διαγράφονται τα άρθρα XX έως XXV, οι παράγραφοι 2 και 3 και ο αριθμός παραγράφου «1.» του άρθρου XXVI, καθώς και τα άρθρα XXVII και XXIX της σύμβασης της Βιέννης του 1963.

2. Η σύμβαση της Βιέννης του 1963 και το παρόν πρωτόκολλο ερμηνεύονται από κοινού από τα συμβαλλόμενα στο παρόν πρωτόκολλο μέρη ως ενιαίο κείμενο στο οποίο δύναται να αναφέρονται ως τη σύμβαση της Βιέννης του 1997 σχετικά με την αστική ευθύνη ως προς τις πυρηνικές ζημιές.

Άρθρο 19

1. Κράτος το οποίο είναι μέρος στο παρόν πρωτόκολλο αλλά όχι και στη σύμβαση της Βιέννης του 1963 δεσμεύεται από τις διατάξεις της εν λόγω σύμβασης όπως τροποποιείται με το παρόν πρωτόκολλο έναντι των λοιπών κρατών μερών του παρόντος πρωτοκόλλου και, εφόσον δεν εκφράσει διαφορετική πρόθεση κατά την κατάθεση της αναφερόμενης στο άρθρο 20 πράξης, δεσμεύεται από τις διατάξεις της σύμβασης της Βιέννης του 1963 έναντι των κρατών που είναι μέρη μόνο αυτής.

2. Καμία διάταξη του παρόντος πρωτοκόλλου δεν επηρεάζει τις υποχρεώσεις κράτους που είναι μέρος τόσο στη σύμβαση της Βιέννης του 1963 όσο και στο παρόν πρωτόκολλο έναντι κράτους που είναι μέρος στη σύμβαση της Βιέννης του 1963 αλλά όχι στο παρόν πρωτόκολλο.

Άρθρο 20

1. Το παρόν πρωτόκολλο είναι ανοικτό για υπογραφή από όλα τα κράτη στην έδρα του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας στη Βιέννη από την 29η Σεπτεμβρίου 1997 έως ότου τεθεί σε ισχύ.

2. Το παρόν πρωτόκολλο υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τα κράτη που το υπέγραψαν.

3. Αφού τεθεί σε ισχύ, στο παρόν πρωτόκολλο μπορεί να προσχωρήσει οιοδήποτε κράτος δεν το έχει υπογράψει.

4. Τα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης κατατίθενται στον γενικό διευθυντή του Διεθνούς Οργανισμού Ατομικής Ενέργειας, ο οποίος είναι και ο θεματοφύλακας του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 21

1. Το παρόν πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ τρεις μήνες μετά την ημερομηνία κατάθεσης της πέμπτης πράξης κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης.
2. Για κάθε κράτος το οποίο κυρώνει, αποδέχεται, εγκρίνει ή προσχωρεί στο παρόν πρωτόκολλο μετά την κατάθεση της πέμπτης πράξης κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, το παρόν πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ τρεις μήνες μετά την ημερομηνία κατάθεσης από το εν λόγω κράτος της κατάλληλης πράξης.

Άρθρο 22

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να καταγγείλει το παρόν πρωτόκολλο με γραπτή κοινοποίησή του προς τον θεματοφύλακα.
2. Η καταγγελία παράγει αποτελέσματα ένα έτος μετά την ημερομηνία παραλαβής της κοινοποίησης από τον θεματοφύλακα.
3. Μεταξύ των μερών του παρόντος πρωτοκόλλου, η καταγγελία από οιοδήποτε εξ αυτών της σύμβασης της Βιέννης του 1963 σύμφωνα με το άρθρο XXVI αυτής δεν ερμηνεύεται κατά κανένα τρόπο ως καταγγελία της σύμβασης της Βιέννης του 1963 όπως τροποποιείται με το παρόν πρωτόκολλο.
4. Με την επιφύλαξη καταγγελίας του παρόντος πρωτοκόλλου από συμβαλλόμενο μέρος δυνάμει του παρόντος άρθρου, οι διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου εξακολουθούν να εφαρμόζονται για οποιαδήποτε πυρηνική ζημία προκαλείται από πυρηνικό ατύχημα που επήλθε πριν αρχίσει να παράγει αποτελέσματα η εν λόγω καταγγελία.

Άρθρο 23

Ο θεματοφύλακας κοινοποιεί αμέσως στα κράτη μέλη και σε όλα τα άλλα κράτη:

- α) κάθε υπογραφή του παρόντος πρωτοκόλλου·
- β) κάθε κατάθεση πράξης κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης·
- γ) την έναρξη ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου·
- δ) οποιαδήποτε κοινοποίηση έχει τυχόν παραληφθεί δυνάμει της παραγράφου 1α του άρθρου XI·
- ε) αιτήματα σύγκλησης διάσκεψης για σκοπούς αναθεώρησης δυνάμει του άρθρου XXVI της σύμβασης της Βιέννης του 1963 και συνάντησης των συμβαλλόμενων μερών δυνάμει του άρθρου V Δ της σύμβασης της Βιέννης του 1963 όπως τροποποιείται με το παρόν πρωτόκολλο·
- στ) παραληφθείσες κοινοποιήσεις ή καταγγελίες δυνάμει του άρθρου 22 και κάθε άλλη σχετική προς το παρόν πρωτόκολλο κοινοποίηση.

Άρθρο 24

1. Το πρωτότυπο του παρόντος πρωτοκόλλου, του οποίου τα κείμενα στην αγγλική, αραβική, γαλλική, ισπανική, κινεζική και ρωσική γλώσσα θεωρούνται εξίσου αυθεντικά, κατατίθεται στον θεματοφύλακα.
2. Ο Διεθνής Οργανισμός Ατομικής Ενέργειας καθορίζει το ενοποιημένο κείμενο της σύμβασης της Βιέννης του 1963 όπως αυτή τροποποιείται με το παρόν πρωτόκολλο στην αγγλική, αραβική, γαλλική, ισπανική, κινεζική και ρωσική γλώσσα με βάση τα οριζόμενα στο παράρτημα του παρόντος πρωτοκόλλου.
3. Ο θεματοφύλακας κοινοποιεί προς όλα τα κράτη τα επικυρωμένα γνήσια αντίγραφα του παρόντος πρωτοκόλλου μαζί με το ενοποιημένο κείμενο της σύμβασης της Βιέννης του 1963 όπως αυτή τροποποιείται με το παρόν πρωτόκολλο.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφωντες, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν το παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στη Βιέννη, στις δώδεκα Σεπτεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 785/2013 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Αυγούστου 2013

για την έγκριση μη ήσσονος σημασίας τροποποίησης των προδιαγραφών ονομασίας καταχωρισμένης στο μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων [Miel de La Alcarria (ΠΟΠ)]

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 52 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1151/2012 κατάργησε και αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων ⁽²⁾.
- (2) Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 510/2006, η Επιτροπή εξέτασε την αίτηση της Ισπανίας για την έγκριση τροποποίησης των προδιαγραφών της προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης «Miel de La Alcarria», η οποία καταχωρίστηκε δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/96 της Επιτροπής ⁽³⁾.

- (3) Δεδομένου ότι η εν λόγω τροποποίηση δεν είναι ήσσονος σημασίας, η Επιτροπή δημοσίευσε την αίτηση τροποποίησης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 6 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 510/2006, στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ⁽⁴⁾. Δεδομένου ότι δεν έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή καμία δήλωση ένστασης, βάσει του άρθρου 7 του εν λόγω κανονισμού, η τροποποίηση των προδιαγραφών πρέπει να εγκριθεί,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Εγκρίνεται η τροποποίηση των προδιαγραφών η οποία έχει δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* και αφορά την ονομασία που αναφέρεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 14 Αυγούστου 2013.

Για την Επιτροπή,
εξ ονόματος του Προέδρου,
Johannes HAHN
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 343 της 14.12.2012, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 93 της 31.3.2006, σ. 12.

⁽³⁾ ΕΕ L 148 της 21.6.1996, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 302 της 6.10.2012, σ. 24.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Γεωργικά προϊόντα προοριζόμενα για ανθρώπινη κατανάλωση που απαριθμούνται στο παράρτημα I της Συνθήκης:

Κλάση 1.4. Λοιπά προϊόντα ζωικής προέλευσης (αυγά, μέλι, διάφορα γαλακτοκομικά προϊόντα πλην βουτύρου, κ.λπ.)

ΙΣΠΑΝΙΑ

Miel de La Alcarria (ΠΟΠ)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 786/2013 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 16ης Αυγούστου 2013

για την τροποποίηση του παραρτήματος III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 853/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τα επιτρεπόμενα όρια γεσοτοξινών στα ζώα δίδυρα μαλάκια

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 853/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών κανόνων υγιεινής για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχείο δ),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 853/2004 επιβάλλει στους υπευθύνους επιχειρήσεων τροφίμων ειδικούς κανόνες υγιεινής για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης. Ο εν λόγω κανονισμός προβλέπει ότι οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων τροφίμων θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τα ζώα δίδυρα μαλάκια που διατίθενται στην αγορά για ανθρώπινη κατανάλωση δεν περιέχουν ορισμένες θαλάσσιες βιοτοξίνες σε συνολικές ποσότητες (οι οποίες μετρώνται σε ολόκληρο το σώμα ή χωριστά σε οποιοδήποτε εδώδιμο μέρος) άνω των ορίων που καθορίζονται στο σημείο 2 του κεφαλαίου V του τμήματος VII του παραρτήματος III. Το σημείο 2 στοιχείο δ) του εν λόγω κεφαλαίου ορίζει ως μέγιστο όριο για τις γεσοτοξίνες το 1 χιλιοστόγραμμα ισοδυνάμου γεσοτοξίνης ανά χιλιόγραμμο.
- (2) Τον Δεκέμβριο του 2008 η Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA) ενέκρινε γνωμοδότηση της επιστημονικής ομάδας για τις μολυσματικές προσμειξεις στην τροφική αλυσίδα, έπειτα από αίτηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, σχετικά με τις θαλάσσιες βιοτοξίνες στα οστρακοειδή — ομάδα γεσοτοξινών⁽²⁾. Σύμφωνα με τη γνωμοδότηση αυτή, σε σειρά μελετών οξείας τοξικότητας έπειτα από χορήγηση γεσοτοξινών από το στόμα, δεν παρατηρήθηκε θνησιμότητα ούτε κλινικά σημεία τοξικότητας. Επιπλέον, η EFSA κατέληξε στο συμπέρασμα ότι μια μερίδα οστρακοειδούς δεν θα πρέπει να περιέχει άνω των 3,75 χιλιοστογράμμων ισοδυνάμου γεσοτοξίνης ανά χιλιόγραμμο. Το επίπεδο

αυτό υπερβαίνει το σημερινό όριο που καθορίζεται στο παράρτημα III τμήμα VII κεφάλαιο V σημείο 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 853/2004.

- (3) Η 32η σύνοδος της επιτροπής του Codex Alimentarius για τα ψάρια και τα αλιευτικά προϊόντα (1-5 Οκτωβρίου 2012) επιβεβαίωσε τον αποκλεισμό των γεσοτοξινών από τον κατάλογο των θαλάσσιων βιοτοξινών που θα πρέπει να εξεταστούν σε διεθνές επίπεδο.
- (4) Με βάση τη γνωμοδότηση της EFSA και τα συμπεράσματα της 32ης συνόδου της επιτροπής του Codex Alimentarius για τα ψάρια και τα αλιευτικά προϊόντα, ενδείκνυται να αυξηθεί το σημερινό όριο για τις γεσοτοξίνες στα 3,75 χιλιοστόγραμμα ισοδυνάμου γεσοτοξίνης ανά χιλιόγραμμο.
- (5) Συνεπώς, κρίνεται σκόπιμο να τροποποιηθεί αναλόγως το παράρτημα III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 853/2004.
- (6) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων και ούτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ούτε το Συμβούλιο αντιτάχθηκαν σε αυτά,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο παράρτημα III του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 853/2004, τμήμα VII κεφάλαιο V σημείο 2, το στοιχείο δ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«δ) για τις γεσοτοξίνες, 3,75 χιλιοστόγραμμα ισοδυνάμου γεσοτοξίνης ανά χιλιόγραμμο».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 16 Αυγούστου 2013.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 55.⁽²⁾ Δελτίο EFSA (2009) Τεύχος, 907, 1-62.

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 787/2013 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 16ης Αυγούστου 2013

για την έγκριση του παρασκευάσματος *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) ως πρόσθετης ύλης ζωοτροφών για γαλοπούλες προς πάχυνση και γαλοπούλες εκτρεφόμενες για αναπαραγωγή (κάτοχος της άδειας: Kemira Europa NV)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

σμένα ζώα της οικογένειας των σσιδών, εκτός του είδους *Sus scrofa domestica*, με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 306/2013 της Επιτροπής⁽⁴⁾.

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

(5) Στη γνώμη που εξέδωσε στις 13 Μαρτίου 2013⁽⁵⁾, η Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων («η Αρχή») επιβεβαίωσε τα προηγούμενα συμπεράσματά της ότι, υπό τους προτεινόμενους όρους χρήσης, το παρασκεύασμα *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) θεωρείται ασφαλές για την υγεία των ζώων, την υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον. Η Αρχή κατέληξε επίσης στο συμπέρασμα ότι η πρόσθετη ύλη έχει τη δυνατότητα να βελτιώσει τη ζωοτεχνική απόδοση στις γαλοπούλες προς πάχυνση και ότι το συμπέρασμα αυτό μπορεί να επεκταθεί και στις γαλοπούλες που εκτρέφονται για αναπαραγωγή. Η Αρχή δεν θεωρεί αναγκαία τη θέσπιση ειδικών απαιτήσεων παρακολούθησης μετά τη διάθεση στην αγορά. Η Αρχή επαλήθευσε, επίσης, την έκθεση σχετικά με τη μέθοδο ανάλυσης της πρόσθετης ύλης ζωοτροφών στις ζωοτροφές, η οποία υποβλήθηκε από το εργαστήριο αναφοράς το οποίο συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1831/2003.

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1831/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, για τις πρόσθετες ύλες που χρησιμοποιούνται στη διατροφή των ζώων⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 9 παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1831/2003 προβλέπει την έγκριση των πρόσθετων υλών που χρησιμοποιούνται στη διατροφή των ζώων, καθώς και τους όρους και τις διαδικασίες για τη χορήγηση της εν λόγω έγκρισης.

(6) Από την αξιολόγηση του παρασκευάσματος *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737), διαπιστώνεται ότι πληρούνται οι όροι για τη χορήγηση άδειας που προβλέπονται στο άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1831/2003. Συνεπώς, πρέπει να εγκριθεί η χρήση αυτού του παρασκευάσματος, όπως διευκρινίζεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

(2) Σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1831/2003, υποβλήθηκε αίτηση για νέα χρήση του παρασκευάσματος *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737). Η εν λόγω αίτηση συνοδεύεται από τα στοιχεία και τα έγγραφα που απαιτούνται βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1831/2003.

(7) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων,

(3) Η εν λόγω αίτηση αφορά την έγκριση νέας χρήσης του *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) ως πρόσθετης ύλης ζωοτροφών για γαλοπούλες προς πάχυνση και γαλοπούλες εκτρεφόμενες για αναπαραγωγή, προκειμένου η εν λόγω πρόσθετη ύλη να ταξινομηθεί στην κατηγορία «ζωοτεχνικές πρόσθετες ύλες».

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

(4) Η χρήση του εν λόγω παρασκευάσματος *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) έχει εγκριθεί για δέκα χρόνια για κοτόπουλα προς πάχυνση με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 107/2010 της Επιτροπής⁽²⁾, για κοτόπουλα ωοτοκίας, πάπιες προς πάχυνση, ορτύκια, φασιανούς, πέρδικες, φραγκόκοτες, περιστερία, χήνες προς πάχυνση και στρουθοκαμήλους με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 885/2011 της Επιτροπής⁽³⁾ και για απογαλακτιζόμενα χοιρίδια και απογαλακτι-

Το παρασκεύασμα που προσδιορίζεται στο παράρτημα, το οποίο ανήκει στην κατηγορία «ζωοτεχνικές πρόσθετες ύλες» και στη λειτουργική ομάδα «σταθεροποιητές της χλωρίδας των εντέρων», επιτρέπεται να χρησιμοποιείται ως πρόσθετη ύλη στη διατροφή των ζώων υπό τους όρους που παρατίθενται στο εν λόγω παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

⁽¹⁾ ΕΕ L 268 της 18.10.2003, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ L 36 της 9.2.2010, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 229 της 6.9.2011, σ. 3.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 91 της 3.4.2013, σ. 5.

⁽⁵⁾ EFSA Journal 2013· 11(4):3176.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 16 Αυγούστου 2013.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
José Manuel BARROSO

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αριθμός ταυτοποίησης της πρόσθετης ύλης	Επωνυμία του κατόχου της άδειας	Πρόσθετη ύλη	Σύνθεση, χημικός τύπος, περιγραφή, αναλυτική μέθοδος.	Είδος ή κατηγορία ζώου	Μέγιστη ηλικία	Ελάχιστη περιεκτικότητα	Μέγιστη περιεκτικότητα	Άλλες διατάξεις	Λήξη περιόδου ισχύος της άδειας
						Μονάδες δραστηριότητας (CFU) ανά kg πλήρους ζωοτροφής με περιεκτικότητα σε υγρασία 12 %			
Κατηγορία ζωοτεχνικών πρόσθετων υλών. Λειτουργική ομάδα: σταθεροποιητές της χλωρίδας των εντέρων									
4b1823	Kemin Europa N.V.	<i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737)	<p>Σύνθεση πρόσθετης ύλης</p> <p>Παρασκεύασμα <i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737) που περιέχει τουλάχιστον 1×10^{10} CFU/g πρόσθετης ύλης</p> <p>Σε στερεά μορφή</p> <p>Χαρακτηρισμός της δραστικής ουσίας</p> <p>Βιώσιμα σπόρια του <i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737)</p> <p>Αναλυτική μέθοδος ⁽¹⁾</p> <p>Καταμέτρηση: μέθοδος καταμέτρησης εξάπλωσης σε τρυβλία με χρήση tryptone soya agar, με προθέρμανση των δειγμάτων ζωοτροφής.</p> <p>Ταυτοποίηση: μέθοδος ηλεκτροφόρησης παλλόμενου πεδίου (PFGE).</p>	Γαλοπούλες προς πάχυνση και γαλοπούλες εκτρεφόμενες για αναπαραγωγή	—	1×10^8	—	<p>1. Στις οδηγίες χρήσης της πρόσθετης ύλης και του προμείγματος, πρέπει να αναφέρονται οι όροι αποθήκευσης και η σταθερότητα έναντι σχηματισμού συμπυκνωμάτων.</p> <p>2. Επιτρέπεται η χρήση σε ζωοτροφές που περιέχουν τα εγκεκριμένα κοκκιδιοστατικά: δικλαζουρίλη, υδροχλωρική ροβενιδίνη, νατριούχο λασαλοσίδη Α, εναμώνια μαδουραμικίνη ή νατριούχο μονενσίνη, υπό τον όρο ότι το εν λόγω κοκκιδιοστατικό έχει εγκριθεί για τα σχετικά είδη.</p>	6 Σεπτεμβρίου 2023

⁽¹⁾ Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις αναλυτικές μεθόδους διατίθενται στην ακόλουθη διεύθυνση του κοιντικού εργαστηρίου αναφοράς: http://irmm.jrc.ec.europa.eu/EURLs/EURL_feed_additives/Pages/index.aspx

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 788/2013 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 16ης Αυγούστου 2013

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών εισαγωγής για τον προσδιορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) ⁽¹⁾,Έχοντας υπόψη τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 543/2011 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 136 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 543/2011 προβλέπει, κατ' εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ'

αποκοπή τιμών εισαγωγής από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημα XVI μέρος Α του εν λόγω κανονισμού.

- (2) Η κατ' αποκοπή τιμή εισαγωγής υπολογίζεται κάθε εργάσιμη ημέρα, σύμφωνα με το άρθρο 136 παράγραφος 1 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 543/2011, λαμβανομένων υπόψη των ημερήσιων μεταβλητών στοιχείων. Συνεπώς, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αρχίσει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές εισαγωγής που αναφέρονται στο άρθρο 136 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 543/2011 καθορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

*Άρθρο 2*Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*,

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 16 Αυγούστου 2013.

Για την Επιτροπή,
εξ ονόματος του Προέδρου,

Jerzy PLEWA

Γενικός Διευθυντής Γεωργίας και
Αγροτικής Ανάπτυξης

⁽¹⁾ ΕΕ L 299 της 16.11.2007, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 157 της 15.6.2011, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Οι κατ' αποκοπή τιμές εισαγωγής για τον προσδιορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(ευρώ/100 kg)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτων χωρών ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή εισαγωγής
0709 93 10	TR	133,6
	ZZ	133,6
0805 50 10	AR	107,7
	CL	102,1
	TR	70,0
	UY	105,6
	ZA	99,1
	ZZ	96,9
0806 10 10	EG	186,1
	MA	162,1
	MX	264,4
	TR	158,7
	ZZ	192,8
0808 10 80	AR	193,0
	BR	112,1
	CL	142,9
	CN	75,0
	NZ	122,9
	US	141,8
	ZA	118,7
	ZZ	129,5
0808 30 90	AR	184,1
	CL	146,4
	TR	152,1
	ZA	110,8
	ZZ	148,4
0809 30	TR	148,6
	ZZ	148,6
0809 40 05	BA	50,5
	TR	101,0
	ZZ	75,8

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1833/2006 της Επιτροπής (ΕΕ L 354 της 14.12.2006, σ. 19). Ο κωδικός «ZZ» αντιπροσωπεύει «άλλες χώρες καταγωγής».

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Μαΐου 2013

σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.22843 (2012/C) (πρώην 2012/NN) που χορήγησε η Γαλλία στη Société Nationale Corse Méditerranée και την Compagnie Méridionale de Navigation

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2013) 1926]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2013/435/ΕΕ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 108 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α) ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές — καμποτάζ) ⁽²⁾,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τα εν λόγω άρθρα και έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις τους ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Με επιστολές της 27ης Σεπτεμβρίου, της 30ής Νοεμβρίου και της 20ής Δεκεμβρίου 2007, η εταιρεία Corsica Ferries υπέβαλε καταγγελία στην Επιτροπή σχετικά με τη χορήγηση παράνομων και ασύμβατων ενισχύσεων στις εταιρείες Société nationale Corse-Méditerranée (εφεξής «SNCM») και Compagnie Maritime de Navigation (εφεξής «CMN»), μέσω της σύμβασης ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας (εφεξής «ΣΑΔΥ») την οποία υπέγραψαν η Collectivité territoriale de Corse (περιφερειακή διοίκηση της Κορσικής) (εφεξής «CTC») και ο Office des transports de Corse (οργανισμός μεταφορών της Κορσικής) (εφεξής «ΟΤC»), αφενός, και η SNCM και η CMN, αφετέρου. Η εν λόγω σύμβαση αφορά τις θαλάσσιες συνδέσεις μεταξύ Κορσικής και Μασσαλίας για την περίοδο 2007-2013. Με επιστολές της 20ής Μαΐου 2010, της 16ης Ιουλίου 2010, της 22ας Μαρτίου 2011, της 22ας Ιουνίου 2011, της 15ης Δεκεμβρίου 2011 και 10ης Ιανουαρίου 2012, ο καταγγέλλων απέστειλε συμπληρωματικές πληροφορίες για να τεκμηριώσει την καταγγελία του.
- (2) Με επιστολές της 17ης Μαρτίου 2008, της 12ης Νοεμβρίου 2008, της 13ης Οκτωβρίου 2011 και της 14ης Δεκεμβρίου 2011, η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες από τη Γαλλία. Οι γαλλικές αρχές υπέβαλαν

τις παρατηρήσεις τους και τις απαντήσεις τους με επιστολές της 3ης Ιουνίου 2008, της 14ης Ιανουαρίου 2009, της 7 Δεκεμβρίου 2011 και της 20ής Ιανουαρίου 2012, αντίστοιχα.

- (3) Με επιστολή της 27ης Ιουνίου 2012, η Επιτροπή κοινοποίησε στη Γαλλία την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία βάσει του άρθρου 108 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) σχετικά με το ενδεχόμενο να ενέχει η ΣΑΔΥ στοιχεία ενίσχυσης υπέρ της SNCM και της CMN. Η απόφαση της Επιτροπής (εφεξής «απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας») δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ⁽⁴⁾ στις 5 Οκτωβρίου 2012.

- (4) Οι γαλλικές αρχές υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους και τις απαντήσεις τους στις ερωτήσεις που περιλαμβάνονται στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, με επιστολές της 13ης Ιουλίου 2012, της 7ης Σεπτεμβρίου 2012, της 14ης Νοεμβρίου 2012 και της 16ης Ιανουαρίου 2013.

- (5) Οι εταιρείες Corsica Ferries, SNCM και CMN υπέβαλαν παρατηρήσεις εντός της προθεσμίας που ορίστηκε προς τον σκοπό αυτό στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας. Με επιστολές της 22ας Οκτωβρίου 2012 και της 21ης Δεκεμβρίου 2012, η Επιτροπή διαβίβασε αυτές τις παρατηρήσεις στις γαλλικές αρχές. Η Γαλλία κοινοποίησε τα σχόλιά της σχετικά με τις παρατηρήσεις των τρίτων μερών με επιστολές της 3ης Ιανουαρίου 2013 και της 12ης Φεβρουαρίου 2013.

2. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

2.1. Η ΣΥΝΔΕΣΗ ΤΗΣ ΚΟΡΣΙΚΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΧΩΡΑ

- (6) Όπως αναφέρεται στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, η εδαφική συνοχή μεταξύ της Κορσικής και της ηπειρωτικής χώρας εξασφαλίστηκε με μια πρώτη σύμβαση παραχώρησης 25 ετών που υπεγράφη το 1976 μεταξύ της SNCM και της CMN, αφενός, και του κράτους, αφετέρου. Από την 1η Ιανουαρίου 2002, η SNCM και η CMN εξυπηρετούσαν μόνο τα δρομολόγια με αναχώρηση από τη Μασσαλία στο πλαίσιο σύμβασης ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας η οποία υπεγράφη με την περιφερειακή διοίκηση και τον ΟΤC για χρονική περίοδο 5 ετών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 1 της 3.1.1994, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ L 364 της 12.12.1992, σ. 7.

⁽³⁾ ΕΕ C 301 της 5.10.2012, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 301, σ. 1.

- (7) Για τις άλλες γραμμές, τέθηκε παράλληλα σε εφαρμογή παρόμοιος μηχανισμός κοινωνικής πρόνοιας⁽⁵⁾. Ο μηχανισμός αυτός, καθώς και η παράταση του προγράμματος για την περίοδο 2007-2013 έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή⁽⁶⁾.
- (8) Από την 1η Ιουλίου 2007, η SNCM και η CMN εξασφαλίζουν την συγκοινωνιακή σύνδεση μεταξύ Μασσαλίας και Κορσικής στο πλαίσιο της ΣΑΔΥ, που συνήφθη στις 7 Ιουνίου 2007 (βλ. τμήμα 2.5 κατωτέρω). Η σύμβαση λήγει την 31η Δεκεμβρίου 2013.
- (9) Οι κυριότερες εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην αγορά των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ της ηπειρωτικής Γαλλίας και της Κορσικής είναι η SNCM και η CMN (βλ. τμήματα 2.2 και 2.3 κατωτέρω) και η εταιρεία Corsica Ferries η οποία εκτελεί δρομολόγια από τους λιμένες της Τουλόν και της Νίκαιας.
- (10) Η συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση της Κορσικής χαρακτηρίζεται εδώ και πολλά χρόνια από έντονη εποχικότητα, εφόσον το μεγαλύτερο μέρος της επιβατικής κίνησης σημειώνεται τους θερινούς μήνες. Κατά τη δεκαετία του 2000, η κύρια τάση της αγοράς των μεταφορών μεταξύ της Κορσικής και του ηπειρωτικού εδάφους της Γαλλίας ήταν η ανάπτυξη της προσφοράς μεταφορικών υπηρεσιών από την Τουλόν, η οποία κατέστη πρώτος λιμένας συγκοινωνιακής εξυπηρέτησης της Κορσικής ως προς τον όγκο της κίνησης. Ειδικότερα, πρέπει να σημειωθεί ότι η τάση αύξησης της κυκλοφορίας από την Τουλόν άρχισε πριν από τη θέσπιση του μηχανισμού κοινωνικής βοήθειας το 2002 και έκτοτε συνεχίστηκε⁽⁷⁾. Η εξέλιξη αυτή συμβαδίζει με την αύξηση του μεριδίου αγοράς της εταιρείας Corsica Ferries.

2.2. Η SNCM

- (11) Η SNCM, η οποία επελέγη το 1976 από τη γαλλική κυβέρνηση για να εξασφαλιστεί η εδαφική συνοχή με την Κορσική, είναι ναυτιλιακή εταιρεία με έδρα τη Μασσαλία. Διασφαλίζει πλήρη συγκοινωνιακή κάλυψη προς την Κορσική από τη Μασσαλία και τη Νίκαια, συνδέοντας αυτούς τους λιμένες με τους λιμένες Ajaccio, Bastia, Calvi, τη νήσο Rousse, το Porto Vecchio και το Propriano.
- (12) Η SNCM εξασφαλίζει επίσης τη συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση της Σαρδηνίας (Porto Torres) από τη Μασσαλία και την Κορσική (Ajaccio και Porto Vecchio Propriano). Συνδέει, τέλος, την Αλγερία (Αλγέρι, Skikda, Bejaia, Oran) και την Τυνησία από τη Sète, τη Μασσαλία και την Τουλόν.
- (13) Έως τον Μάιο του 2006, η SNCM ανήκε κατά 80 % στην Compagnie Générale Maritime et Financière (CGMF)⁽⁸⁾ και κατά το 20 % στην εθνική εταιρεία σιδηροδρόμων (SNCF). Στις 26 Ιανουαρίου 2005, η γαλλική κυβέρνηση κίνησε διαδικασία ιδιωτικοποίησης της SNCM που κατέληξε στην επιλογή της υποψηφιότητας της Butler Capital Partners (38 % των μετοχών) συνδεδεμένης με τον όμιλο Connex, θυγατρικής της Veolia (28 % των μετοχών). Το 9 % των μετοχών διατέθηκε στους εργαζόμενους και το κράτος διατηρεί το υπόλοιπο 25 % μέσω της CGMF.
- (14) Η ιδιωτικοποίηση αυτή προέβλεπε ρήτρα λύσεως της σύμβασης προς όφελος της Butler Capital Partners και Veolia, την οποία θα μπορούσαν ιδίως να επικαλεστούν οι αγοραστές στις ακόλουθες περιπτώσεις:
- σε περίπτωση που η CTC αποφάσιζε να αρχίσει διαβουλεύσεις για την ανάθεση σύμβασης δημόσιας υπηρεσίας με έναρξη ισχύος από την 1η Ιανουαρίου 2007, η οποία θα είχε ουσιώδεις διαφορές με τις κατευθυντήριες γραμμές που ενέκρινε η περιφερειακή συνέλευση της Κορσικής για την εκμετάλλευση των θαλάσσιων δρομολογίων μεταξύ Μασσαλίας και της Κορσικής από την 1η Ιανουαρίου 2007⁽⁹⁾.
 - σε περίπτωση ανάθεσης της σύμβασης σε τρίτους ή στην SNCM με σημαντικά δυσμενέστερους οικονομικούς όρους.
- (15) Η μεταβίβαση στον ιδιωτικό τομέα συνοδεύτηκε με σύνολο μέτρων αναδιάρθρωσης που αποτέλεσαν αντικείμενο χωριστής διαδικασίας βάσει της νομοθεσίας περί κρατικών ενισχύσεων⁽¹⁰⁾.
- (16) Στις 10 Νοεμβρίου 2008, η Butler Capital Partners μεταβίβασε τις μετοχές της στη Veolia Transport. Το 2011, η

⁽⁵⁾ Ο μηχανισμός αυτός, που αποκαλείται «καθεστώς ατομικών ενισχύσεων κοινωνικού χαρακτήρα βάσει του άρθρου 87 της Συνθήκης», έχει ως αποδέκτες τους κατοίκους της νήσου, αλλά και ορισμένες σαφώς προσδιορισμένες κοινωνικές ομάδες και εφαρμόζεται στις γραμμές που συνδέουν την Κορσική με τους λιμένες της Τουλόν και της Νίκαιας. Για κάθε επιβίτη που δικαιούται προτιμησιακή τιμή, οι εταιρείες μεταφορών προγραμματοδοτούν μείωση της τιμής, η οποία στη συνέχεια τους επιστρέφεται.

⁽⁶⁾ Απόφαση της 2ας Ιουλίου 2002 στην υπόθεση κρατικής ενίσχυσης αριθ. N 781/2001 — Γαλλία — καθεστώς μεμονωμένων ενισχύσεων κοινωνικού χαρακτήρα για τη θαλάσσια συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση της Κορσικής, και απόφαση της 23ης Απριλίου 2007 στην υπόθεση κρατικής ενίσχυσης αριθ. N 13/2007 — Γαλλία — Παράταση του καθεστώτος μεμονωμένων ενισχύσεων κοινωνικού χαρακτήρα για τη θαλάσσια συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση της Κορσικής αριθ. N 781/2001.

⁽⁷⁾ Βλ. π.χ. αρχή ανταγωνισμού, no12-A-05, γνώμη της 17ης Φεβρουαρίου 2012 σχετικά με τις θαλάσσιες μεταφορές μεταξύ της Κορσικής και του ηπειρωτικού εδάφους, παράγραφος 125.

⁽⁸⁾ Της οποίας το 100 % του κεφαλαίου κατέχεται από το γαλλικό κράτος.

⁽⁹⁾ Οι κατευθύνσεις αυτές εγκρίθηκαν στις 24 Μαρτίου 2006, βλ. τμήμα 2.4.1 κατωτέρω.

⁽¹⁰⁾ C 58/2002 (πρώην N 118/02) — Γαλλία — σχετικά με τα μέτρα που έθεσε σε εφαρμογή η Γαλλία υπέρ της εταιρείας Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée, που εκδόθηκε στις 25 Φεβρουαρίου 2003, EEEK L 61 της 7.2.2004, σ. 13. Στις 15 Ιουνίου 2005, στην υπόθεση T-349/03, το Πρωτοδικείο ακύρωσε την απόφαση του 2003 λόγω εσφαλμένης εκτίμησης του ελάχιστου χαρακτήρα της ενίσχυσης. Μετά τη λήψη νέων μέτρων αναδιάρθρωσης, η Επιτροπή επέκτεινε τη διαδικασία C 58/2002 με απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2006. Η Επιτροπή εξέδωσε νέα απόφαση στις 8 Ιουλίου 2008, EEEK L 255 της 27.8.2009, σ. 180. Η απόφαση αυτή έχει εν μέρει ακυρωθεί από το Γενικό Δικαστήριο (υπόθεση T-565/08) μετά από προσφυγή που άσκησε η εταιρεία Corsica Ferries France. Η SNCM και η Γαλλία υπέβαλαν αίτηση ανάρτησης αυτής της απόφασης ενώπιον του Δικαστηρίου (υπόθεση C-533/12 P και C-536/12 P).

Veolia Transport συγχωνεύθηκε με τη Transdev και συστάθηκε η Veolia Transdev⁽¹¹⁾, η οποία κατείχε 66 % των μετοχών. Στις 30 Μαρτίου 2012, η Veolia Environnement συνήψε συμφωνία με τη CDC βάσει των όρων της οποίας θα της μεταβιβαζόταν το 66 % του κεφαλαίου της SNCM που κατείχε προηγουμένως η συγχωνευθείσα επιχείρηση, με τιμή μεταβίβασης 1 ευρώ.

- (17) Η SNCM εκμεταλλεύεται επί του παρόντος στόλο 10 πλοίων, εκ των οποίων τα έξι είναι οχηματαγωγά και τα τέσσερα⁽¹²⁾ επιβατηγοφορητά πλοία (μεταφοράς εμπορευμάτων και επιβατών), το Jean Nicoli⁽¹³⁾, το Pascal Paoli, το Paglia Orba και το Monte d'Oro.

2.3. Η CMN

- (18) Η CMN είναι ιδιωτική ναυτιλιακή εταιρεία που ιδρύθηκε το 1931 με έδρα τη Μασσαλία και κύρια δραστηριότητα τη θαλάσσια συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση της Κορσικής (μεταφορά εμπορευμάτων και επιβατών) καθώς και της Σαρδηνίας.
- (19) Πριν τη 2α Οκτωβρίου 2009, η CMN ανήκε κατά 53,1 % στην Compagnie Méridionale de Participations (CMP), κατά 45 % στην SNCM και κατά 1,9 % στους εργαζόμενους. Η ίδια CMP ανήκε κατά 55 % στην εταιρεία βιομηχανικών και θαλάσσιων έργων Orbigny (STIM d'Orbigny), θυγατρική του ομίλου STEF-TFE, και κατά 45 % στην Compagnie Générale de Tourisme et d'Hôtellerie (CGTH), θυγατρική κατά 100 % της SNCM. Από εκείνη την ημερομηνία και μετά, ο όμιλος STEF εξαγόρασε τα μερίδια της SNCM που κατείχε άμεσα και έμμεσα η CMN. Ο όμιλος STEF κατέχει πλέον το 97,9 % του κεφαλαίου της CMN, ενώ οι εργαζόμενοι κατέχουν το 2,1 % των μετοχών.
- (20) Η CMN εκτελεί μέρος των υπηρεσιών σε τρεις γραμμές σύνδεσης της Κορσικής με τη Μασσαλία (Μασσαλία-Ajaccio, Μασσαλία-Bastia και Μασσαλία-Propriano) στο πλαίσιο της ΣΑΔΥ (βλ. τμήμα 2.5 κατωτέρω). Η εταιρεία εξασφαλίζει παράλληλα, εκτός του πλαισίου της σύμβασης ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας, σύνδεση με τη Σαρδηνία (Porto Torres). Για την υλοποίηση του προγράμματος δραστηριοτήτων της στο πλαίσιο της ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας, η Méridionale διαθέτει τρία επιβατηγοφορητά πλοία, το Girolata, το Piana (που αντικατέστησε το Scandola) και το Kalliste.

2.4. Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΑΝΑΘΕΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ 2007-2013

2.4.1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΘΕΣΗΣ ΤΗΣ ΣΑΔΥ

- (21) Η Επιτροπή παρουσιάζει συνοπτικά σε αυτή την ενότητα τη διαδικασία σύναψης της ΣΑΔΥ, η οποία περιγράφεται αναλυτικά στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας.

⁽¹¹⁾ Η Veolia Transdev το 2011 ανήκε εξ ημισείας στη Veolia Environnement και στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων (CDC).

⁽¹²⁾ Από αυτά, μόνο το Napoléon Bonaparte και το Danielle Casanova χρησιμοποιούνται τακτικά για να εκτελούν υπηρεσίες της ΑΔΥ από το 2007. Τα άλλα τέσσερα οχηματαγωγά που εκμεταλλεύεται η SNCM το 2013 είναι τα Méditerranée, Corse, Ile de Beauté και το Excelsior.

⁽¹³⁾ Το Jean Nicoli αντικατέστησε το Monte Cinto για την εκμετάλλευση των υπηρεσιών της ΑΔΥ το 2009.

- (22) Στις 24 Μαρτίου 2006, η Συνέλευση της Κορσικής ενέκρινε, με την απόφαση αριθ. 06/22, τη γενική αρχή της ανανέωσης μιας σύμβασης ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας θαλάσσιας συγκοινωνιακής εξυπηρέτησης των λιμένων Bastia, Ajaccio, Balagne (Ile-Rousse και Calvi), Porto-Vecchio και Propriano από τον λιμένα της Μασσαλίας από την 1η Ιανουαρίου 2007.

- (23) Δημοσιεύθηκε προκήρυξη δημόσιου διαγωνισμού στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕΕΕ) στις 27 Μαΐου 2006 και στην εφημερίδα *Les Echos* στις 9 Ιουνίου 2006. Υποβλήθηκαν τέσσερις προσφορές⁽¹⁴⁾. Μετά την απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2006 του συμβουλίου ανταγωνισμού⁽¹⁵⁾ και την απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας της 15ης Δεκεμβρίου 2006⁽¹⁶⁾, η διαδικασία ανάθεσης της σύμβασης παροχής δημόσιας υπηρεσίας ακυρώθηκε στο σύνολό της, προκειμένου να διασφαλιστεί η τήρηση των επιταγών του ανταγωνισμού.

- (24) Με την απόφαση αριθ. 06/263 ΑC της 22ας Δεκεμβρίου 2006, η Συνέλευση της Κορσικής αποφάσισε να επαναληφθεί η διαδικασία σύναψης της σύμβασης ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας και να παραταθεί η τρέχουσα σύμβαση έως τις 30 Απριλίου 2007.

- (25) Δημοσιεύθηκε νέα πρόσκληση υποβολής προσφορών στις 30 Δεκεμβρίου 2006 στην ΕΕΕΕ και στις εφημερίδες *Les Echos* στις 4 Ιανουαρίου 2007 και *Marine Marchande* στις 5 Ιανουαρίου 2007. Δύο υποψήφιοι υπέβαλαν προσφορές, η κοινοπραξία SNCM και CMN, αφενός,⁽¹⁷⁾ και η εταιρεία Corsica Ferries, αφετέρου⁽¹⁸⁾.

- (26) Οι οικονομικές παράμετροι της συνολικής προσφοράς της κοινοπραξίας SNCM/CMN παρουσιάστηκαν στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας⁽¹⁹⁾. Στις 28 Μαρτίου 2007, ο όμιλος SNCM/CMN διαβίβασε στον ΟΤC τροποποιημένη εκδοχή της προσφοράς του, που συνίσταται σε σημαντική μείωση της αιτούμενης επιχορήγησης με αντάλλαγμα τη συνολική προσφορά. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την τροποποίηση των προβλεπόμενων δρομολογίων, της αγοραίας αξίας ορισμένων πλοίων της κοινοπραξίας, της ημερομηνίας ναύλωσης νέων πλοίων ή και του επιπέδου της εξοικονόμησης κόστους μεταξύ της συνολικής προσφοράς και των προσφορών για κάθε γραμμή χωριστά.

⁽¹⁴⁾ Μία συνολική και αδιαίρετη προσφορά της SNCM που αφορά το σύνολο των γραμμών· μία προσφορά της εταιρίας Corsica Ferries που περιλαμβάνει διάφορες εναλλακτικές επιλογές· μία προσφορά της CMN για έξι επιμέρους προτάσεις· η προσφορά μιας προσωρινής κοινοπραξίας που συστάθηκε από την εταιρεία Corsica Ferries και την CMN με δύο επιλογές.

⁽¹⁵⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 24 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.

⁽¹⁶⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 25 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.

⁽¹⁷⁾ Η μία προσφορά αφορούσε χωριστά την κάθε μία από τις πέντε θαλάσσιες γραμμές παροχής δημόσιας υπηρεσίας και η άλλη είχε τον χαρακτήρα συνολικής και αδιαίρετης προσφοράς και αφορούσε το σύνολο των 5 γραμμών θαλάσσιων μεταφορών.

⁽¹⁸⁾ Η εταιρεία Corsica Ferries υπέβαλε προσφορές για τις γραμμές Μασσαλία -Ajaccio, Μασσαλία — Porto-Vecchio και Μασσαλία — Propriano, καθώς και μία συνολική προσφορά γι' αυτές τις τρεις γραμμές.

⁽¹⁹⁾ Βλέπε παράγραφο 30 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.

(27) Αφού η Συνέλευση της Κορσικής παρέτεινε την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής της νέας σύμβασης ανάθεσης για την 1η Ιουλίου 2007, και μετά από νέα διαδικασία διαπραγμάτευσης, ο ΟΤC πρότεινε να απορριφθεί η προσφορά της Corsica Ferries ⁽²⁰⁾.

(28) Με την απόφαση αριθ. 07/108 της 7ης Ιουνίου 2007, η Συνέλευση της Κορσικής ανέθεσε στην κοινοπραξία της SNCM με τη CMN τη σύμβαση δημόσιας υπηρεσίας για τη θαλάσσια συγκοινωνιακή σύνδεση μεταξύ του λιμένα της Μασσαλίας και των λιμένων της Κορσικής, και με απόφαση της ίδιας ημέρας, εξουσιοδοτήθηκε ο πρόεδρος του εκτελεστικού συμβουλίου της περιφερειακής διοίκησης της Κορσικής να υπογράψει τη ΣΑΔΥ (εφεξής «οι δύο αποφάσεις της 7ης Ιουνίου 2007»).

2.4.2. ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΓΚΥΡΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΗΣ 7ΗΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 2007

(29) Το διοικητικό δικαστήριο της Bastia απέρριψε στις 24 Ιανουαρίου 2008 την αίτηση της Corsica Ferries για την ακύρωση των δύο αποφάσεων της 7ης Ιουνίου 2007. Στη συνέχεια, στις 7 Νοεμβρίου 2011, το διοικητικό Εφετείο της Μασσαλίας ακύρωσε την απόφαση του διοικητικού δικαστηρίου της Bastia της 24ης Ιανουαρίου 2008, καθώς και τις δύο αποφάσεις της 7ης Ιουνίου 2007.

(30) Σύμφωνα με την απόφαση, το διοικητικό Εφετείο αποφάνθηκε ότι υπήρξε παράβαση του κανονισμού αριθ. 3577/92 για τις θαλάσσιες ενδομεταφορές ⁽²¹⁾ (εφεξής «κανονισμός για το καμποτάζ») και ότι η ΣΑΔΥ συνιστούσε παράνομη κρατική ενίσχυση. Η απόφαση αναφέρει συναφώς ότι οι διατάξεις της πρώτης παραγράφου του άρθρου 7 της ΣΑΔΥ καθιστούν την εν λόγω σύμβαση ασυμβίβαστη με το τρίτο κριτήριο της απόφασης Altmark ⁽²²⁾. Κατά συνέπεια, το διοικητικό Εφετείο διέταξε την περιφερειακή αρχή της Κορσικής να λύσει με φιλικό διακανονισμό τη ΣΑΔΥ πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 2012 ⁽²³⁾.

⁽²⁰⁾ Η ΟΤC θεώρησε ότι η εταιρεία Corsica Ferries δεν ήταν σε θέση να καθορίσουν σταθερά και οριστική την ημερομηνία κατά την οποία θα μπορεί να εκμεταλλευτεί η αντιπροσωπεία και ότι δεν πληρούσε επίσης εάν ανώτατη ηλικία των σκαφών που καθορίζεται από τον ειδικό κανονισμό της πρόσκλησης υποβολής προσφορών.

⁽²¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92 του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 1992, για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών (θαλάσσιες ενδομεταφορές-καμποτάζ): ΕΕ L 364 της 12.12.1992, σ. 7.

⁽²²⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2003, υπόθεση C-280/00, Trans GmbH και Regierungspräsidium Magdeburg κατά Nahverkehrsgesellschaft GmbH Altmark, Συλλογή 2003, σ. 7747.

⁽²³⁾ CAA της Μασσαλίας, 7 Νοεμβρίου 2011, Société Corsica Ferries c/ Collectivité Territoriale de Corse, no08MA01604. Βλ. παράγραφο 40 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.

(31) Μετά από αίτηση ανάρτησης της SNCM και της CMN, το Συμβούλιο Επικρατείας ακύρωσε στις 13 Ιουλίου 2012 την απόφαση του διοικητικού Εφετείου της 7ης Νοεμβρίου 2011 ⁽²⁴⁾ και παρέπεμψε την υπόθεση στο διοικητικό Εφετείο της Μασσαλίας.

2.5. ΠΑΡΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΣΑΔΥ

(32) Η ΣΑΔΥ υπεγράφη για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2007 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013. Το άρθρο 1 ορίζει ως σκοπό της ΣΑΔΥ την παροχή τακτικών υπηρεσιών θαλάσσιων μεταφορών σε όλες τις γραμμές της σύμβασης ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας (εφεξής «ΑΔΥ») μεταξύ του λιμένα της Μασσαλίας και των λιμένων Bastia, Ajaccio, Porto-Vecchio, Propriano και Balagne.

(33) Η συγγραφή υποχρεώσεων στο παράρτημα 1 της ΣΑΔΥ ορίζει τη φύση των εν λόγω υπηρεσιών. Συγκεκριμένα, η σύμβαση κάνει διάκριση μεταξύ:

- (i) της μόνιμης υπηρεσίας «μεταφοράς επιβατών και εμπορευμάτων» ⁽²⁵⁾ την οποία οφείλει να παρέχει η κοινοπραξία SNCM-CMN καθ' όλη τη διάρκεια του έτους (στο εξής «βασική υπηρεσία») και

⁽²⁴⁾ Το Συμβούλιο Επικρατείας έκρινε ότι ο κανονισμός αριθ. 3577/92 του Συμβουλίου της 7ης Δεκεμβρίου 1992 για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές στο εσωτερικό των κρατών μελών «δεν εμποδίζει τη συνολική εκτίμηση της πραγματικής ανάγκης για δημόσια υπηρεσία για κάθε γραμμή ή διαδρομή στο σύνολο της περιόδου εκτέλεσης της σύμβασης ή σε διακριτές περιόδους τις οποίες ορίζει, χωρίς να είναι απαραίτητο να διαπιστωθεί εάν δικαιολογείται μόνιμος η ανάγκη κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου ή των περιόδων· ότι, στη συνέχεια, κρίνοντας ότι οι διατάξεις της συγγραφής υποχρεώσεων είναι ασυμβίβαστες με αυτόν τον κανονισμό για τον λόγο ότι η συμπληρωματική υπηρεσία που απαιτείται από την ανάδοχη κοινοπραξία για τις γραμμές Μασσαλία-Ajaccio, Μασσαλία-Bastia και Μασσαλία-Propriano, που αποσκοπούν στην ενίσχυση της μόνιμης υπηρεσίας κατά τις περιόδους αιχμής που εξασφαλίζεται σε αυτές τις ίδιες γραμμές καθόλη τη διάρκεια του έτους, θα έπρεπε να ανταποκρίνεται σε μια πραγματική ανάγκη δημόσιας υπηρεσίας διακριτή από την ανάγκη την οποία ικανοποιούσε αυτή η μόνιμη υπηρεσία, το διοικητικό Εφετείο της Μασσαλίας υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο». Αφετέρου, το Συμβούλιο Επικρατείας έκρινε ότι το γεγονός ότι το άρθρο 7 παράγραφος 1 της σύμβασης (βλ. αιτιολογική σκέψη 38 κατωτέρω) «μπορεί να οδηγήσει στη λήψη απόφασης από το δημόσιο πρόσωπο η παρέμβαση του οποίου θα υπόκειται σε προηγούμενη κοινοποίηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δεν επιτρέπει καθ'αυτό τον χαρακτηρισμό αυτής της ρήτρας ως ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 107 της Συνθήκης· κρίνοντας το αντίθετο, το Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών».

⁽²⁵⁾ Στις γραμμές Μασσαλία — Bastia, Μασσαλία — Ajaccio και Μασσαλία — Porto Vecchio, οι ανάδοχοι οφείλουν να παρέχουν σε κάθε διαδρομή ελάχιστη χωρητικότητα, για τη μεταφορά επιβατών, τουλάχιστον 450 θέσεων σε κρεβάτια σε τουλάχιστον 140 καμπίνες), τουλάχιστον 50 θέσεων σε κοινές εγκαταστάσεις για ειδικό προορισμό τουλάχιστον 150 θέσεις αυτοκινήτων. Η γραμμή Μασσαλία — Propriano πρέπει να προσφέρει τουλάχιστον 200 θέσεις σε κρεβάτια σε τουλάχιστον 55 καμπίνες και τουλάχιστον 55 θέσεις αυτοκινήτων. Η γραμμή Μασσαλία — Balagne πρέπει να προσφέρει τουλάχιστον 220 θέσεις σε κρεβάτια σε τουλάχιστον 70 καμπίνες, τουλάχιστον 70 θέσεις αυτοκινήτων. Όσον αφορά τις μεταφορές εμπορευμάτων, η γραμμή Μασσαλία — Bastia πρέπει να έχει χωρητικότητα τουλάχιστον 1 800 γραμμικά μέτρα· Η γραμμή Μασσαλία — Ajaccio τουλάχιστον 1 200 γραμμικά μέτρα· η γραμμή Μασσαλία — Porto Vecchio τουλάχιστον 1 000 γραμμικά μέτρα· οι γραμμές Μασσαλία — Propriano και Μασσαλία — Balagne τουλάχιστον 600 γραμμικά μέτρα.

- (ii) της συμπληρωματικής υπηρεσίας μεταφοράς επιβατών⁽²⁶⁾ η οποία πρέπει να παρέχεται στις περιόδους αιχμής που καλύπτουν περίπου 37 εβδομάδες στις γραμμές Μασσαλία-Ajaccio και Μασσαλία-Bastia και την περίοδο από 1ης Μαΐου έως 30ης Σεπτεμβρίου κάθε έτος για την γραμμή Μασσαλία-Propriano (εφεξής «συμπληρωματική υπηρεσία»).
- (34) Το άρθρο 2 της ΣΑΔΥ προσδιορίζει τις χρηματικές αντιστάθμισεις αναφοράς με βάση τις οποίες οι ανάδοχοι δεσμεύονται για τη διάρκεια της ανάθεσης. Τα ποσά των χρηματικών αντιστάθμισεων αναφοράς παρουσιάζονται συνοπτικά στον πίνακα αριθ. 4 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.
- (35) Το άρθρο 3 της ΣΑΔΥ διευκρινίζει ότι η ΑΔΥ δεν παρέχει αποκλειστικότητα για τις εξεταζόμενες γραμμές, αλλά παρέχει τη δυνατότητα σε άλλες εταιρείες να εκτελούν τακτικά δρομολόγια χωρίς χρηματική αντιστάθμιση. Μια πιθανή νεοεισερχόμενη επιχείρηση θα υπέκειτο, ωστόσο, σε υποχρεώσεις που παρουσιάζονται στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας⁽²⁷⁾. Επιπλέον, το άρθρο 3 ορίζει ότι οι αιτήσεις των αναδόχων για τη χορήγηση χρηματικής αντιστάθμισης έχουν καθοριστεί σε συνάρτηση με τον μηχανισμό ενίσχυσης κοινωνικού χαρακτήρα⁽²⁸⁾.
- (36) Σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο της ΣΑΔΥ, η τελική χρηματική αντιστάθμιση κάθε αναδόχου για κάθε έτος περιορίζεται στο λειτουργικό έλλειμμα που προκύπτει από τις δεσμεύσεις της συγγραφής υποχρεώσεων, λαμβάνοντας υπόψη απόδοση 15 % της συμβατικής αξίας του στόλου κατ' αναλογία των ημερών πραγματικής χρήσης τους για τα δρομολόγια που αντιστοιχούν σε αυτές τις υποχρεώσεις. Η συμβατική τιμή καθορίζεται στο παράρτημα III της ΣΑΔΥ⁽²⁹⁾.
- (37) Το άρθρο 7 της ΣΑΔΥ (εφεξής «ρήτρα διασφάλισης») επιτρέπει την τροποποίηση των καταβαλλόμενων στους συναδόχους κατ' αποκοπήν ποσών των ετήσιων χρηματικών αντιστάθμισεων, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις τους, που ορίστηκαν στο άρθρο 2 της ΣΑΔΥ για τη διάρκεια ισχύος της.
- (38) Το άρθρο 7 παράγραφος 1 ορίζει ότι, σε περίπτωση σημαντικής μεταβολής των τεχνικών, κανονιστικών ή οικονομικών όρων της σύμβασης, τα μέρη λαμβάνουν μέτρα για την αποκατάσταση της αρχικής χρηματοοικονομικής ισορροπίας, «κατά προτεραιότητα ως προς τις ανώτατες τιμές και την προσαρμογή των υπηρεσιών».
- (39) Το άρθρο 7 παράγραφος 2 της ΣΑΔΥ υπενθυμίζει ότι τα ποσά της χρηματικής αντιστάθμισης καθορίζονται βάσει προβλέψεων εσόδων από τη μεταφορά επιβατών και εμπορευμάτων. Κάθε έτος, σε περίπτωση που η απόλυτη τιμή της διαφοράς ανάμεσα στα προβλεπόμενα έσοδα⁽³⁰⁾ και τα πραγματικά έσοδα είναι ανώτερη από το 2 % των προβλεπόμενων εσόδων⁽³¹⁾, προβλέπεται διόρθωση της χρηματικής αντιστάθμισης, προς τα άνω ή προς τα κάτω, για κάθε κατηγορία εσόδων και για κάθε ανάδοχο⁽³²⁾.
- (40) Η ΣΑΔΥ προβλέπει⁽³³⁾ ότι θα πρέπει να τίθεται ανώτατο όριο στις αναπροσαρμογές της αντιστάθμισης βάσει της εν λόγω ρήτρας με συμφωνία μεταξύ των μερών κατά το τρίτο έτος εφαρμογής της συμφωνίας ανάθεσης.
- (41) Τα προβλεπόμενα έσοδα για τους δύο τύπους μεταφορών και τους δύο αναδόχους παρουσιάζονται συνοπτικά στον πίνακα 5 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.
- (42) Σύμφωνα με τη ρήτρα προσαρμογής, η σύμβαση ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας έχει τροποποιηθεί με πρόσθετη πράξη στις 28 Δεκεμβρίου 2009. Η τροποποίηση αυτή είχε ως αποτέλεσμα την κατάργηση 108 δρομολογίων ανά έτος μεταξύ της Μασσαλίας και της Κορσικής. Ο αριθμός των προσφερόμενων θέσεων μειώθηκε από 9 000 σε 8 000 κατά τις διακοπές των Χριστουγέννων, από 3 500 σε 2 300 κατά τη διάρκεια της εαρινής και φθινοπωρινής περιόδου και από 85 000 σε 71 000 κατά τη θερινή περίοδο στη γραμμή Μασσαλία-Ajaccio. Η κανότητα της συμπληρωματικής υπηρεσίας μειώθηκε κατά 7 000 θέσεις στη γραμμή Μασσαλία-Propriano.
- (43) Ο ΟΤC έχει επίσης ορίσει εκ νέου τις περιόδους πυκνότητας δρομολογίων με διάκριση ανάμεσα στην περίοδο αιχμής — περίοδος 11 εβδομάδων το θέρος, από την τελευταία εβδομάδα του Ιουνίου έως τις αρχές Σεπτεμβρίου — και τη μέση περίοδο — περίοδος 22 εβδομάδων από τον Απρίλιο έως τον Ιούνιο και από τις αρχές Σεπτεμβρίου έως τα τέλη Οκτωβρίου, εκτός των εαρινών σχολικών διακοπών και της αργίας των Αγίων Πάντων.
- (44) Τροποποιήθηκαν επίσης οι ναύλοι και η χρηματική αντιστάθμιση. Όσον αφορά τις χρηματικές αντιστάθμισεις αναφοράς, η διόρθωση (τιμή 2007) από το 2010 έως το 2013 επέφερε μείωση των ετήσιων ποσών κατά 6,5 εκατ. ευρώ για τους δύο αναδόχους. Τα αναθεωρημένα ποσά της αντιστάθμισης και των προβλεπόμενων εσόδων παρουσιάζονται στους πίνακες 7 και 8 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.
- (45) Βάσει των όρων της ΣΑΔΥ⁽³⁴⁾, το 95 % των αναπροσαρμοσμένων προβλεπόμενων ποσών αντιστάθμισης καταβάλλεται σε μηνιαίες προκαταβολές εντός 7 ημερών από την υποβολή συνοπτικής έκθεσης εκτέλεσης των υπηρεσιών. Το υπόλοιπο της αντιστάθμισης, προσαυξημένο ή μειωμένο με τις προσαρμογές, καταβάλλεται ετησίως, εντός 15 ημερών από τη διαβίβαση της τελικής έκθεσης εκτέλεσης των υπηρεσιών.
- (46) Οι συνολικές προβλεπόμενες αντιστάθμισεις ανέρχονταν σε 659 εκατ. ευρώ το 2007. Βάσει των ρητρών αναπροσαρμογής (πληθωρισμός) και προσαρμογής (διαφορά μεταξύ πραγματικών και προβλεπόμενων εσόδων, εξέλιξη της τιμής των καυσίμων, ποινές), καταβλήθηκαν πραγματικά έως το 2011 τα ακόλουθα ποσά αντιστάθμισης:

⁽²⁶⁾ Η σύνθεση της συμπληρωματικής υπηρεσίας ορίζεται στα σημεία I α) 2) (Μασσαλία — Ajaccio), β) 2) (Μασσαλία — Bastia) και ιδ) του σημείου 1.4) (Μασσαλία — Propriano) της συγγραφής υποχρεώσεων της ΣΑΔΥ.

⁽²⁷⁾ Βλ. αιτιολογική σκέψη 44 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.

⁽²⁸⁾ Βλ. αιτιολογική σκέψη 45 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.

⁽²⁹⁾ Βλ. αιτιολογική σκέψη 46 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.

⁽³⁰⁾ Τα προβλεπόμενα έσοδα είναι τα ακαθάριστα έσοδα αναφοράς που επανεκτιμώνται σε συνάρτηση με τον προβλεπόμενο δείκτη της τιμής του ΑΕΠ κατά το εξεταζόμενο έτος.

⁽³¹⁾ Το άρθρο 7 παράγραφος 2 προβλέπει «περιθώριο» 2 % των προβλεπόμενων εσόδων.

⁽³²⁾ Βλ. αιτιολογική σκέψη 49 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.

⁽³³⁾ Το άρθρο 7 παράγραφος 2 της ΣΑΔΥ προβλέπει ότι η εν λόγω ρήτρα προσαρμογής βάσει των πραγματικών εσόδων θα ισχύει μέχρι την εφαρμογή της ρήτρας προσαρμογής που προβλέπεται στο άρθρο 8.

⁽³⁴⁾ Το άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 2 καθορίζει τους όρους καταβολής των οικονομικών αντιστάθμισεων.

Εκατ. ευρώ	2007	2008	2009	2010	2011	Σύνολο
Σύνολο SNCM	34,242	77,779	82,672	78,577	87,275	360,545
βασική υπηρεσία	20,453	39,343	41,818	39,423	46,123	187,160
συμπληρωματική υπηρεσία	13,764	38,415	40,738	39,018	40,839	172,774
CMN	12,525	28,067	29,270	29,184	33,853	132,899
Σύνολο	46,766	105,846	111,942	107,761	121,128	493,443

(47) Τα ποσά των αντιστάθμισεων που καταβλήθηκαν στην SNCM και καθορίστηκαν συνολικά βάσει του άρθρου 2 της ΣΑΔΥ, κατανέμονται μεταξύ της βασικής υπηρεσίας (που εκτελείται από επιβατηγοφορητά πλοία) και της συμπληρωματικής υπηρεσίας (που εκτελείται από επιβατικά πλοία), σύμφωνα με ένα σύνολο κανόνων κατανομής που προβλέπουν κυρίως αναλογική κατανομή βάσει του αποτελέσματος — αρνητικό ⁽³⁵⁾ — πριν τη χρηματική αντιστάθμιση για κάθε τύπο υπηρεσίας, όπως εγγράφεται στους λογαριασμούς αποτελεσμάτων της προσφοράς της κοινοπραξίας SNCM-CMN ⁽³⁶⁾.

3. ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΟΔΗΓΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ

(48) Καταρχάς, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες σχετικά με την αναγκαιότητα και την αναλογικότητα της υποχρέωσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας, ιδίως στον βαθμό που αυτή περιλαμβάνει και τη βασική υπηρεσία και τη συμπληρωματική υπηρεσία. Η Επιτροπή έκρινε ότι η ενσωμάτωση της συμπληρωματικής υπηρεσίας μπορεί να συνιστά παραβίαση των διατάξεων του προαναφερθέντος κανονισμού 3577/92, με αποτέλεσμα τη μη τήρηση του κριτηρίου 1 της απόφασης Altmark (σαφής καθορισμός των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας). Η Επιτροπή παρατήρησε συγκεκριμένα ότι οι γαλλικές αρχές δεν απέδειξαν ότι υπήρχε πραγματική ανάγκη παροχής δημόσιας υπηρεσίας όσον αφορά τη συμπληρωματική υπηρεσία και ότι, εκ πρώτης όψεως, αυτή δεν ήταν απολύτως αναγκαία για την ορθή εκτέλεση της βασικής υπηρεσίας.

(49) Δεύτερον, η Επιτροπή εξέφρασε επιφυλάξεις για τις παραμέτρους της αντιστάθμισης της παροχής δημόσιας υπηρεσίας που προβλέπονται στο άρθρο 7 της σύμβασης ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 86 έως 94 της απόφασης για την κίνηση διαδικασίας) και τη συμβατότητά τους με το δεύτερο κριτήριο της απόφασης Altmark (εκ των προτέρων προσδιορισμός των παραμέτρων για τον καθορισμό του ποσού της αντιστάθμισης). Επιπλέον, η Επιτροπή έκρινε καταρχάς ότι οι διακυμάνσεις του ποσού των

προβλεπόμενων εσόδων στις διάφορες προσφορές που υπέβαλαν οι ανάδοχοι ενδέχεται να είχαν ως αποτέλεσμα την αδιαφάνεια των παραμέτρων αντιστάθμισης. Τέλος, από ορισμένες πληροφορίες συναγόταν ότι οι ανάδοχοι έλαβαν ενδεχομένως χρηματικές αντιστάθμισεις εκτός του πλαισίου της ΣΑΔΥ.

(50) Τρίτον, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες για το αν ικανοποιείται το τρίτο κριτήριο της απόφασης Altmark (δίκαιη αντιστάθμιση για τις δαπάνες που απορρέουν από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας). Επισημάνε ότι δεν διέθετε τις αναγκαίες πληροφορίες για να διαπιστώσει αν χορηγήθηκε υπεραντιστάθμιση στους συναναδόχους, ιδίως όσον αφορά την εκτίμηση του εύλογου κέρδους. Αναρωτήθηκε ιδίως αν το άρθρο 5 παράγραφος 2 της ΣΑΔΥ (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 95 έως 102 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας) ήταν αρκετό για να αποτραπεί κάθε υπεραντιστάθμιση του κόστους των παρόχων.

(51) Τέλος, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες κατά πόσο η διαδικασία ανάθεσης επέτρεψε τον πραγματικό και ελεύθερο ανταγωνισμό, που μόνον αυτός θα επέτρεπε να επιλεγεί ο υποψήφιος που θα μπορούσε να παρέχει τις εν λόγω υπηρεσίες με το μικρότερο δυνατό κόστος για το κοινωνικό σύνολο, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του τέταρτου κριτηρίου της απόφασης Altmark (επιλογή παρόχου υπηρεσίας). Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν απέκλεισε το ενδεχόμενο οι απαιτήσεις της συγγραφής υποχρεώσεων, ιδίως εκείνες που αφορούσαν την ανώτατη ηλικία του στόλου και τη δυνατότητα υποβολής συνολικής προσφοράς για το σύνολο των εξυπηρετούμενων γραμμών, να είχαν ως αποτέλεσμα την παρεμπόδιση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού για την ανάθεση της ΣΑΔΥ.

(52) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή εξέφρασε σοβαρές επιφυλάξεις στην απόφασή της για την κίνηση διαδικασίας για το κατά πόσο η ΣΑΔΥ πληρούσε όλα τα κριτήρια της απόφασης Altmark. Η Επιτροπή δεν μπορούσε, συνεπώς, να αποκλείσει ότι η SNCM και η CMN αποκόμισαν επιλεκτικό πλεονέκτημα μέσω της ΣΑΔΥ. Επιπλέον, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι δύο επιχειρήσεις λειτουργούν σε μια πλήρως απελευθερωμένη αγορά από την 1η Ιανουαρίου 1993 ⁽³⁷⁾, η Επιτροπή διαπίστωσε ακόμη ότι αυτό το επιλεκτικό πλεονέκτημα θα μπορούσε να δημιουργήσει στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά και να επηρεάσει τις μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές.

⁽³⁵⁾ Το αποτέλεσμα πριν την επιδότηση είναι πράγματι αρνητικό για τις δύο υπηρεσίες (βασικό και συμπληρωματικό) για κάθε έτος το διάστημα 2007 και 2011.

⁽³⁶⁾ Αυτός ο κανόνας κατανομής εφαρμόζεται στις αναπροσαρμοσμένες συμβατικές αντιστάθμισεις. Οι προσαρμογές βάσει των πραγματικών εσόδων κατανέμονται αναλογικά προς την ετήσια διαφορά που διαπιστώνεται για καθεμία από τις δύο υπηρεσίες, και τα συμπληρωματικά ποσά για ειδικά εμπορεύματα καταλογίζονται στη βασική υπηρεσία. Τέλος, οι προσαρμογές για «καύσιμα» και οι παρακρατήσεις για μη παρασχεθείσες υπηρεσίες καταλογίζονται άμεσα στη σχετική υπηρεσία.

⁽³⁷⁾ Προαναφερθείς κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3577/92.

(53) Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν μπορούσε να αποκλειστεί ότι οι αντιστάθμισεις που έλαβαν η SNCM και η CMN στο πλαίσιο της ΣΑΔΥ συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ. Επίσης, στην απόφασή της για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή έκρινε ότι, με την επιφύλαξη ότι θα ήταν σε θέση να συμπεράνει ότι οι υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας είχαν καθοριστεί ορθώς, θα μπορούσαν να εφαρμοσθούν οι ειδικοί κανόνες σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 106 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ. Ειδικότερα, η Επιτροπή έκρινε ότι το Πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης του 2011 για τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας⁽³⁸⁾, εφεξής «Πλαίσιο ΥΓΟΣ», αποτελούσε την εφαρμοστέα νομική βάση, με την επιφύλαξη της δυνατότητας της Γαλλίας να επικαλεσθεί άλλη πιθανή βάση συμβατότητας.

4. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

(54) Οι γαλλικές αρχές επισημαίνουν καταρχάς ότι τηρούνται χωριστοί αναλυτικοί λογαριασμοί για τις υπηρεσίες συγκοινωνιών εκτός ΑΔΥ και για τα δρομολόγια που εκτελούνται στο πλαίσιο της ΑΔΥ.

(55) Υπογραμμίζουν επίσης ότι το πρωτόκολλο ιδιωτικοποίησης περιλαμβάνει ενιαία ρήτρα λύσεως της συμβάσεως. Η εν λόγω ρήτρα μπορούσε ιδίως να εφαρμοστεί σε περίπτωση απόφασης της CTC να ξεκινήσει διαβούλευση σχετικά με την ανάθεση σύμβασης δημόσιας υπηρεσίας με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2007, σε περίπτωση που αυτή η ανάθεση δημόσιας υπηρεσίας θα είχε ουσιώδεις διαφορές με τις κατευθυντήριες γραμμές που ενέκρινε η περιφερειακή συνέλευση της Κορσικής⁽³⁹⁾. Οι γαλλικές αρχές διευκρινίζουν ότι η εν λόγω ρήτρα μπορεί επίσης να εφαρμοστεί σε περίπτωση ανάθεσης της σύμβασης σε τρίτους ή στην SNCM με πολύ δυσμενέστερους οικονομικούς όρους.

(56) Οι γαλλικές αρχές παρατηρούν επίσης ότι η SNCM έπαψε να κατέχει έμμεση συμμετοχή στη CMN από τις 2 Οκτωβρίου 2009 και δεν υφίσταται πλέον καμία κεφαλαιακή σχέση μεταξύ των δύο συναναδόχων.

(57) Αναφέρουν, ακόμη, ότι η μεταβολή των παραμέτρων της προσφοράς της κοινοπραξίας SNCM/CMN μεταξύ Φεβρουαρίου 2007 και 28 Μαρτίου 2007 προκύπτει από τη συνεκτίμηση των τροποποιήσεων που αφορούν το επίπεδο των προβλέψεων των δρομολογίων και των λειτουργικών δαπανών. Η αποτίμηση της εμπορικής αξίας ήταν αποτέλεσμα αξιολόγησης διεθνούς ανεξάρτητου γραφείου μεσιτείας, που είχε προβεί σε αναθεώρηση της εκτίμησής του στο διάστημα μεταξύ των δύο προσφορών της SNCM.

⁽³⁸⁾ ΕΕ C 8 της 11.1.2012, σ. 15-22.

⁽³⁹⁾ Η Γαλλία κάνει αναφορά στις κατευθύνσεις για την εκμετάλλευση των γραμμών θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ Μασσαλίας και της Κορσικής από την 1η Ιανουαρίου 2007, που καθορίστηκαν από την τοπική συνέλευση της Κορσικής στις 24 Μαρτίου 2006, βλ. αιτιολογική σκέψη (22).

4.1. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

(58) Η Γαλλία υπέβαλε τις ακόλουθες παρατηρήσεις σχετικά με την προκαταρκτική εκτίμηση της Επιτροπής στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας ως προς την εκπλήρωση των κριτηρίων της απόφασης *Altmark*.

(59) Όσον αφορά το ενδεχόμενο να ενέχει η ΣΑΔΥ στοιχεία κρατικής ενίσχυσης, οι γαλλικές αρχές παραπέμπουν καταρχάς στην απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας της 13ης Ιουλίου 2012⁽⁴⁰⁾ με την οποία κρίθηκε ότι η ρήτρα που επιτρέπει τη λήψη μέτρων αποκατάστασης της αρχικής χρηματοοικονομικής ισορροπίας δεν συνιστά καθαυτή κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 της ΣΛΕΕ.

4.1.1. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ *ALTMARK*

(60) Οι γαλλικές αρχές αμφισβητούν τη διάκριση που έκανε η Επιτροπή μεταξύ «βασικής υπηρεσίας» και «συμπληρωματικής υπηρεσίας». Αντίθετα, θεωρούν ότι η ΣΑΔΥ ορίζει δύο προγραμματικές περιόδους στις οποίες αντιστοιχεί διαφορετικός όγκος προσφοράς υπηρεσιών λόγω των περιόδων αιχμής. Το σύνολο θα αντιστοιχούσε σε μια μόνιμη υπηρεσία προσαυξημένη με τις ελάχιστες εφεδρικές χωρητικότητες, λαμβανομένης υπόψη της εξέλιξης της κυκλοφορίας.

(61) Όσον αφορά την τήρηση του πρώτου κριτηρίου που θέσπισε το Δικαστήριο με την απόφαση *Altmark*, οι γαλλικές αρχές υπενθυμίζουν ότι τα κράτη μέλη διαθέτουν ευρεία διακριτική ευχέρεια για τον καθορισμό του πεδίου μιας ΥΓΟΣ. Τονίζουν ότι η δυνατότητα ελέγχου της Επιτροπής περιορίζεται στην εκτίμηση της ύπαρξης προδήλου σφάλματος.

(62) Προσθέτουν ότι η παροχή μόνιμης υπηρεσίας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την παροχή της συμπληρωματικής υπηρεσίας. Οι γαλλικές αρχές παραπέμπουν στην προαναφερθείσα απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας που έκρινε ότι ο κανονισμός 3577/92 δεν εμποδίζει να εκτιμηθεί η πραγματική ανάγκη για παροχή δημόσιας υπηρεσίας με συνολικό τρόπο, χωρίς να είναι απαραίτητο να εξεταστεί αν η ανάγκη αυτή δικαιολογείται σε μόνιμη βάση. Συναφώς, οι γαλλικές αρχές υπογραμμίζουν τη σημασία του να μην περιορίζεται το πεδίο της δημόσιας υπηρεσίας στις μη αποδοτικές δραστηριότητες, ώστε να διασφαλίζεται εξισορρόπηση. Για να στηρίξουν τη θέση τους, διευκρινίζουν ότι η συγγραφή υποχρεώσεων της ΣΑΔΥ δεν απαιτεί τη χρήση διαφορετικών πλοίων για τη μόνιμη υπηρεσία και τη συμπληρωματική υπηρεσία.

⁽⁴⁰⁾ ΕΚ, 13 Ιουλίου 2012, *Compagnie Méridionale de Navigation*, εθνική εταιρεία *Corse Méditerranée*, req. no 355616.

(63) Ως προς την ικανότητα των φορέων της αγοράς να εξασφαλίζουν την υπηρεσία θαλάσσιας μεταφοράς, οι γαλλικές αρχές εκτιμούν ότι, από μόνη της, η εξέλιξη της κυκλοφορίας στη σύνδεση Μασσαλίας-Κορσικής σε σύγκριση με τη γραμμή Τουλόν-Κορσική δεν επιτρέπει να διαπιστωθεί ύπαρξη πρόδηλου σφάλματος στον ορισμό του πεδίου της ΥΓΟΣ. Υπενθυμίζουν ότι το συμβούλιο ανταγωνισμού έκρινε, στις 11 Δεκεμβρίου 2006 ⁽⁴¹⁾, ότι δεν υπάρχει δυνατότητα υποκατάστασης μεταξύ των αγορών των διαφόρων συγκοινωνιακών συνδέσεων της Κορσικής. Συνεπώς, οι γαλλικές αρχές κρίνουν ότι οι θαλάσσιες συνδέσεις με αναχώρηση από τη Μασσαλία αποτελούν σχετική αγορά.

(64) Οι γαλλικές αρχές θεωρούν, εξάλλου, ότι η μείωση της κυκλοφορίας με αναχώρηση από τη Μασσαλία το 2004 και 2005 οφείλεται στη διακοπή παροχής της υπηρεσίας επί έναν μήνα λόγω των συνδικαλιστικών κινητοποιήσεων στην SNCM. Αντίθετα, η αύξηση της κυκλοφορίας από τον λιμένα της Τουλόν αποδίδεται εν μέρει στο φαινόμενο των «συγκοινωνούντων δοχείων» με τις αναχωρήσεις από την Ιταλία.

(65) Τέλος, υποστηρίζουν ότι δεν υπήρξε καμία υπερδιαστολή της προφοράς από τη CTC. Το επίπεδο της ικανότητας ήταν ιδίως αποτέλεσμα της απαίτησης για συνεχή παροχή της δημόσιας υπηρεσίας και, γενικότερα, των διατάξεων της ΣΑΔΥ που επιβάλλουν υποχρεώσεις ως προς τους ναύλους και την ποιότητα των υπηρεσιών.

4.1.2. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΛΛΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ALTMARK

(66) Ως προς την τήρηση του δεύτερου και του τρίτου κριτηρίου της προαναφερθείσας απόφασης Altmark, οι γαλλικές αρχές υποστηρίζουν, σε ένα πρώτο στάδιο, ότι το άρθρο 7 παράγραφος 1 της ΣΑΔΥ που επιτρέπει στα μέρη να καθορίσουν τα μέτρα αποκατάστασης της αρχικής χρηματοοικονομικής ισορροπίας, δεν επιβάλλει τον εκ των προτέρων καθορισμό της μεθόδου μιας τέτοιας προσαρμογής. Αυτή η διακριτική ευχέρεια αποτελεί, κατά την άποψη τους, απαραίτητη προϋπόθεση για την ευελιξία της υπηρεσίας σε συνάρτηση με τις συνθήκες που την περιβάλλουν. Οι γαλλικές αρχές υπογραμμίζουν στη συνέχεια ότι αυτές οι τροποποιήσεις της ΣΑΔΥ μπορούν να επιφέρουν είτε αύξηση είτε μείωση της καταβαλλόμενης χρηματικής αντιστάθμισης, αλλά εστιάζονται κατά προτεραιότητα στις υποχρεώσεις των αναδόχων ή στις τιμές που καταβάλλουν οι χρήστες. Κατά την άποψη των γαλλικών αρχών, εάν θα έπρεπε να ληφθεί απόφαση να αυξηθεί το ποσό της αντιστάθμισης που καταβάλλει η CTC, αυτό θα ήταν το μέτρο που θα έπρεπε να εκτιμηθεί με βάση τα κριτήρια της προαναφερθείσας απόφασης Altmark και όχι το ίδιο το άρθρο 7 παράγραφος 1 της ΣΑΔΥ.

(67) Όσον αφορά την τήρηση του τέταρτου κριτηρίου της απόφασης Altmark, οι γαλλικές αρχές θεωρούν ότι η διαδικασία

ανάθεσης εξασφαλίζει επαρκές επίπεδο ανταγωνισμού. Ισχυρίζονται επίσης ότι η εν λόγω διαδικασία επέτρεψε να υποβληθούν αρκετές υποψηφιότητες και προσφορές, χωρίς να υπάρξει καμία αίτηση ή προσφυγή κατά των όρων της συγγραφής υποχρεώσεων, ότι διεξήχθη πραγματική διαπραγμάτευση όλων των προσφορών, ο πρόεδρος της CTC είχε επιλέξει ανάμεσα σε περισσότερες προσφορές και ότι οι διαφορές των προσφορών από πλευράς ποιότητας δεν επιτρέπουν να υποστηριχθεί η άποψη ότι δεν υπήρξε αποτελεσματικός ανταγωνισμός, και ότι οι διαδοχικές δικαστικές διαφορές σχετικά με την εξεταζόμενη ΑΔΥ αποδεικνύουν από μόνες τους ότι ασκείται στην πράξη ο ανταγωνισμός.

(68) Οι γαλλικές αρχές υπογραμμίζουν ακόμη ότι η διαδικασία ιδιωτικοποίησης της SNCM είναι ανεξάρτητη από τη διαδικασία ανάθεσης της δημόσιας υπηρεσίας και ότι η CTC έχει την πλήρη και αποκλειστική ευθύνη σε θέματα θαλάσσιας συγκοινωνιακής εξυπηρέτησης της Κορσικής.

(69) Απαντώντας στις επιφυλάξεις της Επιτροπής που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 51 ανωτέρω, οι γαλλικές αρχές υπογραμμίζουν, τέλος, ότι τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν νομίμως ⁽⁴²⁾, κατά τον ορισμό μιας σύμβασης παροχής δημόσιας υπηρεσίας στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών, υποχρεώσεις που υπερβαίνουν το πεδίο των όρων σχετικά με 1/τους λιμένες που πρέπει να εξυπηρετούνται, 2/τον τακτικό χαρακτήρα, 3/τη συνέχεια της υπηρεσίας, 4/τη συχνότητα 5/την ικανότητα παροχής υπηρεσιών, 6/τους ναύλους και 7/τα πληρώματα των πλοίων.

4.2. ΣΥΜΒΑΤΟΤΗΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

(70) Επικουρικώς, οι γαλλικές αρχές θεωρούν ότι στην προκειμένη περίπτωση πληρούνται όλοι οι όροι που ορίζει το Πλαίσιο ΥΓΟΣ σε σχέση με τον ορισμό των ΥΓΟΣ, τον ακριβή προσδιορισμό της εντολής, τη μη υπέρμετρα μεγάλη διάρκειά της, τη συμμόρφωση με την οδηγία 2006/111/ΕΚ για τη διαφάνεια των χρηματοοικονομικών συναλλαγών ⁽⁴³⁾ και την απαγόρευση της υπεραντιστάθμισης.

5. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ

5.1. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ CORSICA FERRIES

(71) Η Corsica Ferries υπενθυμίζει πρωτίστως την οικονομική σημασία των θαλάσσιων μεταφορών προς την Κορσική για τους συντελεστές της αγοράς, υπογραμμίζοντας ιδίως ότι η

⁽⁴¹⁾ Απόφαση αριθ. 06-MC-03 της 11ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με τις αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ της Κορσικής και του ηπειρωτικού εδάφους.

⁽⁴²⁾ Οι γαλλικές αρχές παραπέμπουν στην ανακοίνωση COM (2003) 595 τελικό, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, σχετικά με την ερμηνεία του κανονισμού 3577/92.

⁽⁴³⁾ Οδηγία 2006/111/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 2006, για τη διαφάνεια των χρηματοοικονομικών σχέσεων μεταξύ των κρατών μελών και των δημοσίων επιχειρήσεων καθώς και για τη χρηματοοικονομική διαφάνεια εντός ορισμένων επιχειρήσεων, ΕΕ L 318 της 17.11.2006, σ. 17-25.

εκμετάλλευση των εξεταζόμενων γραμμών αντιπροσωπεύει γενικά μερίδιο του καθαρού αποτελέσματος των φορέων εκμετάλλευσης υψηλότερο από το μερίδιο του κύκλου εργασιών που προέρχεται από αυτή τη δραστηριότητα ⁽⁴⁴⁾.

5.1.1. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΣΑΔΥ ΩΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ

- (72) Η Corsica Ferries σχολιάζει καταρχάς τον χαρακτηρισμό του μέτρου ως κρατική ενίσχυση. Θεωρεί ότι πληρούνται στην προκειμένη περίπτωση τα κριτήρια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ και εκτιμά, ιδίως, ότι η χορηγηθείσα από τον ΟΤΕ ενίσχυση συνιστά επιλεκτικό πλεονέκτημα υπέρ των δικαιούχων και νοθεύει τον ανταγωνισμό μεταξύ των κρατών μελών. Όσον αφορά τα τέσσερα κριτήρια της απόφασης *Altmark*, η Corsica Ferries διατυπώνει τις ακόλουθες παρατηρήσεις.

5.1.1.1. Σχετικά με το πρώτο κριτήριο της απόφασης *Altmark*

- (73) Ως προς τη δυνατότητα διαχωρισμού της βασικής υπηρεσίας από τη συμπληρωματική υπηρεσία, η Corsica Ferries εκτιμά ότι η ίδια η ΣΑΔΥ παρέχει τη δυνατότητα διαχωρισμού ανάμεσα στην εφαρμογή της και σε αυτές τις δραστηριότητες. Γενικά, υπογραμμίζει ότι οι υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας θα ήταν πιο δεσμευτικές όσον αφορά τη βασική υπηρεσία, σύμφωνα με ένα σύνολο κριτηρίων που αναλύονται στον κατωτέρω πίνακα:

Σύγκριση των τεχνικών απαιτήσεων για τη βασική και τη συμπληρωματική υπηρεσία στα δρομολόγια από τη Μασσαλία προς Ajaccio και Bastia

	Βασική υπηρεσία Μεταφορά εμπορευμάτων και επιβατών	Συμπληρωματική υπηρεσία Μεταφορά επιβατών
Περίοδος	Καθημερινώς καθ' όλη τη διάρκεια της ΣΑΔΥ	Διακοπές Χριστουγέννων/Φεβρουαρίου 22 εβδομάδες την άνοιξη 11 εβδομάδες το καλοκαίρι
Ωράρια	Αναχώρηση από ώρα 18.00 έως 20.00 Άφιξη από ώρα 6.00 έως 8.00	Ευχέρεια επιλογής των αναδόχων
Συχνότητα	365 ημέρες το έτος	Ευχέρεια επιλογής των αναδόχων
Ικανότητα μεταφοράς οχημάτων	Σταθερή κατά τη ΣΑΔΥ και καθοριζόμενη ανά διαδρομή	Ποικίλλει ανάλογα με τις περιόδους και ελεύθερη για κάθε διαδρομή
Αριθμός καμπινών	Σταθερός κατά τη ΣΑΔΥ και καθορισμένος ανά διαδρομή	Ποικίλλει ανάλογα με τις περιόδους και ελεύθερος για κάθε διαδρομή
Υποδοχή και εστίαση	Ενιαίο σημείο πώλησης και εστίασης	Τουλάχιστον δύο είδη εστίασης
Διαδρομή	Χωρίς ενδιάμεσο σταθμό	Πιθανές ενδιάμεσες στάσεις

⁽⁴⁴⁾ Με άλλους όρους, το καθαρό περιθώριο για τις θαλάσσιες μεταφορές με την Κορσική είναι ανώτερο από το μέσο καθαρό περιθώριο των εν λόγω επιχειρήσεων.

- (74) Ειδικότερα, η Corsica Ferries αμφισβητεί ότι η συμπληρωματική υπηρεσία μπορεί να θεωρηθεί απολύτως αναγκαία από τεχνική άποψη για τη βασική υπηρεσία. Επισημαίνει ακόμη ότι τα πλοία της συμπληρωματικής υπηρεσίας (οχηματαγωγά) δεν θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την εκμετάλλευση της βασικής υπηρεσίας (πλοία μεταφοράς εμπορευμάτων και επιβατών), ότι για την εκμετάλλευση αυτών των δραστηριοτήτων απασχολείται διαφορετικό προσωπικό και ότι η συγγραφή υποχρεώσεων αναθέτει την εκμετάλλευση της συμπληρωματικής υπηρεσίας μόνο στη SNCM. Επιπλέον, παρατηρεί, ότι η συγγραφή υποχρεώσεων, όπως προβλέπεται για την περίοδο μετά το 2013, προβλέπει ότι ο ανάδοχος είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για την παροχή της βασικής υπηρεσίας.

- (75) Όσον αφορά την έλλειψη ιδιωτικής πρωτοβουλίας, η Corsica Ferries διευκρινίζει ότι οι γαλλικές αρχές δεν απέδειξαν ότι η προσφορά της υπηρεσίας σε συνθήκες ελεύθερου ανταγωνισμού δεν θα ικανοποιούσε τις προσδιορισθείσες ανάγκες δημόσιας υπηρεσίας.

- (76) Θεωρεί πρωτίστως ότι μόνο η βασική υπηρεσία, λόγω των υποχρεώσεων που την συνοδεύουν, ανταποκρινόταν σε μια πραγματική ανάγκη δημόσιας υπηρεσίας. Αντίθετα, θα αποκλειόταν η παροχή συμπληρωματικής υπηρεσίας, διότι αφορά μόνο τη μεταφορά επιβατών σε ορισμένες περιόδους του έτους, αλλά μόνο για τρεις από τους έξι λιμένες της Κορσικής. Για την Corsica Ferries, η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώνεται από την αύξηση κατά 40 % των ανωτάτων ορίων των ναύλων κατά τη θερινή περίοδο και από το γεγονός ότι οι επιβάτες της συμπληρωματικής υπηρεσίας ήταν κυρίως τουρίστες για τους οποίους θα ήταν αδιάφορο το αν θα μεταβούν στην Κορσική από τη Μασσαλία ή την Τουλόν. Αντίθετα, οι επιβάτες της βασικής υπηρεσίας ήταν κυρίως κάτοικοι της Κορσικής ή της νότιας Γαλλίας, που θα τους ενδιέφερε περισσότερο η απόσταση του λιμένα αναχώρησής από την κατοικία τους.

- (77) Κατά την άποψη της Corsica Ferries, η εξέλιξη της κυκλοφορίας το διάστημα από το 2002 έως το 2005, που χαρακτηρίζεται από ελαφρά αύξηση της κυκλοφορίας στη βασική υπηρεσία ⁽⁴⁵⁾, μεγάλη μείωση της κυκλοφορίας στη συμπληρωματική υπηρεσία ⁽⁴⁶⁾ και αύξηση της κυκλοφορίας μεταξύ της Τουλόν και της Κορσικής ⁽⁴⁷⁾, καταδεικνύει τον άμεσο ανταγωνισμό μεταξύ της προσφοράς της συμπληρωματικής υπηρεσίας και της δικής της προσφοράς από τους λιμένες της Τουλόν. Ο ανταγωνισμός αυτός επιβεβαιώνει, κατά την άποψη της, τον εμπορικό και ανταγωνιστικό χαρακτήρα της υπηρεσίας που, ως εκ τούτου, δεν ανταποκρινόταν σε μια πραγματική ανάγκη δημόσιας υπηρεσίας.

- (78) Δεύτερον, η Corsica Ferries εκτιμά ότι η συμπληρωματική υπηρεσία όπως ορίστηκε στη ΣΑΔΥ δεν ήταν αναλογική ως προς την απόφαση *Anailir* ⁽⁴⁸⁾, διότι είναι προφανώς μεγαλύτερων διαστάσεων σε σχέση με την κίνηση των θαλάσσιων γραμμών που συνδέουν τη Μασσαλία με την Κορσική.

⁽⁴⁵⁾ Αύξηση κατά 44 242 επιβάτες.

⁽⁴⁶⁾ Μείωση κατά 208 213 επιβάτες.

⁽⁴⁷⁾ Αύξηση κατά 324 466 επιβάτες.

⁽⁴⁸⁾ Απόφαση της 20ής Φεβρουαρίου 2001 στην υπόθεση C-205/99 *Anailir* EA κατά Ισπανίας, Συλλογή 2001, I-1295.

- (79) Τέλος, η Corsica Ferries ισχυρίζεται ότι, όταν ελήφθη η απόφαση της Συνέλευσης της Κορσικής στις 24 Μαρτίου 2006, η συμπληρωματική υπηρεσία δεν μπορούσε να θεωρηθεί ότι ανταποκρινόταν σε ανεπάρκεια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Υπογραμμίζει επίσης ότι, εάν το επίπεδο της προσφοράς της αυξήθηκε κατά 455 % με αφετηρία την Τουλόν μεταξύ 2000 και 2007, περιορίζει ηθελημένα την προσφορά αυτή, λόγω της ύπαρξης επιδοτούμενης συμπληρωματικής υπηρεσίας. Διευκρινίζει ότι οι χωρητικότητες που προσφέρει τη θερινή περίοδο και το διάστημα από την άνοιξη έως το φθινόπωρο, σε συνδυασμό με αυτό που αντιστοιχεί στη βασική υπηρεσία που προσφέρει ο ανάδοχος, θα ήταν επαρκείς για την ικανοποίηση της ζήτησης. Αναφέρει ότι το ποσοστό πληρότητας των πλοίων του αναδόχου που χρησιμοποιούνται για την παροχή της συμπληρωματικής υπηρεσίας στην ΑΔΥ την περίοδο 2007-2013 δεν υπερέβη αρχικά το 30 % ⁽⁴⁹⁾. Η Corsica Ferries συνάγει εκ των ανωτέρω ότι η ανεπάρκεια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας δεν μπορεί να εκτιμηθεί με τον ίδιο τρόπο κατά τη θέσπιση των προδιαγραφών της ΑΔΥ για την περίοδο 2007-2013 και για την προηγούμενη από αυτήν περίοδο.
- (80) Συμπληρωματικά, η Corsica Ferries εκτιμά ότι η επιχειρηματολογία της εφαρμόζεται εν μέρει στη μεταφορά εμπορευμάτων. Διευκρινίζει ότι η ανάπτυξη της αγοράς των εμπορευματικών μεταφορών από τους λιμένες της Τουλόν δεν είχε αρνητική επίπτωση στον όγκο των εμπορευμάτων που μεταφέρονται στο πλαίσιο της ΑΔΥ, τονίζοντας τη σημασία μιας υπηρεσίας που θα ικανοποιούσε τις απαιτήσεις της συνέχειας και της ποιότητας της υπηρεσίας και θα ανταποκρινόταν σε μια μη ικανοποιούμενη ανάγκη.
- (81) Η Corsica Ferries εκτιμά ότι, με βάση τα ανωτέρω, δεν τηρείται στην προκειμένη περίπτωση το πρώτο κριτήριο της απόφασης Altmark.
- 5.1.1.2. Σχετικά με το δεύτερο κριτήριο της απόφασης Altmark**
- (82) Όσον αφορά το ποσό της αντιστάθμισης, η Corsica Ferries εκτιμά ότι πρέπει να αξιολογηθεί βάσει των εφαρμοστέων κανόνων που θα απέκλειαν κάθε δυνατότητα άσκησης ανταγωνισμού στους συναδόχους.
- (83) Η Corsica Ferries εκτιμά καταρχάς ότι η αντιστάθμιση για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας δεν πληροί τις απαιτήσεις ακρίβειας, αντικειμενικότητας και διαφάνειας. Κρίνει ότι η αναφορά στην «ασυνήθη, απρόβλεπτη και ανεξάρτητη από τη βούληση των μεταφορέων αύξηση» που θα μπορούσε να δικαιολογήσει την εξέλιξη των ανώτατων τιμών δεν είναι αρκετά σαφής. Γενικά, το ποσό της χρηματικής αντιστάθμισης θα αυξανόταν με ταχύτερο ρυθμό από αυτόν της μείωσης των πραγματικών εσόδων, και αντιστρόφως.
- (84) Προσθέτει ότι η προς τα άνω αναθεώρηση των προβλεπόμενων εσόδων μεταξύ της προσφοράς του Δεκεμβρίου 2006 και της προσφοράς του Μαρτίου 2007 αποσκοπούσε, κατ'εφαρμογή της ρήτηρας διασφάλισης των εσόδων (άρθρο 7 της ΣΑΔΥ), στην καταβολή αντιστάθμισης συμπληρωματικής προς την επιδότηση λειτουργίας. Επιπλέον, θεωρεί ότι η βάση που χρησιμεύει ως τιμή αναφοράς για τον προσδιορισμό της αξίας των πλοίων της SNCM δεν είναι ούτε αντικειμενική ούτε διαφανής, εφόσον η βάση αυτή έχει μεταβληθεί σημαντικά μεταξύ των διαφόρων προσφορών που υπέβαλε η εταιρεία.
- (85) Η Corsica Ferries θεωρεί επιπλέον ότι δεν καθορίστηκαν οι παράμετροι υπολογισμού της αντιστάθμισης που συνδέεται με την εφαρμογή της ρήτηρας διασφάλισης. Αυτός ο μη καθορισμός συνεπαγόταν τη χορήγηση πρόσθετης χρηματοδότησης στους αναδόχους. Θεωρεί ότι η μερική αντιστάθμιση της διαφοράς ανάμεσα στα προβλεπόμενα έσοδα και πραγματικά έσοδα υπολογίστηκε βάσει υπερεκτιμημένης πρόβλεψης της κυκλοφορίας.
- 5.1.1.3. Σχετικά με το τρίτο κριτήριο της απόφασης Altmark**
- (86) Η Corsica Ferries εκτιμά, αφενός, ότι ένα ποσοστό απόδοσης 15 % του επενδεδυμένου κεφαλαίου ήταν υπερβολικό σε σχέση με τα πρότυπα των θαλάσσιων μεταφορών. Θεωρεί ότι το ποσοστό αυτό διογκώθηκε με την εκτίμηση της αγοραίας αξίας των πλοίων από την SNCM.
- (87) Αφετέρου, θεωρεί ότι δεν τέθηκε σε εφαρμογή κανένας μηχανισμός αποτελεσματικού ελέγχου για να διασφαλιστεί ότι δεν θα υπάρξει υπεραντιστάθμιση.
- 5.1.1.4. Σχετικά με το τέταρτο κριτήριο της απόφασης Altmark**
- (88) Η Corsica Ferries ισχυρίζεται ότι η διαδικασία ανάθεσης της ΑΔΥ δεν επέτρεψε να διασφαλιστεί πραγματικός και ελεύθερος ανταγωνισμός. Θεωρεί ότι το αποτέλεσμα της διαδικασίας αυτής επηρεάστηκε από τις οικονομικές επιπτώσεις που θα είχε η εφαρμογή της ρήτηρας λύσεως της συμβάσεως σε περίπτωση μη ανανέωσης της ΑΔΥ. Θεωρεί ακόμη ότι οι όροι της συγγραφής υποχρεώσεων δεν διασφάλιζαν τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό. Αναφέρεται στη ρήτρα που αποσκοπούσε στο να μην επιδεινωθεί η οικονομική κατάσταση του αναδόχου ⁽⁵⁰⁾, στην έκταση των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας που επιβλήθηκαν, την έλλειψη χρηματικών αντιστάθμισεων προς όφελος των εταιρειών που ανταγωνίζονται

⁽⁴⁹⁾ Η Corsica Ferries βασίζεται κυρίως σε στατιστικές που περιέχει η απόφαση της Συνέλευσης της Κορσικής της 26ης Νοεμβρίου 2009.

⁽⁵⁰⁾ Άρθρο 3 της ΣΑΔΥ, βλ. αιτιολογική σκέψη 35 ανωτέρω.

τους συναδόχους, τη διακριτική ευχέρεια του ΟΤC όσον αφορά τις παρεκκλίσεις από τον ειδικό κανονισμό της πρόσκλησης υποβολής προσφορών (RPAO) και τη συγγραφή υποχρεώσεων, την υποχρέωση εκμετάλλευσης των πλοίων που τέθηκαν σε λειτουργία μετά την 1η Ιανουαρίου 1987, το υπερβολικό μέγεθος της δημόσιας υπηρεσίας θαλάσσιας συγκοινωνιακής εξυπηρέτησης, την απουσία κατανομής μεταξύ της βασικής υπηρεσίας και της συμπληρωματικής υπηρεσίας και στην ερμηνεία της RPAO όσον αφορά την κατάθεση προσφοράς που περιλαμβάνει μη κατονομαζόμενα σκάφη.

(89) Επιπλέον, η Corsica Ferries τονίζει ότι η διαδικασία ανάθεσης της ΑΔΥ δεν είχε ως αποτέλεσμα να επιλεγεί η λιγότερο επαχθής προσφορά. Η προσφορά της κοινοπραξίας SNCM/CMN συνεπαγόταν την καταβολή επιδότησης άνω των 15 εκατ. ευρώ ετησίως, γεγονός που αποτελούσε συνδυασμό με την προσφορά της Corsica Ferries.

(90) Κατά συνέπεια, η Corsica Ferries τονίζει ότι το ύψος της αντιστάθμισης θα έπρεπε να καθοριστεί λαμβάνοντας ως σημείο αναφοράς μια μέση επιχείρηση με χρηστή διαχείριση και κατάλληλα εξοπλισμένη με τα απαραίτητα μέσα. Κρίνοντας ότι μπορεί να αποτελέσει αυτό το σημείο αναφοράς, θεωρεί επιπλέον ότι ήταν σε θέση να εξυπηρετήσει τους λιμένες Ajaccio, Propriano και Porto-Vecchio — με κόστος χαμηλότερο από το ήμισυ του κόστους που πρότεινε η κοινοπραξία SNCM/CMN.

5.1.2. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ SNCM ΚΑΙ ΤΗΣ CMN

(91) Η Corsica Ferries τονίζει ότι το σύστημα κοινωνικής πρόνοιας έχει το πρόσθετο πλεονέκτημα ότι καταβάλλει αποζημίωση μόνο για τις διαδρομές που πραγματοποιούν όντως οι επιλέξιμοι επιβάτες, σε αντίθεση με την ΑΔΥ που χρηματοδοτεί την ικανότητα μεταφοράς. Το εν λόγω σύστημα κοινωνικής πρόνοιας μπορεί να συμβάλει στη χρηματοδότηση των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας σε κόστος σημαντικά χαμηλότερο από αυτό που συνεπάγεται το καθεστώς της ΑΔΥ.

5.2. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΗΣ SNCM ΚΑΙ ΤΗΣ CMN

5.2.1. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ALTMARK

(92) Η SNCM και η CMN θεωρούν καταρχήν ότι η ΣΑΔΥ δεν κάνει διάκριση ανάμεσα σε βασική υπηρεσία και σε συμπληρωματική υπηρεσία. Όπως και οι γαλλικές αρχές, θεωρούν ότι η ΣΑΔΥ ορίζει δύο προγραμματικές περιόδους στις οποίες αντιστοιχούν διαφορετικοί όγκοι προσφορών αναλόγως των περιόδων αιχμής. Κατά την SNCM, το κοινωνικό σύνολο επιβαρύνεται αδιαμφισβήτητα με τα πάγια έξοδα που επιβάλλονται στους αναδόχους όλη τη διάρκεια του έτους, ώστε να ικανοποιούνται οι συγκεκριμένες ανάγκες της ανάθεσης.

(93) Η SNCM υπενθυμίζει συναφώς ότι τα κράτη μέλη διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτίμησης του πεδίου των ΥΓΟΣ που θα μπορούσαν να τεθούν υπό αμφισβήτηση από την Επιτροπή μόνον ως προς την ύπαρξη προδήλου σφάλματος εκτίμησης. Συνεπώς, θεωρεί ότι θα ήταν υπερβολικό, όσον αφορά το βάρος της αποδείξεως, να απαιτείται από το εκάστοτε κράτος μέλος να αποδείξει ότι η εκτέλεση των τακτικών υπηρεσιών μεταφορών σε συνθήκες ελεύθερου ανταγωνισμού δεν ικανοποιεί τις ανάγκες που ορίζονται ως δημόσια υπηρεσία.

(94) Η SNCM εκτιμά ακόμη ότι από το άρθρο 4 του κανονισμού 3577/92 δεν συνάγεται ότι το κριτήριο της πραγματικής ανάγκης δημόσιας υπηρεσίας που συνδέεται με ανεπάρκεια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας αποτελεί γενικό κανόνα που πρέπει να εφαρμοστεί στην προκειμένη περίπτωση. Θεωρεί ότι η ερμηνεία του Δικαστηρίου στην απόφασή του στην υπόθεση Analir⁽⁵¹⁾ δεν θέτει γενικά ως προϋπόθεση τήρησης αυτού του κριτηρίου την ικανότητα των κρατών μελών να ορίζουν το εύρος των αποστολών δημόσιας υπηρεσίας.

(95) Η SNCM και η CMN θεωρούν επίσης, σύμφωνα με τη θέση των γαλλικών αρχών, ότι, αν η Επιτροπή δεν αποδεχθεί αυτή την ερμηνεία, η ανάγκη παροχής δημόσιας υπηρεσίας που συνδέεται με την έλλειψη ιδιωτικής πρωτοβουλίας θα πρέπει να αξιολογείται συνολικά για ολόκληρη την περίοδο εκτέλεσης της σύμβασης. Αυτή η συνολική εκτίμηση θα συνέβαλε στην ελάφρυνση της επιβάρυνσης από την παροχή δημόσιας υπηρεσίας μέσω του συμψηφισμού με τα έσοδα της περιόδου αιχμής. Θα είχε συνεπώς καθοριστική σημασία η εκτίμηση του κατά πόσο ο ιδιώτης επιχειρηματίας είναι σε θέση να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις τακτικότητας, συνέχειας και συχνότητας κατά την παροχή της υπηρεσίας καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Η CMN θεωρεί επίσης ότι η βασική υπηρεσία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την παροχή της συμπληρωματικής υπηρεσίας.

(96) Ως προς αυτό, η SNCM τονίζει ότι η συγγραφή υποχρεώσεων της ΣΑΔΥ δεν απαιτεί τη χρήση διαφορετικών πλοίων για τη μόνιμη υπηρεσία και τη συμπληρωματική υπηρεσία.

(97) Επιπλέον, θεωρεί ότι η σύγκριση της κίνησης στις συνδέσεις Μασσαλίας-Κορσικής και Τουλόν-Κορσικής δεν αρκεί για να τεκμηριωθεί η ύπαρξη προδήλου σφάλματος εκτίμησης όσον αφορά την αξιολόγηση της ικανότητας της ιδιωτικής προσφοράς να ικανοποιήσει την ανάγκη όπως ορίζεται από τις ΥΔΥ. Εξάλλου, η μείωση της συνολικής κίνησης για τους συναδόχους κατά τα έτη 2004-2005 συνδεόταν, κατά την κρίση των γαλλικών αρχών, με τη διακοπή παροχής της υπηρεσίας από την SNCM λόγω των συνδικαλιστικών κινητοποιήσεων. Αντίθετα, η αύξηση της κίνησης με αφετηρία την Τουλόν οφειλόταν στο φαινόμενο των συγκοινωνούντων δοχείων με τις αναχωρήσεις από την Ιταλία.

⁽⁵¹⁾ Προαναφερθείσα υπόθεση C-205/99.

- (98) Αναφορικά με το ενδεχόμενο υπερδιαστασιολόγησης της προσφοράς υπηρεσιών της ΣΑΔΥ, η SNCM θεωρεί ότι η περίοδος αναφοράς δεν θα μπορούσε να περιλαμβάνει τα έτη 2004 και 2005, λόγω των ανωτέρω συνδικαλιστικών κινητοποιήσεων. Υπήρχε, συνεπώς, ανάγκη για οχηματαγωγά πλοία για την ικανοποίηση των αναγκών κατά την περίοδο αιχμής. Η CMN διευκρινίζει επίσης ότι η διαστασιολόγηση της προσφοράς ήταν σε συνάρτηση με το οικονομικό περιβάλλον, τις διαταραχές της υπηρεσίας ή την κατεύθυνση των δρομολογίων κατά την περίοδο αιχμής, όπου εκτελούνται δρομολόγια με χαμηλή πληρότητα.
- (99) Η SNCM και η CMN παρατηρούν επίσης ότι οι παρεχόμενες από την Corsica Ferries υπηρεσίες με αφετηρία την Τουλόν δεν υπόκεινται στις ίδιες υποχρεώσεις με εκείνες που επιβάλλει στους συναναδόχους η εφαρμογή της ΣΑΔΥ. Στον τομέα των εμπορευματικών μεταφορών, η SNCM και η CMN υπογραμμίζουν τις υποχρεώσεις των ωραρίων, της μεταφορικής ικανότητας και των τιμών στις οποίες υπόκεινται. Στον τομέα της μεταφοράς επιβατών, η SNCM θεωρεί ότι οι περιορισμοί ως προς τα ωράρια περιορίζουν τον αριθμό των δρομολογίων με επιστροφή, ότι οι μικρότεροι τιμολογιακοί περιορισμοί της Corsica Ferries μπορούν να της εξασφαλίζουν μεγαλύτερη εμπορική ελευθερία και ότι οι απαιτήσεις ποιότητας της υπηρεσίας θα οδηγούσαν σε αύξηση του κόστους που βαρύνει τους συναναδόχους. Επίσης, η SNCM αναφέρει την ιδιαιτερότητα των τοπικών προορισμών που περιλαμβάνονται στη συγγραφή υποχρεώσεων και τις υποχρεώσεις της να εκτελεί δρομολόγια με επιστροφή σε καθημερινή βάση, όπως αναφέρει η Corsica Ferries.
- (100) Επικουρικός, η SNCM τονίζει ότι οι επιδοτήσεις που θα ελάμβαναν οι άλλοι φορείς της αγοράς, και ιδίως η κοινωνική πρόνοια, θα μπορούσαν να επηρεάσουν την εξέλιξη της κυκλοφορίας. Κατά συνέπεια, αυτό το τελευταίο στοιχείο δεν αποδεικνύει περιορισμένη ικανότητα των αναδόχων να εκτελούν τις υποχρεώσεις που τους έχουν ανατεθεί.
- (101) Τέλος, η SNCM διαπιστώνει ότι η προσφορά της υπηρεσίας της καθορίστηκε το 2007. Έτσι, η μείωση των απαιτήσεων του ΟΤC το 2009 συνδεόταν κυρίως με την οικονομική κρίση καθώς και με τις επενδύσεις που πραγματοποίησε η εταιρεία Corsica Ferries.
- 5.2.2. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ALTMARK
- (102) Σύμφωνα με τη θέση των γαλλικών αρχών (βλ. αιτιολογική σκέψη 66 ανωτέρω), η SNCM θεωρεί ότι το άρθρο 7 παράγραφος 1 της ΣΑΔΥ είναι αρκετό για τον καθορισμό των παραμέτρων βάσει των οποίων υπολογίζεται η αντιστάθμιση. Εξάλλου, μόνο η πράξη που εκδίδεται βάσει αυτής της διάταξης θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο ελέγχου, με εξαίρεση την ύπαρξη του ίδιου του άρθρου 7 παράγραφος 1.
- (103) Η SNCM και η CMN πιστεύουν, εξάλλου, ότι η συλλογιστική των γαλλικών αρχών στην ανωτέρω αιτιολογική σκέψη εφαρμόζεται επίσης και στο ζήτημα της προσαρμογής της αντιστάθμισης σε συνάρτηση με τα πραγματικά έσοδα που προβλέπονται στη ΣΑΔΥ. Η εφαρμογή της εν λόγω ρήτρας θα είναι αυτόματη και δεν θα παρέχει καμία δυνατότητα υποκειμενικής ερμηνείας. Η ρήτρα διασφάλισης για τα «καύσιμα» θα ήταν, κατά την άποψή τους, δικαιολογημένη λόγω της αδυναμίας να προβλεφθεί η εξέλιξη των αγορών και η επίπτωση των αλλαγών των κανονιστικών ρυθμίσεων. Η CMN επισημαίνει, τέλος, ότι η ρήτρα διασφάλισης των εσόδων εφαρμόζεται τόσο στη μείωση όσο και στην αύξηση των εσόδων.
- (104) Η SNCM κρίνει ότι η διακύμανση του ποσού των προβλεπόμενων εσόδων μεταξύ των διαφόρων προσφορών που προτείνονται από τους συναναδόχους δεν μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη διαφάνεια των παραμέτρων του μηχανισμού αντιστάθμισης.
- (105) Η εταιρεία SNCM διευκρινίζει επίσης ότι δεν καταβλήθηκε καμία χρηματική αντιστάθμιση εκτός του προβλεπόμενου από την ΑΔΥ πλαισίου. Τονίζει ότι η ΣΑΔΥ προβλέπει, σε ορισμένες περιπτώσεις διαταραχής της υπηρεσίας, ότι οι δαπάνες που επιβαρύνουν τον ανάδοχο για την παροχή εναλλακτικών μέσων ή αποζημίωσης πελατών θα αφαιρούνται από τη συμβατική ποινή που επιβάλλει ο ΟΤC στους αναδόχους. Ωστόσο, εάν η αίτηση που υπέβαλε η SNCM στον ΟΤC στο πλαίσιο αυτό αφορά πράγματι ποσό 600 000 ευρώ, αυτό δεν θα καταβληθεί και θα αντιστοιχούσε μόνο σε πρόβλεψη των κατ'εκτίμηση αποζημιώσεων που κατέβαλε η SNCM λόγω των κινητοποιήσεων του 2010.
- 5.2.3. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΆΛΛΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ALTMARK
- (106) Όσον αφορά το επίπεδο της αντιστάθμισης του κόστους που απορρέει από τις υποχρεώσεις της δημόσιας υπηρεσίας, η SNCM και η CMN θεωρούν ότι δεν έχουν λάβει καμία υπεραντιστάθμιση. Αντιθέτως, με βάση τις ισχύουσες απαιτήσεις όσον αφορά την απόδοση του κεφαλαίου, η SNCM επισημαίνει ότι δεν θα αντισταθμίζονταν επαρκώς οι δαπάνες που απορρέουν από την εκτέλεση των υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας, γεγονός που θα επέφερε αρνητικό αποτέλεσμα μετά τις εισφορές κεφαλαίου.
- (107) Όσον αφορά τη διαδικασία επιλογής του παρόχου της υπηρεσίας, η SNCM υπενθυμίζει ότι το πρωτόκολλο ιδιωτικοποίησης περιείχε ενιαία ρήτρα λύσεως της συμβάσεως. Αυτή θα έπρεπε να αναλυθεί με τους ίδιους όρους με εκείνους που ανέφεραν οι γαλλικές αρχές και οι οποίοι εκτίθενται στην αιτιολογική σκέψη 55 ανωτέρω. Επιπλέον, η Επιτροπή θεωρεί ότι η διαδικασία ιδιωτικοποίησης της SNCM δεν μπορεί να δεσμεύσει τη CTC και δεν θα είχε καμία επίπτωση στη διαδικασία ανάθεσης της ΣΑΔΥ.
- (108) Η SNCM και η CMN θεωρούν επιπλέον ότι οι απαιτήσεις της συγγραφής υποχρεώσεων δεν αμφισβητούν τον ανταγωνιστικό χαρακτήρα της διαδικασίας ανάθεσης της υπηρεσίας. Θεωρούν ότι ο έλεγχος της τήρησης του τέταρτου κριτηρίου

της απόφασης *Altmark* δεν αφορά την καταλληλότητα των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας που επιβάλλει η ΑΔΥ σε τρίτους φορείς εκμετάλλευσης.

- (109) Η SNCM και η CMN υπογραμμίζουν επίσης ότι οι περιορισμοί που επιβάλλει ο κανονισμός 3577/92 στο περιεχόμενο των συμβάσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να επιβάλλουν και άλλες απαιτήσεις.
- (110) Με βάση το σύνολο της επιχειρηματολογίας που υποστηρίζουν οι γαλλικές αρχές, όπως παρουσιάζεται στην αιτιολογική σκέψη 67 ανωτέρω, η SNCM κρίνει επίσης ότι δεν υπήρξαν διακρίσεις κατά τη διαδικασία επιλογής του αναδόχου. Το ότι η Corsica Ferries αμφισβητεί την αμεροληψία του διοικητικού πρωτοδικείου της Bastia και της CTC αποτελεί, για την SNCM, επιβεβαίωση αυτού του γεγονότος.
- (111) Επικουρικώς, η SNCM και η CMN θεωρούν ότι, σε περίπτωση που δεν πληρούνται τα κριτήρια της απόφασης *Altmark*, οι αντισταθμίσεις που εισπράττονται θα πρέπει να χαρακτηριστούν ενισχύσεις συμβατές με την εσωτερική αγορά βάσει του κοινοτικού Πλαισίου ΥΓΟΣ. Συναφώς, τα μέρη θεωρούν ότι η διάρκεια της ανάθεσης είναι λογική και ότι τηρούνται χωριστοί αναλυτικοί λογαριασμοί για τα δρομολόγια εκτός ΑΔΥ που πραγματοποιούνται βάσει ανάθεσης, και με τον τρόπο αυτό τηρείται η οδηγία 2006/111/ΕΚ της Επιτροπής για τη διαφάνεια των χρηματοοικονομικών συναλλαγών.

6. ΣΧΟΛΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΙΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ

6.1. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ALTMARK

- (112) Όσον αφορά τις παρατηρήσεις της Corsica Ferries σχετικά με την τήρηση του πρώτου κριτηρίου της απόφασης *Altmark*, οι γαλλικές αρχές υπενθυμίζουν καταρχάς τη θέση τους σχετικά με την αλληλεξάρτηση της βασικής υπηρεσίας και της συμπληρωματικής υπηρεσίας. Θεωρούν ότι η απασχόληση προσωρινού προσωπικού για την εκμετάλλευση της συμπληρωματικής υπηρεσίας δεν αποδεικνύει το αντίθετο.
- (113) Στη συνέχεια, οι γαλλικές αρχές αμφισβητούν τον ισχυρισμό της Corsica Ferries ότι το κριτήριο της μεταφορικής ικανότητας είναι το μόνο απαιτούμενο όσον αφορά την παροχή της συμπληρωματικής υπηρεσίας. Υπενθυμίζουν ότι εφαρμόζεται εξίσου το κριτήριο ποιότητας που ορίζει η συγγραφή υποχρεώσεων.
- (114) Επιπλέον, η συγγραφή υποχρεώσεων της ΑΔΥ δεν απαιτεί τη χρήση διαφορετικών πλοίων για τη βασική υπηρεσία και για τη συμπληρωματική υπηρεσία.
- (115) Θεωρούν επίσης αβάσιμο το να περιοριστεί η ανάλυση μιας ενδεχόμενης έλλειψης ιδιωτικής πρωτοβουλίας μόνο στις

περιόδους παροχής της συμπληρωματικής υπηρεσίας. Θεωρούν ότι είναι τελείως αβάσιμο το να μην αποδοθεί στη συμπληρωματική υπηρεσία ο χαρακτηρισμός της δημόσιας υπηρεσίας για τον λόγο ότι αυτή προορίζεται κυρίως στη μεταφορά τουριστών, εφόσον σκοπός της είναι η εξασφάλιση της εδαφικής συνοχής, ώστε να μετριαστούν οι περιορισμοί λόγω του νησιωτικού χαρακτήρα της Κορσικής.

- (116) Οι γαλλικές αρχές δεν συμμερίζονται την ανάλυση της Corsica Ferries αναφορικά με τη σκοπιμότητα του επιπέδου της προσφοράς που επέλεξε η ΣΑΔΥ, η οποία αντιστοιχεί στη συμπληρωματική υπηρεσία. Θεωρούν ότι η περίοδος αναφοράς όσον αφορά τη μεταφορά επιβατών θα πρέπει να περιοριστεί στην περίοδο μετά το 2006, διότι τα έτη από το 2002 έως το 2005 χαρακτηρίστηκαν από διαταραχή της υπηρεσίας λόγω των συνδικαλιστικών κινητοποιήσεων. Επιπλέον, αποδίδουν την υπερδιαστασιολόγηση της προσφοράς κατά την περίοδο 2010-2013 στο ότι η Corsica Ferries έδωσε σε λειτουργία το πλοίο Smeralda.
- (117) Οι γαλλικές αρχές παρατηρούν τέλος ότι η Corsica Ferries είναι ο κύριος δικαιούχος του συστήματος κοινωνικής πρόνοιας, στο βαθμό που το ποσό εξαρτάται από τον αριθμό των μεταφερόμενων επιβατών. Εξάλλου, η Corsica Ferries λαμβάνει υπόψη μόνο την ικανότητα μεταφοράς χωρίς αναφορά στα άλλα κριτήρια, όπως η ποιότητα της υπηρεσίας.

6.2. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΛΛΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ALTMARK

- (118) Όσον αφορά τις παρατηρήσεις της Corsica Ferries για την ικανοποίηση του δεύτερου και τρίτου κριτηρίου της προαναφερθείσας απόφασης *Altmark*, οι γαλλικές αρχές διευκρινίζουν ότι η τροποποίηση με πρόσθετη πράξη της ΣΑΔΥ της 28ης Δεκεμβρίου 2009 οφείλεται στη διαφορά μεταξύ της προβλεπόμενης κυκλοφορίας που καταρτίστηκε βάσει φιλόδοξων στόχων οικονομικής ανάπτυξης και των πραγματικών στοιχείων που προέκυψαν λόγω της επιβράδυνσης της οικονομικής δραστηριότητας και της αύξησης της προσφοράς υπηρεσιών θαλάσσιων μεταφορών. Επισημαίνουν ότι ο ασκούμενος από τα αρμόδια για χρηματοοικονομικές υποθέσεις δικαστήριο έλεγχος του προγράμματος αντιστάθμισης δεν αφορά τη συμβατότητα με το εφαρμοστέο δίκαιο σε θέματα κρατικών ενισχύσεων αλλά την κανονικότητα, την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα της διαχείρισης που αποτελεί το αντικείμενο του ελέγχου. Οι γαλλικές αρχές υπογραμμίζουν επίσης ότι οι διατυπωθείσες παρατηρήσεις αφορούσαν και το σύστημα κοινωνικής πρόνοιας από το οποίο ωφελήθηκε πρωτίτως η Corsica Ferries, εφόσον τα ποσά που διατέθηκαν γι' αυτόν τον σκοπό αυξήθηκαν από 13,8 εκατ. σε 20,8 εκατ. ευρώ το διάστημα από το 2002 έως το 2009, σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές.
- (119) Όσον αφορά τις παρατηρήσεις της Corsica Ferries για την τήρηση του τέταρτου κριτηρίου της απόφασης *Altmark*, οι γαλλικές αρχές διευκρινίζουν ότι η απόφαση που εξέδωσε στις 11 Σεπτεμβρίου 2012 το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-565/08 δεν έχει καμία συνάφεια με την ανάθεση της ΣΑΔΥ. Αμφισβητούν και τον τρόπο με τον

οποίο ερμηνεύει την εν λόγω απόφαση η Corsica Ferries και εκτιμούν ότι η ρήτρα λύσεως της συμβάσεως μπορεί να εφαρμοστεί μόνον αν η Επιτροπή εκδώσει απόφαση που χαρακτηρίζει τα εν λόγω μέτρα κρατικές ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά, ή σε περίπτωση μη ανάθεσης στην SNCM της σύμβασης παροχής δημόσιας υπηρεσίας.

- (120) Οι γαλλικές αρχές θεωρούν, τέλος, ότι το να βασίζεται κάποιος σε μια δήλωση του προέδρου της τοπικής συνέλευσης για να κρίνει τον βαθμό πραγματικού ανταγωνισμού δεν είναι σύμφωνο με το ισχύον δίκαιο, εφόσον η εν λόγω αρχή δεν έχει αρμοδιότητα να εγκρίνει από μόνη της τη συγγραφική υποχρεώσεων της ΣΑΔΥ. Παράλληλα, παρατηρούν ότι η ανάλυση των προσφορών οδήγησε στο συμπέρασμα ότι η Corsica Ferries δεν τηρούσε τους όρους της συγγραφής υποχρεώσεων, δεν κοινοποίησε τα στοιχεία για την εκτίμηση του χρηματοοικονομικού χρέους της, ούτε εγγυήθηκε την εγκυρότητα των προβλέψεων κερδών και ζημιών.

7. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

7.1. ΥΠΑΡΞΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 107 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΛΕΕ

- (121) Σύμφωνα με το άρθρο 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ενοίκισης μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές.
- (122) Για να χαρακτηριστεί ένα εθνικό μέτρο ως κρατική ενίσχυση πρέπει να πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθοι όροι, ήτοι: 1) ο (οι) δικαιούχος(οι) είναι επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, 2) το εν λόγω μέτρο χορηγείται από κρατικούς πόρους και καταλογίζεται στο κράτος, 3) το μέτρο παρέχει επιλεκτικό πλεονέκτημα στον (στους) δικαιούχο(ους) και 4) το εν λόγω μέτρο νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και μπορεί να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών⁽⁵²⁾.

7.1.1. ΕΝΝΟΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

- (123) Όπως επισημαίνεται στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας (βλ. αιτιολογική σκέψη 62), η SNCM και η CMN είναι δύο επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες θαλάσσιων μεταφορών και, στο πλαίσιο αυτό, ασκούν οικονομικές δραστηριότητες.

7.1.2. ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΟ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΑΝΑΔΟΧΟΥΣ

- (124) Όπως αναφέρει η απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας (αιτιολογικές σκέψεις 63 έως 65), η απόφαση για τη

σύναψη της ΣΑΔΥ ψηφίστηκε από τη Συνέλευση της Κορσικής και οι πόροι του ΟΤΚ, μιας δημόσιας αρχής, είναι δημόσιοι και προέρχονται ιδίως από τη χρηματοδότηση της εδαφικής συνοχής που χορηγεί το κράτος. Οι αντισταθμίσεις που καταβλήθηκαν στο πλαίσιο της ΑΔΥ αποτελούν, συνεπώς, μεταφορά κρατικών πόρων που καταλογίζονται στο κράτος.

7.1.3. ΚΡΑΤΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

- (125) Για να εκτιμηθεί αν ένα κρατικό μέτρο συνιστά ενίσχυση σε μια επιχείρηση, πρέπει να διαπιστωθεί αν η εν λόγω επιχείρηση αποκομίζει οικονομικό πλεονέκτημα που της επιτρέπει να αποφυγεί δαπάνες τις οποίες θα έπρεπε κανονικά να καλύψει με δικούς της πόρους ή αν επωφελείται από πλεονέκτημα το οποίο δεν θα αποκόμιζε υπό κανονικές συνθήκες της αγοράς⁽⁵³⁾.

- (126) Συναφώς, η Επιτροπή θεωρεί ότι, σε αντίθεση με όσα ισχυρίζεται η CMN, η αύξηση των μεριδίων αγοράς των ανταγωνιστών δεν στοιχειοθετεί κατά κανένα τρόπο ότι δεν παρέχεται πλεονέκτημα στους συναναδόχους. Πράγματι, είναι βέβαιο ότι οι ανάδοχοι δεν θα είχαν ωφεληθεί χωρίς τη δημόσια παρέμβαση από την προβλεπόμενη στη ΣΑΔΥ αντιστάθμιση των λειτουργικών δαπανών τους.

- (127) Η Γαλλία παραπέμπει ειδικότερα στην απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας της 13ης Ιουλίου 2012, για να συναχθεί ότι η ΣΑΔΥ στο σύνολό της δεν ενέχει στοιχείο κρατικής ενίσχυσης. Η Επιτροπή επισημαίνει, ωστόσο ότι, με την απόφασή του, το εθνικό δικαστήριο περιορίστηκε στο να κρίνει ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 7 παράγραφος 1 της ΣΑΔΥ ρήτρα διασφάλισης⁽⁵⁴⁾ δεν μπορούσε μεμονωμένα να χαρακτηριστεί κρατική ενίσχυση⁽⁵⁵⁾. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν εξετάζει τη ρήτρα διασφάλισης μεμονωμένα, αλλά λαμβάνει υπόψη την ΣΑΔΥ στο σύνολό της, θεωρεί ότι η αιτιολόγηση αυτής της απόφασης σχετικά με την προαναφερθείσα ρήτρα είναι αλυσιτελής για να εξακριβωθεί αν η ΣΑΔΥ ενέχει, στο σύνολό της, στοιχεία κρατικής ενίσχυσης. Θα εξετάσει την ουσία των επιχειρημάτων που παραθέτει η απόφαση αυτή στο πλαίσιο της εξέτασης του ορισμού των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας που καλύπτονται από τη ΣΑΔΥ (βλ. σημείο 7.1.3.1 κατωτέρω).

- (128) Εφόσον η Γαλλία ισχυρίζεται ότι οι εν λόγω αντισταθμίσεις δεν απέφεραν επιλεκτικό πλεονέκτημα στους δικαιούχους σύμφωνα με την απόφαση *Altmark*, η Επιτροπή οφείλει να εξετάσει κατά πόσο οι χορηγούμενες βάσει της ΣΑΔΥ αντισταθμίσεις πληρούν όλα τα κριτήρια της απόφασης *Altmark*, όπως υποστηρίζουν οι γαλλικές αρχές και οι συνανάδοχοι.

⁽⁵²⁾ Βλ., ενδεικτικά, την απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιανουαρίου 2006, Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze (C-222/04, Συλλογή σ. I-289, σκέψη 129).

⁽⁵³⁾ Βλ. ιδίως την απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 1990, C-301/87, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή σ. I-307, σκέψη 41.

⁽⁵⁴⁾ Βλ. αιτιολογική σκέψη 38 ανωτέρω.

⁽⁵⁵⁾ Βλ. υποσημείωση 24 ανωτέρω.

(129) Ως προς αυτό, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο έκρινε στην απόφαση αυτή⁽⁵⁶⁾ ότι οι αντιστάθμισεις που χορηγούνται για την εκπλήρωση υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας δεν συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, εάν πληρούνται σωρευτικά τέσσερα κριτήρια:

— η δικαιούχος επιχείρηση πρέπει να είναι πράγματι επιφορτισμένη με την εκπλήρωση υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας, ενώ η υποχρέωση αυτή πρέπει να είναι σαφώς καθορισμένη (κριτήριο 1).

— οι βασικές παράμετροι βάσει των οποίων υπολογίζεται η αντιστάθμιση πρέπει να έχουν προσδιοριστεί προηγουμένως αντικειμενικά και με διαφάνεια (κριτήριο 2).

— η αντιστάθμιση δεν πρέπει να υπερβαίνει το μέτρο του αναγκαίου για την κάλυψη του συνόλου ή μέρους των δαπανών που πραγματοποιούνται για την εκπλήρωση υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών εσόδων και ενός ευλόγου κέρδους σε σχέση με την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών (κριτήριο 3).

— όταν η επιλογή της επιχείρησης στην οποία πρόκειται να ανατεθεί η εκπλήρωση υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας δεν πραγματοποιείται στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, το επίπεδο της απαραίτητης αντιστάθμισης πρέπει να καθορίζεται βάσει ανάλυσης των δαπανών στις οποίες θα προέβαινε μια μέση επιχείρηση, με χρηστή διαχείριση και κατάλληλα εξοπλισμένη με μεταφορικά μέσα προς ικανοποίηση των απαιτήσεων σχετικά με την παροχή δημόσιας υπηρεσίας προκειμένου να εκπληρώσει τις ως άνω υποχρεώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τα σχετικά έσοδα και ένα εύλογο κέρδος από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών (κριτήριο 4).

(130) Στην ανακοίνωσή της σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις στις αντιστάθμισεις που χορηγούνται για την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος⁽⁵⁷⁾ (εφεξής «Ανακοίνωση ΥΓΟΣ»), η Επιτροπή εξέδωσε οδηγίες για να διευκρινιστούν οι απαιτήσεις σχετικά με την αντιστάθμιση για την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος. Η εν λόγω ανακοίνωση εξετάζει τις διάφορες προϋποθέσεις που θέσπισε η απόφαση *Altmark*, συγκεκριμένα την έννοια της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος σύμφωνα με το άρθρο 106 της ΣΛΕΕ, την ανάγκη πράξης ανάθεσης, την υποχρέωση καθορισμού των παραμέτρων της αντιστάθμισης, τις αρχές που αφορούν την

αποτροπή της υπεραντιστάθμισης και τις αρχές που διέπουν την επιλογή του παρόχου της υπηρεσίας.

(131) Στην προκειμένη περίπτωση, η Επιτροπή κρίνει σκόπιμο να αναλύσει το πρώτο και το τέταρτο κριτήριο της απόφασης *Altmark*.

7.1.3.1. Ορισμός της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος (κριτήριο 1)

Πλαίσιο εξέτασης

(132) Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η αρμοδιότητα της Επιτροπής όσον αφορά τον ορισμό μιας ΥΓΟΣ περιορίζεται στο να ελέγξει αν το κράτος μέλος έχει διαπράξει πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης κατά τον χαρακτηρισμό μιας υπηρεσίας ως ΥΓΟΣ⁽⁵⁸⁾.

(133) Επιπλέον, όταν υφίστανται ειδικοί κανόνες στο επίπεδο της Ένωσης, αυτοί περιορίζουν περαιτέρω τη διακριτική ευχέρεια εκτίμησης των κρατών μελών, με την επιφύλαξη του καθήκοντος της Επιτροπής να εκτιμήσει αν ο ορισμός της ΥΓΟΣ είναι ορθός για τον σκοπό του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων⁽⁵⁹⁾. Στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή έκρινε ως προς αυτό, κατ' ουσίαν, ότι το πεδίο της δημόσιας υπηρεσίας, για να είναι αποδεκτό από την άποψη του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, πρέπει να είναι σύμφωνο με τον κανονισμό 3577/92, όπως ερμηνεύεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου⁽⁶⁰⁾. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δήλωσε ότι θα εκτιμούσε κατά πόσο το πεδίο της δημόσιας υπηρεσίας, όπως ορίζεται στη ΣΑΔΥ, ήταν αναγκαίο και αναλογικό σε σχέση με μια πραγματική ανάγκη δημόσιας υπηρεσίας, που αποδεικνύεται από την ανεπάρκεια των τακτικών υπηρεσιών μεταφορών σε συνθήκες ελεύθερου ανταγωνισμού.

(134) Συνεπώς, στην προκειμένη υπόθεση, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τα ουσιαστικά κριτήρια του κανονισμού 3577/92, όπως έχουν ερμηνευθεί από τη νομολογία, οι εν λόγω αντιστάθμισεις δεν θα μπορούσαν να θεωρηθούν συμβατές βάσει του άρθρου 106 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ. Η συμμόρφωση με τον κανονισμό 3577/92 αποτελεί, συνεπώς, αναγκαία προϋπόθεση για την εφαρμογή του Πλαισίου ΥΓΟΣ στην παρούσα υπόθεση⁽⁶¹⁾.

(135) Συναφώς, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η ΣΑΔΥ αποτελεί σαφώς «σύμβαση δημόσιας υπηρεσίας» κατά την έννοια του κανονισμού 3577/92⁽⁶²⁾. Θεωρεί, στο πλαίσιο αυτό, ότι οι προϋποθέσεις που διατυπώνονται στην προαναφερθείσα απόφαση *Analir* έχουν ιδιαίτερη συνάφεια για την ανάλυση της εν λόγω σύμβασης παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Πράγματι, η αντιστάθμιση συγκεκριμένων υποχρεώσεων

⁽⁵⁶⁾ Προαναφερθείσα., βλ. υποσημείωση αριθ. 22.

⁽⁵⁷⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις στις αντιστάθμισεις που χορηγούνται για την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος, που εγκρίθηκε από την Επιτροπή στις 20.12.2011 και δημοσιεύθηκε στην ΕΕ C 8 της 11.1.2012, σ. 4.

⁽⁵⁸⁾ Βλ. Ανακοίνωση ΥΓΟΣ, παράγραφος 46.

⁽⁵⁹⁾ Βλ. Ανακοίνωση ΥΓΟΣ, παράγραφος 46.

⁽⁶⁰⁾ Ιδίως προαναφερθείσα απόφαση *Analir*.

⁽⁶¹⁾ Βλ. Πλαίσιο ΥΓΟΣ παράγραφοι 8 και 13.

⁽⁶²⁾ Βλ. άρθρα 2 και 4 του κανονισμού 3577/92.

στο πλαίσιο σύμβασης παροχής δημόσιας υπηρεσίας, μέσω της επιδότησης προσφορές υπηρεσιών, συνιστά σαφώς εμπόδιο για την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών (63). Αυτό το εμπόδιο μπορεί να δικαιολογηθεί μόνο βάσει αυστηρών προϋποθέσεων ως προς την αναγκαιότητα και την αναλογικότητα του ορισμού του συνόλου των υπηρεσιών που εκφεύγουν του πλαισίου του ελεύθερου ανταγωνισμού σε σχέση με μια πραγματική ανάγκη μεταφορικών υπηρεσιών η οποία δεν καλύπτεται σε συνθήκες του ελεύθερου ανταγωνισμού.

- (136) Η Επιτροπή θεωρεί, επομένως, κατ' αναλογία προς την απόφαση *Analir*, ότι το πεδίο της δημόσιας υπηρεσίας, όπως ορίζεται στη σύμβαση ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας, πρέπει να είναι αναγκαίο και αναλογικό σε σχέση με μια πραγματική ανάγκη δημόσιας υπηρεσίας, που αποδεικνύεται από την ανεπάρκεια των τακτικών υπηρεσιών μεταφορών σε κανονικές συνθήκες της αγοράς.

Εξωριστή ανάλυση της βασικής υπηρεσίας και της συμπληρωματικής υπηρεσίας

- (137) Οι γαλλικές αρχές υποστηρίζουν εκ προοιμίου ότι η βασική υπηρεσία και η συμπληρωματική υπηρεσία, όπως ορίζονται στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας και περιγράφονται ανωτέρω, δεν αποτελούν χωριστές υπηρεσίες. Ως προς αυτό, ωστόσο, η Επιτροπή θεωρεί ότι η διάκριση ανάμεσα στις υπηρεσίες μεταφοράς που πρέπει να παρέχονται κατά τη διάρκεια του έτους στο πλαίσιο της βασικής υπηρεσίας και της συμπληρωματικής υπηρεσίας που πρέπει να παρέχεται κατά την περίοδο αιχμής είναι σαφής στη συγγραφή υποχρεώσεων της ΣΑΔΥ (64).
- (138) Οι γαλλικές αρχές υποστηρίζουν επίσης ότι το πεδίο της δημόσιας υπηρεσίας πρέπει να αξιολογηθεί συνολικά και για τις δύο υπηρεσίες. Παραπέμπουν για τον σκοπό αυτό στην απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας της 13ης Ιουλίου 2012, με την οποία το εθνικό δικαστήριο έκρινε ότι ο κανονισμός 3577/92 δεν εμποδίζει να εκτιμηθεί συνολικά για κάθε γραμμή η πραγματική ανάγκη παροχής δημόσιας υπηρεσίας, χωρίς να είναι απαραίτητο να εξεταστεί αν η ανάγκη αυτή δικαιολογείται σε μόνιμη βάση. Το Συμβούλιο Επικρατείας έκρινε ότι ο κανονισμός 3577/92 δεν επέβαλε την υποχρέωση η συμπληρωματική υπηρεσία να ανταποκρίνεται σε πραγματική ανάγκη δημόσιας υπηρεσίας, διαφορετική από την ανάγκη την οποία ικανοποιεί η βασική υπηρεσία.
- (139) Ως προς αυτό, η Επιτροπή θεωρεί πράγματι, σύμφωνα με την πρακτική της κατά τη λήψη αποφάσεων (65), ότι, για να

αποφευχθεί η επιλεκτική παροχή υπηρεσιών (66) που είναι επίζημια τόσο για τη συνολική αποτελεσματικότητα της εκτέλεσης των υπηρεσιών, όσο και για την ποιότητα και την οικονομική βιωσιμότητα, μπορεί να είναι θεμιτό, σε περιπτώσεις όπου η ζήτηση μεταφορών έχει έντονα εποχικό χαρακτήρα, να περιληφθούν στο πεδίο της δημόσιας υπηρεσίας υπηρεσίες που αφορούν τόσο τις περιόδους αιχμής όσο και τις περιόδους μειωμένης κίνησης. Υπό τις παρούσες συνθήκες, η Επιτροπή θεωρεί, ως εκ τούτου, ότι θα ήταν θεμιτό να θεωρηθεί ότι η συμπληρωματική υπηρεσία μπορεί να αιτιολογηθεί από την πραγματική ανάγκη δημόσιας υπηρεσίας την οποία ικανοποιεί η βασική υπηρεσία μόνον αν διαπιστωθεί ότι η εκμετάλλευσή της είναι, όπως υποστηρίζουν οι γαλλικές αρχές, απολύτως αναγκαία για την παροχή της βασικής υπηρεσίας, βάσει ενός συνόλου τεχνικών και οικονομικών παραμέτρων.

- (140) Ωστόσο, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της Γαλλίας, της SNCM και της CMN, η εκμετάλλευση της συμπληρωματικής υπηρεσίας δεν κρίνεται εν προκειμένω απολύτως αναγκαία για την παροχή της βασικής υπηρεσίας.

- (141) Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η επέκταση του πεδίου της δημόσιας υπηρεσίας μπορεί, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να δικαιολογηθεί λόγω τεχνικής συμπληρωματικότητας ή με σαφώς καθορισμένα κριτήρια οικονομικής αποδοτικότητας (συνέργειες). Όμως, στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν αποδεικνύεται καμία τεχνική συμπληρωματικότητα μεταξύ της βασικής υπηρεσίας και της συμπληρωματικής υπηρεσίας. Πράγματι, η Επιτροπή παρατηρεί ότι εφαρμόζονται σε αυτές διακριτές υποχρεώσεις, ιδίως όσον αφορά τα ωράρια και τη συχνότητα. Σχετικά με τα προγράμματα δρομολογίων, ενώ ο ορισμός της βασικής υπηρεσίας επιβάλλει ένα ελάχιστο ωράριο αναχωρήσεων και αυστηρό πλαίσιο αφίξεων (67), ο ορισμός της συμπληρωματικής υπηρεσίας δεν προέβλεπε κανένα ωράριο που θα έπρεπε να τηρείται. Όσον αφορά τη συχνότητα, η συγγραφή υποχρεώσεων της ΣΑΔΥ δεν επιβάλλει καμία υποχρέωση σε σχέση με τη συμπληρωματική υπηρεσία, εφόσον η μεταφορική ικανότητα ορίζεται σε ετήσια βάση για τις περιόδους αιχμής. Επιπλέον, η εκμετάλλευση υπηρεσιών που οργανώνονται βάσει παρόμοιας διάκρισης (68) ασκήθηκε με ξεχωριστά πλοία και πληρώματα για την περίοδο 2002-2006.

- (142) Θα πρέπει, συναφώς, να σημειωθεί ότι το επιχείρημα των γαλλικών αρχών ότι η συγγραφή υποχρεώσεων δεν επέβαλε τη χρήση διαφορετικών τύπων σκαφών δεν θέτει υπό

(63) Βλ., ιδίως, αποφάσεις της 25ης Ιουλίου 1991, *Säger*, C-76/90, Συλλογή, σ. 4221, σκέψη 12· της 9ης Αυγούστου 1994, *Vander Elst*, C-43/93, Συλλογή σ. I-3803, σκέψη 14· της 28ης Μαρτίου 1996, *Guiot* C-272/94, Συλλογή σ. I-1905, σκέψη 10· της 18ης Ιουνίου 1998, *Corsica Ferries France*, C-266/96, Συλλογή σ. I-3949, σκέψη 56, και της 23ης Νοεμβρίου 1999, *Arblade κ.ά.*, C-369/96 και C-376/96, Συλλογή σ. I-8453, σκέψη 33.

(64) Η σύσταση κείμενης από τις υπηρεσίες αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 33 και τις υποσημειώσεις 25 και 26 παραπάνω. Ειδικότερα, οι συνδέσεις I α) 2) (Μασσαλία—Ajaccio), β) 2) (Μασσαλία—Bastia) και ιδ) του σημείου 1.4) (Μασσαλία—Propriano) της συγγραφής υποχρεώσεων της ΣΑΔΥ παρουσιάζουν τη σύσταση της συμπληρωματικής υπηρεσίας.

(65) Βλ. απόφαση της Επιτροπής της 30ής Οκτωβρίου 2001 σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που χορήγησε η Γαλλία στη *Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée*, EE L 50 της 21.2.2002, σ. 66, σημείο 74.

(66) Η επιλεκτική παροχή υπηρεσιών αναφέρεται στην κατάσταση κατά την οποία οι ανταγωνιστικές επιχειρήσεις θαλάσσιων μεταφορών παρέχουν υπηρεσίες μόνο στις περιόδους αιχμής.

(67) ΣΑΔΥ, παράρτημα I. Αυτός ο χρόνος αφίξεων ήταν ώρα 06.30 έως 07.00 για τις γραμμές Μασσαλία—Ajaccio και Μασσαλία—Bastia, και 06.30 έως 07.30 για τη γραμμή Μασσαλία—Propriano, λαμβανομένων υπόψη των περιορισμών που έχουν επιβληθεί στη μεταφορά επιβατών και εμπορευμάτων.

(68) Για την περίοδο 2002-2006, μια «συμπληρωματική» υπηρεσία ορίζεται με τους όρους βάσει των οποίων οι συνανόχοι δημιουργούσαν πρόσθετη ικανότητα μεταφοράς επιβατών κατά τις περιόδους αιχμής. Η εν λόγω υπηρεσία εκτελούνταν με επιβατικά πλοία. Βλ. προαναφερθείσα έκθεση του περιφερειακού ελεγκτικού συνεδρίου της Κορσικής.

αμφισβήτηση αυτό το συμπέρασμα, εφόσον η εμπειρία της προηγούμενης ΑΔΥ την περίοδο 2002-2006 έδειξε ότι οι δύο υπηρεσίες θα μπορούσαν να παρέχονται με διαφορετικά σκάφη ⁽⁶⁹⁾.

- (143) Εξάλλου, όσον αφορά το επιχείρημα των γαλλικών αρχών ότι ο συνυπολογισμός της συμπληρωματικής υπηρεσίας δικαιολογείται βάσει δημοσιονομικής εξισορρόπησης με τη βασική υπηρεσία, αρκεί η διαπίστωση ότι η αναλυτική λογιστική της SNCM εμφανίζει συνεχώς, όσον αφορά τη βασική υπηρεσία, ένα λειτουργικό έλλειμμα ⁽⁷⁰⁾. Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.
- (144) Κατά συνέπεια, υπό τις ειδικές περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η εκτέλεση της συμπληρωματικής υπηρεσίας είναι απαραίτητη για την ορθή εκτέλεση της βασικής υπηρεσίας και ότι κανένα από τα επιχειρήματα που προέβησαν ως προς το θέμα αυτό οι γαλλικές αρχές και οι ανάδοχοι δεν μπορεί να ανατρέψει αυτό το συμπέρασμα. Η Επιτροπή θεωρεί, κατά συνέπεια, ότι ο χαρακτηρισμός της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος πρέπει να εκτιμηθεί χωριστά για τα δύο είδη υπηρεσιών.

Ανάλυση της βασικής υπηρεσίας

- (145) Η Επιτροπή επισημαίνει καταρχάς ότι, σύμφωνα με τη νομολογία ⁽⁷¹⁾ και την πρακτική λήψης αποφάσεων ⁽⁷²⁾ σε αυτόν τον τομέα, η πολιτική της εδαφικής συνοχής που ασκείται από τις γαλλικές αρχές εντάσσεται σε ένα θεμιτό δημόσιο συμφέρον, δηλαδή τη διασφάλιση της επάρκειας των υπηρεσιών μεταφοράς, ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της Κορσικής. Φαίνεται συνεπώς ότι η παροχή μιας ελάχιστης υπηρεσίας εδαφικής συνοχής μεταξύ της Μασσαλίας και των πέντε λιμένων της Κορσικής ανταποκρίνεται στην ανάγκη μιας σαφώς προσδιορισμένης δημόσιας υπηρεσίας.
- (146) Σχετικά με την ανεπάρκεια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας όσον αφορά τη βασική υπηρεσία, οι άλλοι συντελεστές της αγοράς αναγνωρίζουν και οι ίδιοι ότι δεν θα ήταν σε θέση να εξασφαλίσουν την παροχή αυτής της υπηρεσίας ⁽⁷³⁾.
- (147) Ειδικότερα, όσον αφορά την περίοδο κατά την οποία παρτηρείται αυτή η ανεπάρκεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι η διαπίστωση, για κάθε γραμμή, ανεπάρκειας της ιδιωτικής πρωτοβουλίας σε σχέση με μια σαφώς προσδιορισμένη ανάγκη μεταφοράς μόνο κατά τις περιόδους μειωμένης κίνησης του έτους αρκεί για να δικαιολογήσει την ενσωμάτωση της

βασικής υπηρεσίας στο πεδίο της δημόσιας υπηρεσίας για όλο το έτος για το σύνολο των γραμμών. Πράγματι, προφανείς λόγοι τεχνικής και οικονομικής αποτελεσματικότητας δικαιολογούν τον μόνιμο χαρακτήρα της βασικής υπηρεσίας, χωρίς να είναι συνεπώς αναγκαίο να στοιχειοθετηθεί έλλειψη υπηρεσιών μεταφορών καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Η αναδιάταξη ορισμένων πλοίων κατά τη διάρκεια του έτους θα επέβαλε εν προκειμένω πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση στους αναδόχους, στερώντας τους σημαντικά έσοδα από τις περιόδους αιχμής.

- (148) Τέλος, όπως επισήμανε η Επιτροπή στην ερμηνευτική ανακοίνωση ⁽⁷⁴⁾ για τον κανονισμό 3577/92, η ομαδοποίηση των γραμμών στο πλαίσιο μίας μόνο υπηρεσίας δεν είναι καθαυτή αντίθετη με αυτό τον κανονισμό. Αντιθέτως, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η ομαδοποίηση των πέντε συνδέσεων παρέχει τη δυνατότητα συγκέντρωσης των ναυτικών μέσων που θα μπορούσε να βελτιώσει την ποιότητα της εν λόγω υπηρεσίας ⁽⁷⁵⁾ και να μειώσει το κόστος, εφόσον οι τεχνικές απαιτήσεις για τη σύνδεση των πέντε λιμένων της Κορσικής στο πλαίσιο της βασικής υπηρεσίας είναι συγκρίσιμες όσον αφορά τα ωράρια, τη διάρκεια των δρομολογίων και την κατανομή της μεταφορικής ικανότητας μεταξύ εμπορευμάτων και επιβατών ⁽⁷⁶⁾. Πράγματι, η ΣΑΔΥ ⁽⁷⁷⁾ προβλέπει συγχρόνως τη χρήση ορισμένων πλοίων σε περισσότερες γραμμές της βασικής υπηρεσίας και τη χρήση πολλών διαφορετικών πλοίων στην ίδια γραμμή ⁽⁷⁸⁾.

- (149) Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού 3577/92, η ΣΑΔΥ και τα παραρτήματα καθορίζουν ακριβή πρότυπα συνέχειας, τακτικής εξυπηρέτησης, μεταφορικής ικανότητας και τιμολόγησης τα οποία οφείλουν να τηρούν οι ανάδοχοι για να εξασφαλιστεί η παροχή της βασικής υπηρεσίας (βλ. τμήμα 2.5).

- (150) Αυτό σημαίνει ότι η ενσωμάτωση της βασικής υπηρεσίας στο πεδίο της ΣΑΔΥ είναι αναγκαία και αναλογική σε σχέση με την πραγματική ανάγκη δημόσιας υπηρεσίας.

Ανάλυση της συμπληρωματικής υπηρεσίας

- (151) Η Επιτροπή θεωρεί ότι, όσον αφορά τη συμπληρωματική υπηρεσία, η ένταξη αυτής της υπηρεσίας στο πεδίο της δημόσιας υπηρεσίας είναι αντίθετη με την υποχρέωση της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας του ορισμού του πεδίου της δημόσιας υπηρεσίας σε σχέση με την πραγματική ανάγκη δημόσιας υπηρεσίας (βλ. σημείο 8.1.1 κατωτέρω).

⁽⁶⁹⁾ Η βασική υπηρεσία εκτελείται από το 2002 και μετά με επιβατηγοφορητά πλοία, ενώ η συμπληρωματική υπηρεσία εκτελείται μόνο από οχηματοαγωγά (ή επιβατικά). Όπως αναφέρει ιδίως από το περιφερειακό ελεγκτικό συνέδριο της Κορσικής (έκθεση τελικών παρατηρήσεων για την υπηρεσία μεταφορών της Κορσικής, σ. 80 έως 82), η ΣΑΔΥ «προσμοιάζει στη διατύπωση της και στη γενική οργάνωσή της με την προηγούμενη σύμβαση», και «όσον αφορά τις ΥΔΥ, υπάρχει ελαφρά τροποποίηση των διατάξεων».

⁽⁷⁰⁾ Βλ. αιτιολογική σκέψη 47 ανωτέρω και υποσημείωση αριθ. 35.

⁽⁷¹⁾ Βλ. απόφαση Analir, σκέψη 27.

⁽⁷²⁾ Βλ. απόφαση της Επιτροπής της 30ής Οκτωβρίου 2001 σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που χορήγησε η Γαλλία στην εταιρεία Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée, ΕΕΕΚ C50 της 21.2.2002.

⁽⁷³⁾ Βλ. 79η αιτιολογική σκέψη της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.

⁽⁷⁴⁾ COM (2003) 595 τελικό — δεν δημοσιεύθηκε στην ΕΕΕΚ, σημείο 5.5.3.

⁽⁷⁵⁾ Ιδίως ελαχιστοποιώντας τον αντίκτυπο της μη επιχειρησιακής διαθεσιμότητας ορισμένων πλοίων.

⁽⁷⁶⁾ ΣΑΔΥ, παράρτημα Ι.

⁽⁷⁷⁾ Παράρτημα 2, διάθεση των σκαφών ανά γραμμή.

⁽⁷⁸⁾ Έτσι, το Pascal Paoli εκτελούσε κατά κύριο λόγο δρομολόγια στη γραμμή Μασσαλία-Bastia, και περιστασιακά στη γραμμή Μασσαλία-Balagne. Ομοίως, η βασική υπηρεσία για Propriano έπρεπε να εκτελείται από τα τρία πλοία της CMN, Girolata, Kalliste και Scandola.

(152) Συναφώς, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η εκμετάλλευση των τριών γραμμών της συμπληρωματικής υπηρεσίας, ήτοι των γραμμών Μασσαλία-Ajaccio, Μασσαλία-Bastia και Μασσαλία-Propriano, διεξήχθη με τρόπο αναπόσπαστο από την SNCM, με τη χρήση δύο οχηματαγωγών πλοίων, του Danielle Casanova και του Napoléon Bonaparte, για την παροχή των υπηρεσιών σε αυτές τις τρεις γραμμές.⁽⁷⁹⁾ Η Επιτροπή παρατηρεί επιπλέον ότι οι ασθενείς υποχρεώσεις που επιβλήθηκαν για την παροχή της συμπληρωματικής υπηρεσίας στην προκειμένη περίπτωση⁽⁸⁰⁾ καθιστούσε εκ των πραγμάτων ακόμη πιο σημαντική την από κοινού χρήση των διαθέσιμων μέσων ναυτιλίας για την παροχή της υπηρεσίας, ευνοώντας την τεχνική και οικονομική συμπληρωματικότητα για τη λειτουργία των υπηρεσιών στις τρεις εξεταζόμενες γραμμές. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι η εγκυρότητα της ενσωμάτωσης της συμπληρωματικής υπηρεσίας στο πεδίο της ΣΑΔΥ πρέπει να αξιολογηθεί συνολικά.

(153) Επιπλέον, η εξέταση της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας του πεδίου της ΑΔΥ πρέπει να λάβει υπόψη την ύπαρξη υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας για το σύνολο των δρομολογίων μεταξύ της ηπειρωτικής Γαλλίας και της Κορσικής. Αφετέρου, υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης και λαμβάνοντας υπόψη την επιχειρηματολογία των μερών⁽⁸¹⁾, η εξέταση αυτή πρέπει να περιλαμβάνει και την παρουσία μιας προσφοράς ιδιωτικής πρωτοβουλίας από τους λιμένες της Τουλόν, που αποτελεί σημαντικό υποκατάστατο των δρομολογίων από τη Μασσαλία που αποτελούν αντικείμενο της ΑΔΥ.

Δυνατότητα υποκατάστασης των υπηρεσιών μεταφοράς επιβατών από τους λιμένες της Μασσαλίας και της Τουλόν

(154) Η Επιτροπή υπενθύμισε στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας την ύπαρξη δέσμης δεικτών που διαπιστώνουν την ύπαρξη δυνατότητας υποκατάστασης μεταξύ των υπηρεσιών με αναχώρηση από τη Μασσαλία και των δρομολογίων από την Τουλόν. Πράγματι, η εξέλιξη της κίνησης στα δρομολόγια μεταξύ της ηπειρωτικής Γαλλίας και της Κορσικής αποδεικνύει την ταχεία ανάπτυξη ανταγωνιστικής προσφοράς προς την προσφορά των δύο συνααδόχων. Έτσι, η θαλάσσια συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση μεταξύ της ηπειρωτικής Γαλλίας και της Κορσικής αυξήθηκε το διάστημα από το 2002 έως το 2009 κατά 31,6 % για τη μεταφορά επιβατών⁽⁸²⁾. Η κατανομή της κυκλοφορίας μεταξύ των εξυπηρετούμενων λιμένων καταδεικνύει πολύ μεγάλη αύξηση της κίνησης με αφετηρία την Τουλόν (+ 150 % από το 2002 έως το 2009) και ταυτόχρονη μείωση της κίνησης με αναχώρηση από τη Μασσαλία (- 1,7 %). Από τα στοιχεία αυτά συνάγεται ότι η συνολική αύξηση της κίνησης απορροφήθηκε σε μεγάλο βαθμό από τους παρόχους της υπηρεσίας που λειτουργούν από τους λιμένες της Τουλόν, σε βάρος της προσφοράς των αναδόχων που λειτουργούν με αναχώρηση από τη Μασσαλία.

(155) Σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς των γαλλικών αρχών, που δεν παραδέχονται άλλωστε ποσοτικά επιχειρήματα, η εξέλιξη

αυτή δεν φαίνεται να αποδίδεται στο φαινόμενο των συγκοινωνούντων δοχείων με την Ιταλία. Φαίνεται ότι το μερίδιο της κυκλοφορίας της Κορσικής⁽⁸³⁾ που καταλογίζεται στις συνδέσεις μεταξύ της ηπειρωτικής Γαλλίας και της Κορσικής αυξανόταν συνεχώς από το 2002 έως το 2009, σε βάρος των συνδέσεων μεταξύ της Κορσικής και της Ιταλίας, από 60,9 % το 2002 έως 66,2 % το 2009⁽⁸⁴⁾.

(156) Αναφορικά με το επιχείρημα των γαλλικών αρχών ότι το συμβούλιο ανταγωνισμού αναγνώρισε στην απόφαση του 2006 ότι δεν μπορεί να αποκλειστεί το ότι η αγορά των επιβατικών μεταφορών με αναχώρηση από τη Μασσαλία αποτελεί σχετική αγορά, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το συμβούλιο ανταγωνισμού απλώς επισήμανε, για να στηρίξει τα επιχειρήματά του σχετικά με την παρουσία δεσπόζουσας θέσης της SNCM στο πλαίσιο της απάντησής του στην πρόσκληση υποβολής προσφορών του ΟΤΚ⁽⁸⁵⁾, ότι υφίσταται σχετική αγορά την οποία συνθέτουν οι γραμμές με αναχώρηση από τη Μασσαλία⁽⁸⁶⁾. Η θέση αυτή δεν εμπόδισε, ωστόσο, το συμβούλιο ανταγωνισμού να κρίνει ότι «στην αγορά της μεταφοράς επιβατών που ταξιδεύουν σε περιόδους αιχμής μεταξύ της ηπειρωτικής Γαλλίας και της Κορσικής (ηπειρωτική Γαλλία και Ιταλία), δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι οι λιμένες της Νίκαιας, της Τουλόν, της Μασσαλίας, του Λιβόρνου, της Σαβόνα και της Γένοβας ασκούν αμοιβαία σχετική ανταγωνιστική πίεση»⁽⁸⁷⁾.

(157) Πράγματι, η αύξηση της κίνησης μεταξύ της ηπειρωτικής Γαλλίας και της Κορσικής με αναχώρηση από την Τουλόν είναι ακόμη εντονότερη στη συμπληρωματική υπηρεσία. Από το 2002 έως το 2005, η διαπιστωθείσα πραγματική κυκλοφορία στη συμπληρωματική υπηρεσία μειώθηκε κατά 208 213 επιβάτες στη γραμμή Μασσαλία-Κορσικής, ενώ κατά την ίδια περίοδο η κίνηση αυξήθηκε κατά 324 466 επιβάτες στη γραμμή Τουλόν-Κορσικής. Η μείωση του μεριδίου της κυκλοφορίας που εξυπηρετείται από τη συμπληρωματική υπηρεσία προς όφελος άλλων φορέων της αγοράς, σε συνθήκες συνολικής αύξησης της κυκλοφορίας από το 2002, αποτελεί ένδειξη μεγάλης δυνατότητας υποκατάστασης μεταξύ αυτών των δύο υπηρεσιών.

(158) Από μια περισσότερο ποιοτική άποψη, η μικρή απόσταση μεταξύ Μασσαλίας και Τουλόν, της τάξης των 50 χλμ., μπορεί πράγματι να παρέχει δυνατότητα υποκατάστασης μεταξύ των υπηρεσιών με προορισμό τον ίδιο λιμένα στην Κορσική. Επιπλέον, η διάρκεια της διαδρομής από τη Μασσαλία στην Τουλόν, περίπου 35 έως 45 λεπτά, είναι σημαντικά μικρότερη από τη διάρκεια της θαλάσσιας διαδρομής⁽⁸⁸⁾ και, επομένως, δεν θα μπορούσε να εμποδίσει την ανάπτυξη ανταγωνισμού μεταξύ των δύο υπηρεσιών από τους τελικούς

⁽⁷⁹⁾ Βλ. παράρτημα 2 της ΣΑΔΥ.

⁽⁸⁰⁾ Οι υποχρεώσεις αυτές περιορίζονται κυρίως σε μια ελάχιστη μεταφορική ικανότητα που πρέπει να παρέχεται για το σύνολο των περιόδων αιχμής, βλ. αιτιολογική σκέψη 141 ανωτέρω.

⁽⁸¹⁾ Βλ. τμήμα 5.1.1 ανωτέρω.

⁽⁸²⁾ Εκθεση τελικών παρατηρήσεων του περιφερειακού ελεγκτικού συνεδρίου της Κορσικής, Εδαφική συνοχή, 2010, σ. 65.

⁽⁸³⁾ Η Επιτροπή παραπέμπει στη θαλάσσια μεταφορά επιβατών από ή προς όλους τους λιμένες της Κορσικής.

⁽⁸⁴⁾ Πηγή: Περιφερειακό παρατηρητήριο μεταφορών της Κορσικής.

⁽⁸⁵⁾ Βλ. τμήμα 2.4

⁽⁸⁶⁾ Βλ. απόφαση N 06-MC-03 της 11ης Δεκεμβρίου 2006, παράγραφο 97.

⁽⁸⁷⁾ Βλ. απόφαση N 06-MC-03 της 11ης Δεκεμβρίου 2006, παράγραφος 80.

⁽⁸⁸⁾ Ο χρόνος της θαλάσσιας διαδρομής εκτεινόταν μεταξύ 5.45π.μ. από τον λιμένα της Τουλόν μέχρι περίπου 10 π.μ. με αναχώρηση από τη Μασσαλία με επιβατηγοφορτηγά (νυχτερινό ταξίδι).

αποδέκτες. Επιπλέον, η απόσταση του λιμένα της Τουλόν από την Κορσική είναι μικρότερη, περίπου κατά 50 χλμ., με αποτέλεσμα τα πλοία που αναχωρούν από την Τουλόν να διανύουν την απόσταση από την Κορσική σε μικρότερο χρόνο σε σχέση με τα πλοία που αναχωρούν από τη Μασσαλία, γεγονός που ενισχύει τη δυνατότητα υποκατάστασης των δρομολογίων που αναχωρούν από τη Μασσαλία από τα δρομολόγια από την Τουλόν⁽⁸⁹⁾.

- (159) Ο σημαντικός βαθμός δυνατότητας υποκατάστασης των υπηρεσιών⁽⁹⁰⁾ από τους λιμένες της Μασσαλίας και της Τουλόν μπορούσε κατά συνέπεια να προσδιοριστεί ποσοτικά ήδη από το 2006, λόγω της μετατόπισης της κυκλοφορίας προς την Τουλόν που παρατηρήθηκε κατά τη διάρκεια των απεργιών οι οποίες προκάλεσαν σοβαρή αναστάτωση στις υπηρεσίες με αναχώρηση από τη Μασσαλία στα τέλη του 2005⁽⁹¹⁾. Έτσι, ακόμη και αν ληφθεί υπόψη ο αντίκτυπος της αυξητικής τάσης της κυκλοφορίας από τους λιμένες της Τουλόν⁽⁹²⁾, το ποσοστό μετατόπισης της κυκλοφορίας από τη Μασσαλία στην Τουλόν⁽⁹³⁾ που παρατηρήθηκε στα δρομολόγια προς Ajaccio ήταν περίπου 89 %⁽⁹⁴⁾ τον Σεπτέμβριο — Οκτώβριο του 2005.
- (160) Με βάση το σύνολο αυτών των στοιχείων, η Επιτροπή θεωρεί ότι, στις εξεταζόμενες συνθήκες, η συμπληρωματική υπηρεσία μπορούσε να υποκατασταθεί σε μεγάλο βαθμό, κατά τον χρόνο ανάθεσης της ΣΑΔΥ, από την πλευρά της ζήτησης των επιβατών από τις υπηρεσίες με αναχώρηση από την Τουλόν προς Bastia και Ajaccio.

Έλλειψη ιδιωτικής πρωτοβουλίας

- (161) Η Επιτροπή θεωρεί επίσης ότι οι γαλλικές αρχές δεν προσκόμισαν κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει έλλειψη ιδιωτικής πρωτοβουλίας για τη συμπληρωματική υπηρεσία. Αν και αμφισβητούν τη διάκριση μεταξύ βασικής και συμπληρωματικής υπηρεσίας, περιορίζονται να υπενθυμίζουν την ευρεία διακριτική ευχέρεια που διαθέτουν τα κράτη μέλη να καθορίζουν το πεδίο μιας υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος. Ωστόσο, δεν δικαιολογούν την προσθήκη της

συμπληρωματικής υπηρεσίας με την έλλειψη ιδιωτικής πρωτοβουλίας ως προς την ανάγκη παροχής ειδικής υπηρεσίας. Στην πραγματικότητα οι γαλλικές αρχές αποδίδουν τον συνολικό χαρακτήρα της ΣΑΔΥ στη βούληση να μην περιοριστεί το πεδίο της δημόσιας υπηρεσίας στις μη αποδοτικές δραστηριότητες, ώστε να εξασφαλιστεί δημοσιονομική εξισορρόπηση (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 61 και 62). Έχει, όμως, κριθεί ήδη προηγουμένως ότι το επιχείρημα αυτό δεν ευσταθεί (βλ. αιτιολογική σκέψη 143 ανωτέρω).

- (162) Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή συνέκρινε την πραγματική κυκλοφορία επιβατών με προορισμό κάθε έναν από τους λιμένες που καλύπτει η συμπληρωματική υπηρεσία με την προσφορά υπηρεσιών μεταφοράς που παρέχει η Corsica Ferries από την Τουλόν και τη βασική υπηρεσία της ΑΔΥ. Από την εν λόγω σύγκριση προκύπτει ότι, όσον αφορά τους λιμένες Bastia και Ajaccio, που αντιπροσωπεύουν το 90 % της μεταφορικής ικανότητας που απαιτεί η συμπληρωματική υπηρεσία, ο συνδυασμός των μεταφορικών ικανοτήτων που παρέχουν η βασική υπηρεσία της ΑΔΥ, με αφετηρία τη Μασσαλία, και η υπηρεσία της ιδιωτικής πρωτοβουλίας που υπήρχε το διάστημα 2004 έως 2006 από την Τουλόν, αρκούσε για να εξασφαλιστεί η διαπιστωθείσα πραγματική ζήτηση, τόσο κατά την εαρινή και φθινοπωρινή περίοδο όσο και κατά τη θερινή περίοδο, για τον καθένα από τους δύο λιμένες και για κάθε έτος μεταξύ του 2004 και του 2006.

- (163) Το συμπέρασμα αυτό δεν αμφισβητήθηκε στο σύνολο του από τη Γαλλία. Οι γαλλικές αρχές απλώς αναφέρονται στις έκτακτες περιστάσεις που επικρατούσαν το 2004 και το 2005⁽⁹⁵⁾, στις οποίες οφείλεται, κατά την άποψή τους, η μείωση του αριθμού των επιβατών της συμπληρωματικής υπηρεσίας. Εντούτοις, η Επιτροπή θεωρεί ότι η εμβέλεια αυτού του επιχειρήματος όσον αφορά τα έτη 2004 και 2005 περιορίζεται σε μεγάλο βαθμό από την αποδεδειγμένη έντονη μεταστροφή της κυκλοφορίας προς τις υπηρεσίες που παρέχονται από την Τουλόν⁽⁹⁶⁾. Επιπλέον, ως προς αυτό, η Επιτροπή παρατηρεί ότι θα μπορούσε να αποδειχθεί η επάρκεια των υπηρεσιών μεταφοράς για το έτος 2006, δηλ. το αμέσως προηγούμενο έτος από την έναρξη της ισχύος της ΑΔΥ⁽⁹⁷⁾, και κατά το οποίο παρατηρήθηκε ιδιαίτερα σημαντικός ανταγωνισμός.

- (164) Συνεπώς, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ενσωμάτωση της συμπληρωματικής υπηρεσίας στο πεδίο της ΑΔΥ δεν ήταν ούτε αναγκαία ούτε αναλογική για να ικανοποιηθεί διαπιστωμένη ζήτηση για μεταφορικές υπηρεσίες στις γραμμές Μασσαλία-Ajaccio και Μασσαλία-Bastia. Όσον αφορά τη γραμμή Μασσαλία-Propriano, μολονότι αυτός ο λιμένας της Κορσικής δεν εξυπηρετήθηκε με κανένα τακτικό δρομολόγιο το 2006, η Επιτροπή θεωρεί ότι το χαμηλό ποσοστό κυκλοφορίας που

⁽⁸⁹⁾ Βλ. επίσης γνωμοδότηση no 12-A-05 της 17ης Φεβρουαρίου 2012, Τμήμα Γ 2) και ιδίως παράγραφο 131 η οποία διαπιστώνει σχετική δυνατότητα υποκατάστασης των υπηρεσιών μεταξύ των λιμένων της Κορσικής, αφενός, και της Μασσαλίας και της Τουλόν αφετέρου, και σε περιόδους μειωμένης κίνησης. Από κανένα στοιχείο που συνελέγη στο πλαίσιο της διαδικασίας δεν συνάγεται ότι οι παράγοντες που επηρεάζουν τη δυνατότητα υποκατάστασης της ζήτησης μεταφορικών υπηρεσιών με αφετηρία τη Μασσαλία και την Τουλόν μεταβλήθηκαν ριζικά από το 2006 έως το 2012.

⁽⁹⁰⁾ Οι υπηρεσίες στις οποίες γίνεται αναφορά είναι οι υπηρεσίες επιβατικών μεταφορών προς Bastia και Ajaccio που εξυπηρετούνται μόνο από την Τουλόν.

⁽⁹¹⁾ Υπήρξε στη Μασσαλία σημαντική κοινωνική σύγκρουση τον Σεπτέμβριο-Οκτώβριο του 2005 στο πλαίσιο της ιδιωτικοποίησης της SNCM.

⁽⁹²⁾ Η Επιτροπή έλαβε υπόψη της την επίπτωση αυτή διορθώνοντας την πραγματική μετατόπιση της κυκλοφορίας στις παρατηρούμενες ετήσιες μεταβολές κατά τους μήνες πριν την απεργία. Αν και είναι εύλογο τα στοιχεία σχετικά με την κυκλοφορία κατά τους αμέσως επόμενους μήνες μετά από μια σοβαρή διαταραχή να επηρεάζονται επίσης από τις ακυρώσεις κρατήσεων, αντίθετα τα στοιχεία των προηγούμενων μηνών παρέχουν σημείο αναφοράς που αποτυπώνει με μεγαλύτερη πιστότητα τις μακροπρόθεσμες εξελίξεις σε αυτές τις αγορές.

⁽⁹³⁾ Αντίθετα, η μετατόπιση της κίνησης προς τη Νίκαια, αν και δεν ήταν αμελητέα, ήταν σημαντικά μικρότερη. Πηγή: Περιφερειακό παρατηρητήριο μεταφορών της Κορσικής.

⁽⁹⁴⁾ Λαμβάνοντας υπόψη τις τάσεις αναπροσαρμογής που περιγράφονται ανωτέρω, η μείωση του αριθμού των επιβατών με αναχώρηση από τη Μασσαλία ανέρχεται σε 22 600 επιβάτες, ενώ η αύξηση του αριθμού των επιβατών στην Τουλόν είναι 20 056 επιβάτες. Δεν παρατηρείται καμία μεταβολή στη Νίκαια.

⁽⁹⁵⁾ Βλ. αιτιολογική σκέψη 159 ανωτέρω και υποσημείωση αριθ. 93.

⁽⁹⁶⁾ Ο αντίκτυπος της διατάραξης των δρομολογίων με αφετηρία τη Μασσαλία στη συνολική κυκλοφορία που διαπιστώθηκε στην πραγματικότητα περιορίζεται από την ταυτόχρονη αύξηση του αριθμού επιβατών στα δρομολόγια με αναχώρηση από την Τουλόν, βλ. αιτιολογική σκέψη 159 ανωτέρω.

⁽⁹⁷⁾ Επιπλέον, το 2006 χαρακτηρίστηκε από τη σημαντική αύξηση του αριθμού μεταφερόμενων επιβατών γενικά προς την Κορσική, της τάξης του 8,5 % σύμφωνα με την ORTC.

αντιπροσωπεύει αυτή η γραμμή δεν επιτρέπει να θεωρηθεί ότι η έλλειψη ιδιωτικής πρωτοβουλίας μόνον σε αυτή τη γραμμή θα μπορούσε να ακυρώσει το συμπέρασμα σχετικά με τη συμπληρωματική υπηρεσία στο σύνολό της ⁽⁹⁸⁾.

- (165) Ως προς αυτό, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η παρεχόμενη από την Corsica Ferries υπηρεσία είναι σύμφωνη με τα πρότυπα της υποχρέωσης δημόσιας υπηρεσίας (ΥΔΥ) που ισχύουν για κάθε σύνδεση μεταξύ της ηπειρωτικής Γαλλίας και της Κορσικής και δεν διαφέρει ποιοτικά από την παρεχόμενη συμπληρωματική υπηρεσία. Πράγματι, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 141 ανωτέρω, οι ποιοτικές υποχρεώσεις που συνδέονται με την παροχή της συμπληρωματικής υπηρεσίας ήταν πολύ πιο χαλαρές από εκείνες που επιβάλλονται στη βασική υπηρεσία.
- (166) Συναφώς, η Επιτροπή θεωρεί ιδίως ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν να ορίσουν ειδικές υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας σε υπηρεσίες που παρέχονται ήδη ή μπορούν να παρασχεθούν ικανοποιητικά από επιχειρήσεις που ασκούν τις επιχειρηματικές τους δραστηριότητες υπό κανονικές συνθήκες της αγοράς και με όρους (ως προς την τιμή, τα αντικειμενικά ποιοτικά χαρακτηριστικά, τη συνέχεια και την πρόσβαση στην υπηρεσία) συμβατούς με το γενικό συμφέρον, όπως ορίζεται από το κράτος ⁽⁹⁹⁾. Ως προς αυτό, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα ανωτέρω στοιχεία αποδεικνύουν ότι η αντιστάθμιση του κόστους με το οποίο επιβαρύνθηκε η SNCM για την παροχή της συμπληρωματικής υπηρεσίας είναι αντίθεση με την πρακτική της Επιτροπής σε αυτόν τον τομέα. Πράγματι, δεδομένης της ύπαρξης των ΥΔΥ και του συστήματος κοινωνικής πρόνοιας ⁽¹⁰⁰⁾ στο σύνολο των γραμμών μεταξύ της ηπειρωτικής Γαλλίας και της Κορσικής, θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι οι ανταγωνιστές της SNCM στις υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών με αφετηρία την Τουλόν ασκούν τις επιχειρηματικές τους δραστηριότητες σε κανονικές συνθήκες της αγοράς.
- (167) Εν κατακλείδι, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ενσωμάτωση της συμπληρωματικής υπηρεσίας στο πεδίο της δημόσιας υπηρεσίας δεν αντιστοιχεί σε μια πραγματική ανάγκη δημόσιας υπηρεσίας και, ως εκ τούτου, με βάση τους εφαρμοστέους ειδικούς κανόνες, η Γαλλία διέπραξε στη συγκεκριμένη περίπτωση πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης χαρακτηρίζοντας ως ΥΓΟΣ την προβλεπόμενη στη ΣΑΔΥ συμπληρωματική υπηρεσία. Δεν ικανοποιείται, συνεπώς, το πρώτο κριτήριο της απόφασης *Altmark* όσον αφορά τις χορηγηθείσες αντιστάθμισεις για την παροχή της συμπληρωματικής υπηρεσίας.

7.1.3.2. **Επιλογή του παρόχου της υπηρεσίας (4ο κριτήριο)**

- (168) Σύμφωνα με το τέταρτο κριτήριο της απόφασης *Altmark*, η αντιστάθμιση πρέπει είτε να προκύπτει μετά από διαδικασία

σύναψης δημόσιας σύμβασης η οποία επιτρέπει την επιλογή του υποψηφίου που είναι ικανός να παρέχει τις εν λόγω υπηρεσίες με το μικρότερο δυνατό κόστος για το κοινωνικό σύνολο, είτε να είναι αποτέλεσμα συγκριτικής ανάλυσης που θα αφορούσε μια μέση επιχείρηση με χρηστή διαχείριση και κατάλληλα εξοπλισμένη με τα απαραίτητα μέσα ⁽¹⁰¹⁾.

Σχετικά με το πρώτο επί μέρους κριτήριο

- (169) Η ανάθεση της σύμβασης για τη θαλάσσια συγκοινωνιακή σύνδεση μεταξύ της ηπειρωτικής Γαλλίας και της Κορσικής έγινε με διαδικασία με διαπραγμάτευση μετά από δημοσίευση πρόσκλησης υποβολής προσφορών στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου του άρθρου L.1411-1 του CGCT ⁽¹⁰²⁾. Ωστόσο, μια διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης δεν αποκλείει την ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης μόνο εφόσον παρέχεται η δυνατότητα επιλογής του υποψηφίου που είναι ικανός να παρέχει τις εν λόγω υπηρεσίες με το μικρότερο δυνατό κόστος για το κοινωνικό σύνολο ⁽¹⁰³⁾. Στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες αν η διαδικασία ανάθεσης επέτρεψε έναν πραγματικό και αρκούντως ανοικτό ανταγωνισμό.
- (170) Η διαδικασία που ακολογήθηκε στην προκειμένη περίπτωση και προβλέπεται από το γαλλικό δίκαιο για την ανάθεση αποστολών δημόσιας υπηρεσίας είναι μια διαδικασία διαπραγμάτευσης με προηγούμενη δημοσίευση, υπό το πρίσμα του ευρωπαϊκού δικαίου για τις δημόσιες συμβάσεις. Πρέπει καταρχάς να υπενθυμιστεί ότι μια τέτοια διαδικασία δεν μπορεί να διασφαλίσει τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό, με την επιφύλαξη της κατά περίπτωση αξιολόγησης ⁽¹⁰⁴⁾. Στην πράξη, παρέχει ευρεία διακριτική ευχέρεια στην ανάθετσα αρχή και μπορεί να περιορίσει τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων φορέων.
- (171) Στην παρούσα υπόθεση, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι όροι της πρόσκλησης υποβολής προσφορών δεν μπορούσαν να διασφαλίσουν τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό.

- (172) Πράγματι, η μόνη ανταγωνιστική προσφορά προς την προσφορά των αναδόχων δεν έχει αξιολογηθεί με βάση τα δικά της στοιχεία (κριτήρια ανάθεσης) αλλά με βάση ένα κριτήριο επιλογής, συγκεκριμένα την ικανότητα του υποψηφίου να εκτελέσει την υπηρεσία από την 1η Ιουλίου 2007. Συνεπώς, η διαδικασία δεν επέτρεψε στον ΟΤΚ να συγκρίνει περισσότερες προσφορές, ώστε να επιλέξει την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά.

⁽⁹⁸⁾ Τόσο από την άποψη της μεταφορικής ικανότητας που θα τεθεί σε λειτουργία στο πλαίσιο της ΣΑΔΥ την περίοδο 2007-2013 όσο και από την πλευρά της ζήτησης που διαπιστώνεται πραγματικά, η σύνδεση Μασσαλίας-Propriano αντιπροσώπευε περίπου το 10 % της συμπληρωματικής υπηρεσίας. Πηγή: ORTC και έκθεση εκτέλεσης των υπηρεσιών της SNCM 2010.

⁽⁹⁹⁾ Βλ. σημείο 48 της Ανακοίνωσης ΥΓΟΣ.

⁽¹⁰⁰⁾ Βλ. αιτιολογική σκέψη 7 ανωτέρω, υποσημείωση 5.

⁽¹⁰¹⁾ Βλ. σημείο 62 της Ανακοίνωσης ΥΓΟΣ.

⁽¹⁰²⁾ Γενικός Κώδικας Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

⁽¹⁰³⁾ Βλ. παραγράφους 65 και 66 της Ανακοίνωσης ΥΓΟΣ.

⁽¹⁰⁴⁾ Βλ. Ανακοίνωση ΥΓΟΣ, αιτιολογική σκέψη 67.

- (173) Ως προς αυτό, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζουν οι γαλλικές αρχές, η Επιτροπή θεωρεί πως το γεγονός ότι υποβλήθηκαν δύο προσφορές δεν είναι αρκετό για να υπάρξει αποτελεσματικός ανταγωνισμός, εφόσον η ανταγωνιστική προσφορά δεν μπορούσε να αποτελέσει αξιόπιστη εναλλακτική λύση. Πράγματι, στην προκειμένη περίπτωση, η προσφορά της Corsica Ferries όριζε ως ημερομηνία έναρξης παροχής των υπηρεσιών την 12η Νοεμβρίου 2007, ενώ η συγγραφή υποχρεώσεων απαιτούσε την παροχή υπηρεσιών από την 1η Ιουλίου 2007⁽¹⁰⁵⁾. Εξάλλου, σε αντίθεση με τον ισχυρισμό των γαλλικών αρχών, η Επιτροπή δεν θεωρεί τον αριθμό των προσφυγών στοιχείο ικανό να αποδείξει την αποτελεσματικότητα του ανταγωνισμού στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης της ΣΑΔΥ.
- (174) Η διαπίστωση αυτή ενισχύεται από ένα σύνολο στοιχείων που αφορούν την κατάσταση της αγοράς και τους όρους της διαδικασίας υποβολής προσφορών.
- (175) Πρώτον, πρέπει να σημειωθεί ότι η κοινοπραξία SNCM/CMN διέθετε σημαντικό ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, που επισημάνθηκε ιδίως από το συμβούλιο ανταγωνισμού⁽¹⁰⁶⁾, ως εγκατεστημένος φορέας που διέθετε ήδη έναν στόλο πλοίων προσαρμοσμένο στις προδιαγραφές της συγγραφής υποχρεώσεων της ΣΑΔΥ.
- (176) Επιπλέον, η πολύ μικρή προθεσμία που ορίστηκε μεταξύ της προβλεφθείσας ημερομηνίας για την ανάθεση της ΣΑΔΥ (τελικά ανατέθηκε στις 7 Ιουνίου 2007) και της ημερομηνίας έναρξης των υπηρεσιών (1η Ιουλίου 2007) μπορούσε να αποτελέσει σημαντικό εμπόδιο εισόδου για νεοεισερχόμενους. Σε συνδυασμό με τις τεχνικές απαιτήσεις που σχετίζονται με τις ιδιαιτερότητες των εν λόγω λιμένων⁽¹⁰⁷⁾, με τον όρο σχετικά με την ηλικία του στόλου⁽¹⁰⁸⁾ και την μεταφορική ικανότητα ανά μονάδα που απαιτεί η συγγραφή υποχρεώσεων της ΣΑΔΥ, αυτή η πολύ μικρή διάρκεια μπορούσε να περιορίσει τη συμμετοχή στην πρόσκληση υποβολής προσφορών. Πράγματι, η Επιτροπή θεωρεί ότι μια προθεσμία της τάξης των τριών εβδομάδων δεν επαρκεί για την αναδιάταξη ενός στόλου πλοίων στις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης ούτε για την η αγορά ή/και τη ναύλωση ενός σύνολο πλοίων που θα πληρούσαν τους όρους της συγγραφής υποχρεώσεων⁽¹⁰⁹⁾.
- (177) Τέλος, η ύπαρξη πολλών ρητρών απρόβλεπτης μεταβολής των συνθηκών⁽¹¹⁰⁾, σε συνδυασμό με την ελευθερία που παρέχεται στον ΟΤC να αποφασίζει εξαιρέσεις από τους εφαρμοστέους κανόνες⁽¹¹¹⁾ θα μπορούσε επίσης να αποθαρρύνει τη συμμετοχή στον διαγωνισμό, συντηρώντας τις αμφιβολίες σχετικά με ορισμένες τεχνικές και οικονομικές παραμέτρους που είναι κρίσιμες για την επεξεργασία μιας προσφοράς. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή θεωρεί ότι, όπως τονίζουν οι γαλλικές αρχές, η επιβολή πρόσθετων όρων πέραν εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού 3577/92 δεν είναι αντίθετη με τον παρόντα κανονισμό στο πλαίσιο σύμβασης παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Ωστόσο, οι εθνικές αρχές οφείλουν να ελέγχουν κατά περίπτωση εάν, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη αυτούς τους πρόσθετους όρους που θα μπορούσαν να περιορίσουν τη συμμετοχή στη διαδικασία υποβολής προσφορών, ο πραγματικός ανταγωνισμός για την ανάθεση της ΣΑΔΥ ήταν σε θέση να εξασφαλίσει την τήρηση του τέταρτου κριτηρίου της απόφασης *Altmark* και, αν όχι, την τήρηση των αναγκαίων νομικών συνεπειών.
- (178) Με βάση το σύνολο των ανωτέρω στοιχείων, η Επιτροπή κρίνει ότι οι όροι της διαδικασίας που ακολουθήθηκε δεν επέτρεψαν στην εξεταζόμενη περίπτωση να υπάρξει αποτελεσματικός ανταγωνισμός για την ανάθεση της ΑΔΥ και, συνεπώς, για να επιλεγεί η προσφορά για την παροχή της υπηρεσίας με το μικρότερο δυνατό κόστος για το κοινωνικό σύνολο⁽¹¹²⁾.
- Ως προς το δεύτερο επί μέρους κριτήριο**
- (179) Εναπόκειται, συνεπώς, στις γαλλικές αρχές να αποδείξουν ότι η αντιστάθμιση ήταν το αποτέλεσμα συγκριτικής ανάλυσης που θα αφορούσε μια μέση επιχείρηση με χρηστή διαχείριση και κατάλληλα εξοπλισμένη με τα απαραίτητα μέσα⁽¹¹³⁾.
- (180) Η Γαλλία δεν έχει παράσχει αυτές τις πληροφορίες. Επιπλέον, όπως υπογραμμίζεται στο τμήμα 2.5 ανωτέρω, η αντιστάθμιση δεν ορίστηκε με αναφορά σε μια εκ των προτέρων καθορισμένη βάση κόστους ή σε σύγκριση με τη δομή κόστους άλλων παρόμοιων ναυτιλιακών επιχειρήσεων, αλλά με βάση τις προβλέψεις εσόδων και κόστους των καυσίμων που περιλαμβάνουν μόνο ένα μέρος των εσόδων και εξόδων της υπηρεσίας.
- (181) Εξάλλου, όπως τονίζεται στην έκθεση του *Chambre régionale des comptes* (περιφερειακό ελεγκτικό συνέδριο) της Κορσικής⁽¹¹⁴⁾, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι προβλεπόμενες αντισταθμίσεις της ΑΔΥ την περίοδο 2007-2013 ήταν σημαντικά μεγαλύτερες από τις προβλεφθείσες την περίοδο 2002-2006 για παρόμοιες υποχρεώσεις, ακόμη και ελαφρά χαμηλότερες όσον αφορά την προσφερόμενη μεταφορική ικανότητα.

⁽¹⁰⁵⁾ Έκθεση της επιτροπής ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας.

⁽¹⁰⁶⁾ Βλέπε απόφαση αριθ. 06-MC-03 της 11ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με τις αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών μεταξύ της Κορσικής και της ηπειρωτικής χώρας, ιδίως σημείο 106: «Η κατάσταση όσον αφορά την αναχώρηση από τη Μασσαλία αναλύεται επομένως, παρά την έλλειψη νομικά κατοχυρωμένης αποκλειστικότητας, ως *de facto* αποκλειστικότητα προς όφελος των δύο αναδόχων οι οποίοι, επιπλέον, διαθέτουν, λόγω της θέσης τους ως εγκατεστημένοι φορείς εκμετάλλευσης στα εν λόγω δρομολόγια, τα πλέον προσαρμοσμένα πλοία για να εξασφαλίσουν τη μεταφορά εμπορευμάτων και επιβατών με αναχώρηση από τη Μασσαλία.»

⁽¹⁰⁷⁾ Έτσι, ο λιμένας της Bastia δεν επέτρεπε το 2007 τον ελιγμό πλοίων μήκους άνω των 180 μέτρων.

⁽¹⁰⁸⁾ Η αδυναμία χρήσης πλοίων ηλικίας μεγαλύτερης των 20 ετών είχε ως αποτέλεσμα να περιορίζεται το σύνολο των πλοίων που μπορούν να θέσουν σε λειτουργία οι ανταγωνιστές των εγκατεστημένων επιχειρήσεων.

⁽¹⁰⁹⁾ Στο πλαίσιο αυτό, είναι σκόπιμο να σημειωθεί ότι το υψηλό κόστος ενός πλοίου ικανού να ικανοποιήσει τους όρους των προδιαγραφών της ΣΑΔΥ, έστω και μεταχειρισμένου, αποτελούσε πρόσθετο φραγμό εισόδου. Το επιβατηγό φορτηγό Cargo Jean Nicolί αγοράστηκε από την SNCM έναντι 75 εκατ. ευρώ το 2009.

⁽¹¹⁰⁾ Βλ. τμήμα 2.5 ανωτέρω.

⁽¹¹¹⁾ Ιδίως όσον αφορά την ηλικία του στόλου ή την προσαρμογή των υπηρεσιών (βλ. ΣΑΔΥ, παράρτημα I).

⁽¹¹²⁾ Προφανώς, η σύναψη πρόσθετης πράξης με άμεσες διαπραγματεύσεις μεταξύ της αναθέτουσας αρχής και της αναδόχου κοινοπραξίας δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση το συμπέρασμα όσον αφορά την περίοδο 2010-2013.

⁽¹¹³⁾ Βλ. σημείο 61 της Ανακοίνωσης ΥΓΟΣ.

⁽¹¹⁴⁾ Βλ. έκθεση τελικών παρατηρήσεων σχετικά με τον οργανισμό μεταφορών της Κορσικής, σ. 80.

(182) Αν και η οικονομική κατάσταση μεταβλήθηκε από το 2001 έως το 2007, η σύγκριση με το κόστος μιας επιχείρησης με χρηστή διαχείριση ήταν ακόμα περισσότερο αναγκαία, διότι ορισμένα στοιχεία υποδήλωναν ότι η SNCM, η οποία εξερχόταν από μια περίοδο έντονης αναδιάρθρωσης⁽¹¹⁵⁾, δεν ήταν η ίδια μια τέτοια επιχείρηση.

(183) Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί, συνεπώς, ότι το τέταρτο κριτήριο της απόφασης *Altmark* δεν πληρούται στην προκειμένη περίπτωση.

7.1.3.3. Συμπέρασμα σχετικά με την ύπαρξη επιλεκτικού πλεονεκτήματος

(184) Επειδή τα κριτήρια της απόφασης *Altmark* έχουν σωρευτικό χαρακτήρα, η μη τήρηση του πρώτου κριτηρίου από τη συμπληρωματική υπηρεσία και, σε κάθε περίπτωση, του τέταρτου κριτηρίου από την ΣΑΔΥ στο σύνολό της, αρκεί για να διαπιστωθεί η παροχή επιλεκτικού οικονομικού πλεονεκτήματος στους αναδόχους.

7.1.4. ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΕΠΗΡΕΑΣΜΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΕΒΛΩΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

(185) Όπως αναφέρεται στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, η SNCM και η CMN εκτελούν δρομολόγια μεταξύ της ηπειρωτικής Γαλλίας και της Κορσικής σε άμεσο ανταγωνισμό με εταιρείες όπως η Corsica Ferries, η Moby Lines και η Saremar. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι υπό εξέταση δημόσιες αντισταθμίσεις μπορούν να ενισχύσουν τη θέση της SNCM και της CMN έναντι των ανταγωνιστριών επιχειρήσεων θαλάσσιων μεταφορών στην ΕΕ και, ως εκ τούτου, υπάρχει κίνδυνος να νοθευτεί ο ανταγωνισμός και να επηρεαστούν οι μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές.

7.1.5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 107 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΛΕΕ.

(186) Βάσει των ανωτέρω στοιχείων, η Επιτροπή θεωρεί ότι όλες οι αντισταθμίσεις που εισέπραξαν η SNCM και η CMN στο πλαίσιο της ΣΑΔΥ συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

(187) Εφόσον οι εν λόγω ενισχύσεις χορηγήθηκαν χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση στην Επιτροπή, είναι παράνομες.

8. ΣΥΜΒΙΒΑΣΙΜΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

8.1. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΙΜΟΥ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 106 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΤΗΣ ΣΛΕΕ

(188) Όπως αναφέρεται στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας⁽¹¹⁶⁾, η μεταφορά επιβατών βάσει της ΑΔΥ υπερβαίνει

τους 300 000 επιβάτες ετησίως και οι αντισταθμίσεις που προβλέπονται στη ΣΑΔΥ υπερβαίνουν το ποσό των 30 εκατ. ευρώ ετησίως. Οι αποφάσεις για τις ΥΓΟΣ του 2005⁽¹¹⁷⁾ και του 2011⁽¹¹⁸⁾ δεν εφαρμόζονται επομένως στη ΣΑΔΥ σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και παράγραφος 1 στοιχείο δ) αντιστοίχως.

(189) Ως εκ τούτου, και εφόσον η Γαλλία δεν επικαλέστηκε καμία άλλη βάση συμβατότητας⁽¹¹⁹⁾, η Επιτροπή θεωρεί ότι το συμβιβασίμο με την εσωτερική αγορά των αντισταθμίσεων που χορηγούνται δυνάμει της ΣΑΔΥ πρέπει να αξιολογηθεί σύμφωνα με το κοινοτικό Πλαίσιο για τις ΥΓΟΣ. Ωστόσο, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, σύμφωνα με το σημείο 69 του Πλαισίου για τις ΥΓΟΣ, οι αρχές που παρατίθενται στα σημεία 14, 19, 20, 24, 39 και 60 του εν λόγω πλαισίου δεν εφαρμόζονται στις παράνομες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν πριν την 31η Ιανουαρίου 2012.

(190) Σύμφωνα με το σημείο 11 του Πλαισίου για τις ΥΓΟΣ, οι κρατικές ενισχύσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της απόφασης του 2011 μπορούν να κηρυχθούν συμβιβάσιμες με το άρθρο 106 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ, εφόσον είναι αναγκαίες για τη λειτουργία των υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος και δεν επηρεάζουν την ανάπτυξη των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο προς το συμφέρον της Ένωσης. Η ισορροπία αυτή είναι δυνατή μόνο εάν ικανοποιούνται οι απαιτήσεις που ορίζονται στα τμήματα 2.2 έως 2.10 του Πλαισίου.

(191) Καταρχάς, πρέπει να εξεταστεί ο ορισμός της υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος της οποίας γίνεται επίκληση στην προκειμένη περίπτωση.

8.1.1. ΓΝΗΣΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ

(192) Εφόσον κατά τον χαρακτηρισμό της συμπληρωματικής υπηρεσίας ως ΥΓΟΣ υπήρξε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως (βλ. παραγράφους 151 έως 167 ανωτέρω), οι αντισταθμίσεις που καταβάλλονται για την εν λόγω υπηρεσία δεν μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμες με το άρθρο 106 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ.

(193) Αντιθέτως, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, με βάση την ανάλυσή της στις αιτιολογικές σκέψεις 145 έως 150 ανωτέρω, ότι η βασική υπηρεσία αντιστοιχούσε σε μια σαφώς προσδιορισμένη ΥΓΟΣ.

⁽¹¹⁵⁾ Βλ. αιτιολογική σκέψη 15 ανωτέρω και υποσημείωση 10.

⁽¹¹⁶⁾ Βλ. αιτιολογικές σκέψεις 118 έως 120 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.

⁽¹¹⁷⁾ Απόφαση της Επιτροπής 2005/842/ΕΚ της 28ης Νοεμβρίου 2005 για την εφαρμογή του άρθρου 86 παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας που χορηγούνται σε ορισμένες επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος: ΕΕ L 312 της 29.11.2005, σ. 67.

⁽¹¹⁸⁾ Απόφαση της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 106 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας που χορηγούνται σε ορισμένες επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος: ΕΕ L 7 της 11.1.2012, σ. 3.

⁽¹¹⁹⁾ Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 1993, C-364/90, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-02097, σκέψη 20.

8.1.2. ΑΛΛΟΙ ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΥΓΟΣ

- (194) Πρέπει να εξεταστεί αν πληρούνται οι άλλοι όροι του πλαισίου ΥΓΟΣ μόνο όσον αφορά τη βασική υπηρεσία, που μόνο αυτή αντιστοιχεί σε σαφώς προσδιορισμένη ΥΓΟΣ.

8.1.2.1. Πράξη ανάθεσης

- (195) Όσον αφορά την αναγκαιότητα **πράξης ανάθεσης** που καθορίζει τις υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας και τον τρόπο υπολογισμού της αντιστάθμισης, η ΣΑΔΥ προσδιορίζει τις εν λόγω υποχρεώσεις, καθώς και τις παραμέτρους αντιστάθμισης.

- (196) Ως προς αυτό, πρέπει καταρχάς να διευκρινιστεί ότι, αφεαυτής, η ύπαρξη της ρήτρας διασφάλισης ⁽¹²⁰⁾, που εφαρμόζεται σε περίπτωση σημαντικής τροποποίησης των τεχνικών, κανονιστικών ή οικονομικών όρων της σύμβασης, δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τον χαρακτήρα εκ των προτέρων καθορισμού των παραμέτρων της αντιστάθμισης.

- (197) Πράγματι, επιτρέπει πρωτίστως στα μέρη να συνάψουν τροποποιητική πράξη σε περίπτωση σημαντικής μεταβολής των συνθηκών εκμετάλλευσης των υπηρεσιών, που θα μπορούσαν να υπονομεύσουν τους στόχους της ΣΑΔΥ. Η εν λόγω ρήτρα εξομοιώνεται, συνεπώς, με τροποποιητική ρήτρα του κοινού δικαίου, η ενδεχόμενη εφαρμογή της οποίας θα πρέπει ωστόσο να αναλυθεί υπό το πρίσμα του δικαίου των ενισχύσεων. Η ρήτρα αυτή αποσκοπεί στην «αποκατάσταση της αρχικής χρηματοοικονομικής ισορροπίας» με προσαρμογή κατά προτεραιότητα των ανώτατων τιμών και της φύσης των υπηρεσιών. Η δυνατότητα τροποποίησης της αντιστάθμισης, που δεν προβλέπεται ρητά στο κείμενο, μπορεί συνεπώς γίνει κατανοητή μόνο με την προοπτική τροποποίησης των παρεχόμενων υπηρεσιών. Όπως επισήμανε η προαναφερθείσα απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας, η εν λόγω ρήτρα διασφάλισης δεν μπορεί καθ'αυτή να αποτελέσει τη βάση για υπεραντιστάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών.

- (198) Αυτό δεν θα ίσχυε εάν, σε αντίθεση με τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης, υπήρχε προδήλως υπέρμετρα ευρύ πεδίο εφαρμογής και επαναδιαπραγμάτευσης, ή εάν η ρήτρα προέβλεπε τη δυνατότητα πρόσθετης αντιστάθμισης για υπηρεσίες που έχουν ήδη εκτελεστεί κατά τον χρόνο επικλήσης της ρήτρας απρόβλεπτης μεταβολής των συνθηκών, χωρίς ωστόσο να διευκρινίζονται οι παράμετροι αυτής της πρόσθετης αντιστάθμισης. Ούτε η παρουσία της ρήτρας προσαρμογής ⁽¹²¹⁾ δεν θέτει υπό αμφισβήτηση αυτό το συμπέρασμα, στο μέτρο που η εφαρμογή της προέβλεπε, αφενός, τη διατήρηση της γενικής ισορροπίας της ΣΑΔΥ, περιοριζόμενη σε

προσαρμογές και αναπροσαρμογές μικρής κλίμακας, και, αφετέρου, την παράλληλη μείωση των αντιστάθμισεων και των υπηρεσιών. Ακόμη και αν θεωρηθεί ότι η τροποποιητική πράξη της 28ης Δεκεμβρίου 2009 επέφερε ουσιώδεις τροποποιήσεις των παραμέτρων της αντιστάθμισης και της συνεκτικότητας των υπηρεσιών, παρόλα αυτά, οι παράμετροι καθορίστηκαν εκ των προτέρων, πριν την εκτέλεση των υπηρεσιών την περίοδο 2010-2013, στην οποία εφαρμόζονται.

- (199) Εξάλλου, οι διακυμάνσεις του ύψους των προβλεπόμενων εσόδων μεταξύ των διαφόρων προσφορών που υπέβαλαν οι ανάδοχοι δεν φαίνονται αδικαιολόγητες. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ενσωμάτωση πιο αισιόδοξων προβλέψεων εσόδων μπορεί πράγματι να αντιστοιχεί στην αναθεώρηση των προβλέψεων σε συνάρτηση με τις προοπτικές της αγοράς. Επισημαίνει επίσης ότι οι προβλέψεις της κυκλοφορίας που επελέγησαν στους όρους των διαπραγματεύσεων ήταν συνολικά χαμηλότερες από εκείνες που περιείχονταν στην ανταγωνιστική προσφορά ⁽¹²²⁾. Λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών εσόδων και των προβλεπόμενων εσόδων μεταξύ 2002 και 2006, και της ευνοϊκής εξέλιξης της αγοράς των θαλάσσιων συγκοινωνιών με την Κορσική το 2006, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι παράμετροι αναφοράς βάσει των οποίων προβλέφθηκαν στη ΣΑΔΥ οι προσαρμογές της αντιστάθμισης είναι σε κάθε περίπτωση ευλογοφανείς βάσει της αιτιολογικής σκέψης 23 του Πλαισίου ΥΓΟΣ ⁽¹²³⁾.

- (200) Όσον αφορά τα άλλα θέματα που έθιξε ο καταγγέλλων και συνάγονται από την ύπαρξη ενός συνόλου ρητρών αναπροσαρμογής ⁽¹²⁴⁾, πρέπει να επισημανθεί ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου, η πολυπλοκότητα των μηχανισμών αναπροσαρμογής της αντιστάθμισης δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση τον αντικειμενικό και διαφανή χαρακτήρα της αντιστάθμισης ⁽¹²⁵⁾.

- (201) Τέλος, έχουν αρθεί οι αμφιβολίες της Επιτροπής όσον αφορά τις χρηματικές αντιστάθμισεις που θα είχαν χορηγηθεί στους αναδόχους εκτός του πλαισίου της ΣΑΔΥ, εφόσον οι γαλλικές αρχές απέδειξαν ότι τα ποσά που αναφέρονται στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας αντιστοιχούσαν σε απλές αιτήσεις των αναδόχων, οι οποίες τελικά απορρίφθηκαν από τον ΟΤΚ.

8.1.2.2. Διάρκεια της πράξης ανάθεσης

- (202) Η **διάρκεια της πράξης ανάθεσης**, έξι ετών και 6 μηνών, είναι σύμφωνη με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές ⁽¹²⁶⁾, οι οποίες προβλέπουν όριο έξι ετών.

⁽¹²²⁾ Στις γραμμές Μασσαλία-Ajaccio, Μασσαλία-Propriano και Μασσαλία-Porto Vecchio, πηγή: Εκθεση της επιτροπής ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας.

⁽¹²³⁾ Τα συνολικά καθαρά έσοδα της SNCM το 2005 σχετικά με τις δραστηριότητες του ΑΔΥ ήταν π.χ. 80,3 εκατ. ευρώ, έναντι προβλεπόμενων εσόδων 85,5 εκατ. ευρώ το 2008.

⁽¹²⁴⁾ Βλ. αιτιολογικές σκέψεις 38 έως 39 ανωτέρω, και αιτιολογική σκέψη 53 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.

⁽¹²⁵⁾ Βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Φεβρουαρίου 2008, T-289/03, BUPA κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-81, αιτιολογική σκέψη 217.

⁽¹²⁶⁾ Βλέπε ανακοίνωση C (2004) 43 της Επιτροπής — Κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα των θαλασσιών μεταφορών, τμήμα 9 παράγραφος 3.

⁽¹²⁰⁾ Βλ. αιτιολογικές σκέψεις 37 και 38 ανωτέρω.

⁽¹²¹⁾ Βλ. υποσημείωση αριθ. 33 ανωτέρω, αιτιολογική σκέψη 54 της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.

8.1.2.3. Τήρηση των διατάξεων της οδηγίας 2006/111/ΕΚ

- (203) Όσον αφορά την **τήρηση των διατάξεων της οδηγίας 2006/111/ΕΚ** σχετικά με την διαφάνεια των χρηματοοικονομικών συναλλαγών, οι ανάδοχοι επιχειρήσεις τηρούν πράγματι χωριστούς αναλυτικούς λογαριασμούς για τις δραστηριότητες εντός του πεδίου της ΑΔΥ. Για την SNCM, ο εν λόγω λογαριασμός κάνει πρόσθετη διάκριση μεταξύ των δραστηριοτήτων της βασικής υπηρεσίας και εκείνων που αφορούν τη συμπληρωματική υπηρεσία (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 46 και 47 ανωτέρω).

8.1.2.4. Ποσό της αντιστάθμισης

- (204) Σχετικά με την **απουσία υπεραντιστάθμισης**, η ΣΑΔΥ πρόβλεψε ανώτατα όρια των ακαθάριστου κέρδους (χωρίς αποσβέσεις, μισθώματα ναύλωσης και λοιπές εισφορές κεφαλαίου) 15 % της αγοραίας αξίας των πλοίων. Στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι δεν διέθετε τις πληροφορίες που θα της επέτρεπαν να αποκλείσει εκ των προτέρων το ενδεχόμενο υπεραντιστάθμισης.
- (205) Η επίσημη διαδικασία εξέτασης επέτρεψε καταρχάς να διευκρινιστεί ότι η αγοραία αξία των πλοίων καθορίστηκε βάσει εκτίμησης εμπειρογνομόνων, αφού ελήφθησαν αρκετές αξιολογήσεις για τον ορισμό των παραμέτρων της σύμβασης. Η βάση περιουσιακών στοιχείων που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του ανώτατου ορίου της αντιστάθμισης αντιπροσωπεύει, συνεπώς, την υπολειμματική αγοραία αξία των πλοίων που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της ΑΔΥ ⁽¹²⁷⁾.
- (206) Εκτιμώντας ότι η απόσβεση της υπολειμματικής αγοραίας αξίας των πλοίων της ΑΔΥ συντελείται σε 8 έτη ⁽¹²⁸⁾, δυνατότητα που προβλέπεται από το φορολογικό δίκαιο της Γαλλίας, η ρήτρα καθορισμού ανώτατης τιμής καθόριζε πράγματι δείκτη απόδοσης στοιχείων ενεργητικού (ROA) και την μέση καθαρή απόδοση απασχολούμενου κεφαλαίου (ROCE) 2,5 % ⁽¹²⁹⁾. Ο συντελεστής «Safe Harbour» (όριο ασφαλείας) που ορίζεται στο Πλαίσιο ΥΓΟΣ ⁽¹³⁰⁾ από την ημερομηνία της ΑΔΥ υπερέβαινε το 5 % ⁽¹³¹⁾, ενώ οι συνανάδοχοι SNCM και CMN ανέλαβαν πράγματι σημαντικό

μέρος του εμπορικού κινδύνου των υπηρεσιών. Επιπλέον, φαίνεται ότι στην πράξη το αποτέλεσμα των αναδόχων προ εισφορών κεφαλαίου των ήταν σημαντικά χαμηλότερο από το ανώτατο αυτό όριο (βλ. κατωτέρω).

- (207) Συνεπώς, όροι της ΣΑΔΥ δεν συνεπάγονταν υπεραντιστάθμιση. Η κατανομή μεταξύ αντισταθμίσεων για τη βασική υπηρεσία και τη συμπληρωματική υπηρεσία για την SNCM δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση το συμπέρασμα αυτό σε σχέση με τη βασική υπηρεσία με γνώμονα τους όρους αναλυτικής κατανομής των αντισταθμίσεων μεταξύ των δύο υπηρεσιών (βλ. αιτιολογική σκέψη 46 ανωτέρω). Πράγματι, με βάση τα στοιχεία που διαβίβασαν η Γαλλία και η SNCM, φαίνεται ότι το αποτέλεσμα προ εισφορών κεφαλαίου της SNCM που αποδίδεται στη βασική υπηρεσία παρέμεινε σε σημαντικά χαμηλότερο επίπεδο από το προαναφερθέν ανώτατο όριο του 15 %.

Αποτέλεσμα προ εισφορών κεφαλαίου ανά εταιρεία και ανά υπηρεσία

	Βασική υπηρεσία SNCM	Σύνολο SNCM	CMN
2007 S2	... (*)
2008
2009
2010
2011

(*) Πληροφορία που καλύπτεται από το επαγγελματικό απόρρητο.

- ⁽¹²⁷⁾ Η αγοραία αξία κάθε σκάφους αναγνωρίζεται κατ' αναλογία της χρησιμοποίησής του για την ΑΔΥ.
- ⁽¹²⁸⁾ Η διάρκεια αυτή, αν και μικρή σε σχέση με τη διάρκεια της οικονομικής ζωής ενός πλοίου (που μπορεί να υπερβαίνει τα 20 έτη), δικαιολογείται εφόσον 1) Η συγγραφή υποχρεώσεων απαιτούσε ανώτατο όριο ηλικίας των πλοίων των 20 ετών, και 2) η μέση ηλικία των πλοίων της CMN ήταν άνω των 13 ετών, των πλοίων της SNCM ήταν 12 ετών, γεγονός που περιόριζε de facto την οικονομική ζωή τους ελλείψει επενδύσεων για μεγάλη συντήρηση.
- ⁽¹²⁹⁾ Πράγματι, η αξία των πλοίων που χρησιμοποιούνται για την ΑΔΥ αποτελεί ένα κατώτατο όριο για τα στοιχεία ενεργητικού της ναυτιλιακής εταιρείας.
- ⁽¹³⁰⁾ Βλ. πλαίσιο ΥΓΟΣ παράγραφος 37, με την οποία η Επιτροπή προσδιορίζει ένα ποσοστό 100 μονάδων βάσης πάνω από το επιτόκιο αναφοράς του αντίστοιχου διατραπεζικού επιτοκίου (ίδιο νόμισμα, ίδια λήξη) ως ένα εύλογο κέρδος ανεξάρτητα από το επίπεδο του εμπορικού κινδύνου τον οποίο αναλαμβάνει πράγματι ο πάροχος ΥΓΟΣ.
- ⁽¹³¹⁾ Ελλείψει διαθέσιμων διατραπεζικών επιτοκίων με ληκτικότητα έξι ετών και 6 μηνών, η Επιτροπή χρησιμοποίησε ως δείκτη το διατραπεζικό επιτόκιο ωρίμανσης 7 ετών. Οι ημερήσιες λήξεις αυτού του επιτοκίου κατά τη διάρκεια του μήνα που προηγείται της χορήγησης της ΑΔΥ διαμορφώθηκαν μεταξύ 4,4 % και 4,7 % (πηγή: bloomberg).

- (208) Τέλος, διενεργήθηκε έλεγχος υπεραντιστάθμισης με εξωτερικό λογιστικό έλεγχο για τον ΟΤC μετά από τρία έτη ανάθεσης (για το οικονομικό έτος 2010). Επιπλέον, μια ανεξάρτητη εταιρεία λογιστικής πραγματογνωμοσύνης ελέγχει κάθε έτος τους λογαριασμούς εκμετάλλευσης των αναδόχων για λογαριασμό του ΟΤC.

8.1.2.5. Πρόσθετες απαιτήσεις που μπορεί να είναι απαραίτητες για να εξασφαλιστεί ότι η ανάπτυξη των συναλλαγών δεν επηρεάζεται σε βαθμό αντίθετο προς το συμφέρον της Ένωσης

- (209) Λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που αναφέρονται στο τμήμα 8.1.1.3, η Επιτροπή θεωρεί ότι κανένα στοιχείο δεν επιτρέπει να θεωρηθεί ότι η δημόσια υπηρεσία της εδαφικής

συνοχής θα μπορούσε να εκτελεστεί σε συνθήκες που θα επέτρεπαν να μειωθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού τις οποίες επιφέρει μια σύμβαση δημόσιας υπηρεσίας. Πράγματι, τα επιχειρήματα της Corsica Ferries, που κατατείνουν στο να αποδείξουν ότι το μέσο κόστος των δρομολογίων της ΣΑΔΥ είναι πολύ υψηλότερο από το κόστος των συνδέσεων με αφετηρία τη Νίκαια και Τουλόν στις οποίες εφαρμόζεται το σύστημα κοινωνικής πρόνοιας ⁽¹³²⁾, δεν θέτουν υπό αμφισβήτηση την αναγκαιότητα και την αναλογικότητα μιας σύμβασης παροχής δημόσιας υπηρεσίας για την εξυπηρέτηση καθ' όλη τη διάρκεια του έτους των λιμένων της Κορσικής, και ιδίως για την εξυπηρέτηση των μικρότερων λιμένων (Porto-Vecchio, Calvi — Balagne και Propriano). Επιπλέον, όπως αναφέρεται ανωτέρω στο σημείο 7.1.3.1, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ομαδοποίηση των γραμμών για τη βασική υπηρεσία ανταποκρίνεται σε αδιαμφισβήτητες απαιτήσεις τεχνικής και οικονομικής αποτελεσματικότητας.

- (210) Η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι γαλλικές αρχές κίνησαν διαδικασία υποβολής προσφορών για την επιλογή ενός παρόχου που θα εξασφάλιζε, για την περίοδο 2014-2023, τη συγκοινωνιακή εξυπηρέτηση της Κορσικής από Μασσαλία με όρους παραπλήσιους με τους όρους της βασικής υπηρεσίας της ΑΔΥ που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας απόφασης. Η διαδικασία αυτή πρέπει να ολοκληρωθεί το θέρους του 2013.
- (211) Όσον αφορά τις στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην αγορά των θαλάσσιων μεταφορών, η Επιτροπή παρατηρεί ότι η αντιστάθμιση του κόστους της βασικής υπηρεσίας δεν μπορεί να υπερβαίνει το κόστος των αναδόχων, συμπεριλαμβανομένου ενός εύλογου κέρδους (βλ. προηγούμενη ενότητα). Δεν επιτρέπει, συνεπώς, στις εν λόγω επιχειρήσεις να αποκομίσουν υπέρογκα κέρδη που θα τις επιτρέψουν να χρηματοδοτήσουν άλλες υπηρεσίες.
- (212) Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν υφίσταται ανάγκη επιβολής πρόσθετων όρων για να εξασφαλιστεί το συμβιβασμο των αντισταθμίσεων της βασικής υπηρεσίας με την εσωτερική αγορά.
- 9. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**
- (213) Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι αντισταθμίσεις που εισέπραξαν η SNCM και η CMN στο πλαίσιο της βασικής υπηρεσίας συνιστούν παράνομες κρατικές ενισχύσεις, αλλά συμβατές με την εσωτερική αγορά βάσει του άρθρου 106 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ.
- (214) Οι αντισταθμίσεις που εισέπραξε η SNCM για τη συμπληρωματική υπηρεσία που προβλέπεται στη ΣΑΔΥ για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2007 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013 συνιστούν ενισχύσεις παράνομες και ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά.
- (215) Οι γαλλικές αρχές οφείλουν, συνεπώς, να ακυρώσουν, από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, όλες τις πληρωμές υπέρ της SNCM ως αντιστάθμιση για την παροχή της συμπληρωματικής υπηρεσίας. Αυτό αφορά κυρίως το ετήσιο υπόλοιπο της αντιστάθμισης για το έτος 2012 (εάν δεν έχει πραγματοποιηθεί ακόμη η καταβολή του) καθώς και τις μηνιαίες προκαταβολές για το έτος 2013 που θα καταβάλλονταν ενδεχομένως μετά την εν λόγω ημερομηνία.
- (216) Η Επιτροπή υπενθυμίζει στη συνέχεια ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999, κάθε ενίσχυση παράνομη και ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά πρέπει να ανακτηθεί από τον δικαιούχο ⁽¹³³⁾.
- (217) Κατά συνέπεια, η Γαλλία οφείλει να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να ανακτήσει από τη SNCM τα ποσά των αντισταθμίσεων που εισέπραξε για τη συμπληρωματική υπηρεσία της ΣΑΔΥ από την 1η Ιουλίου 2007.
- (218) Για τον καθορισμό του ποσού της ενίσχυσης που πρέπει να ανακτηθεί, εκτός τόκων, η Επιτροπή θεωρεί ότι η αναλυτική λογιστική της SNCM ⁽¹³⁴⁾ αποτελεί κατάλληλη βάση για την κατανομή των αντισταθμίσεων μεταξύ της βασικής υπηρεσίας και συμπληρωματικής υπηρεσίας. Στη βάση αυτή, το προς ανάκτηση ποσό της ενίσχυσης περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:
- α) το ποσό των αντισταθμίσεων που καταβλήθηκαν πράγματι από το 2007 έως το 2011 για την παροχή της συμπληρωματικής υπηρεσίας, που ανέρχεται σε 172 744 εκατ. ευρώ (βλ. πίνακα στην αιτιολογική σκέψη 46 ανωτέρω).
- β) το ποσό των προκαταβολών που καταβλήθηκαν μηνιαίως για το έτος 2012 για την παροχή της συμπληρωματικής υπηρεσίας, που εκτιμάται σήμερα σε 38 εκατ. ευρώ ⁽¹³⁵⁾ και το υπόλοιπο της αντιστάθμισης, το οποίο πρέπει να καταβληθεί μετά την υποβολή της τελικής έκθεσης εκτέλεσης των υπηρεσιών, εάν έχει ήδη καταβληθεί.
- γ) τις προκαταβολές που καταβάλλονται μηνιαίως για το έτος 2013 για την παροχή της συμπληρωματικής υπηρεσίας έως την ημερομηνία της παρούσας απόφασης, που εκτιμάται σήμερα σε 9,5 εκατ. ευρώ, ενώ υπενθυμίζεται ότι η Γαλλία οφείλει να ακυρώσει όλες τις πληρωμές μετά την εν λόγω ημερομηνία.
- (219) Οι γαλλικές αρχές πρέπει να ανακτήσουν το ποσό που αντιστοιχεί σε όλες τις πληρωμές που πραγματοποιήθηκαν για την αντιστάθμιση της συμπληρωματικής υπηρεσίας εντός 4 μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης.

⁽¹³³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ, ΕΕΕΚ L 83 της 27.3.1999, σ. 1).

⁽¹³⁴⁾ Βλ. τμήμα 2.5.

⁽¹³⁵⁾ Το ποσό αυτό υπολογίζεται με βάση την αναλυτική κατανομή μεταξύ αντισταθμίσεων για τη βασική υπηρεσία και τη συμπληρωματική υπηρεσία για το 2011, βάσει αύξησης της προβλεπόμενης αντιστάθμισης κατά 0,3 % το 2012 σε σχέση με το 2011 για την SNCM. Οι μηνιαίες προκαταβολές αντιπροσωπεύουν το 95 % της προβλεπόμενης αντιστάθμισης τιμαριθμοποιημένης (βλ. αιτιολογική σκέψη 45 ανωτέρω).

⁽¹³²⁾ Βλέπε αιτιολογική σκέψη 7 ανωτέρω, υποσημείωση 5.

(220) Για τους σκοπούς της εν λόγω ανάκτησης, οι γαλλικές αρχές οφείλουν επίσης να προσθέσουν στο ποσό της ενίσχυσης τους τόκους ανάκτησης που αρχίζουν να υπολογίζονται από την ημερομηνία κατά την οποία η εν λόγω ενίσχυση τέθηκε στη διάθεση της επιχείρησης, δηλαδή κάθε ημερομηνία πραγματικής καταβολής της αντιστάθμισης που προβλέπεται στη ΣΑΔΥ, μέχρι την πραγματική ανάκτησή της ⁽¹³⁶⁾, σύμφωνα με το κεφάλαιο V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 794/2004 ⁽¹³⁷⁾.

(221) Οι γαλλικές αρχές οφείλουν να επισυνάψουν στον υπολογισμό των τόκων ανάκτησης, που πρέπει να υποβληθούν στην Επιτροπή εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, πίνακα που αναφέρει τις ημερομηνίες και τα ακριβή ποσά των μηνιαίων δόσεων και των ετήσιων προσαρμογών που πραγματοποιήθηκαν από την έναρξη ισχύος της συμφωνίας έως την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι αντισταθμίσεις που καταβλήθηκαν στην SNCM και τη CMN στο πλαίσιο της σύμβασης ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας, της 7ης Ιουνίου 2007, συνιστούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ. Οι εν λόγω κρατικές ενισχύσεις χορηγήθηκαν κατά παράβαση των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 108 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ.

Άρθρο 2

1. Οι αντισταθμίσεις που καταβλήθηκαν στην SNCM για τη δημιουργία πρόσδετης μεταφορικής ικανότητας, που προβλέπονται στα σημεία I α) 2), I β) 2) και I δ) 1.4) της συγγραφής υποχρεώσεων της προαναφερόμενης σύμβασης ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας, είναι ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά.

2. Οι αντισταθμίσεις που καταβλήθηκαν στην SNCM και τη CMN για την εκτέλεση των άλλων υπηρεσιών που προβλέπονται στην προαναφερόμενη σύμβαση ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας είναι συμβατές με την εσωτερική αγορά.

Άρθρο 3

1. Η Γαλλία οφείλει να ανακτήσει από τον δικαιούχο τις ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1.

2. Τα προς ανάκτηση ποσά βαρύνονται με τόκο από την ημερομηνία κατά την οποία τέθηκαν στη διάθεση των δικαιούχων μέχρι την πραγματική ανάκτησή τους.

3. Οι τόκοι υπολογίζονται με τη μέθοδο του ανατοκισμού σύμφωνα με το κεφάλαιο V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 794/2004 ⁽¹³⁸⁾ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 271/2008 ο οποίος τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 794/2004 ⁽¹³⁹⁾.

4. Η Γαλλία καταργεί από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης όλες τις πληρωμές των ενισχύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1, οι οποίες θα καταβάλλονταν ενδεχομένως.

Άρθρο 4

1. Η ανάκτηση της ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 είναι άμεση και αποτελεσματική.

2. Η Γαλλία εξασφαλίζει την εφαρμογή της παρούσας απόφασης εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησής της.

Άρθρο 5

1. Εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, η Γαλλία υποβάλλει στην Επιτροπή τα ακόλουθα στοιχεία:

α) το συνολικό ποσό (αρχικό κεφάλαιο και τόκοι) που θα ανακτηθεί από τον δικαιούχο·

β) αναλυτική περιγραφή των μέτρων που έχει ήδη λάβει και αυτών που προτίθεται να λάβει για να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση·

γ) τα έγγραφα που αποδεικνύουν ότι έχει δοθεί στους δικαιούχους εντολή να επιστρέψουν την ενίσχυση·

δ) την ημερομηνία και το ακριβές ποσό των μηνιαίων δόσεων και των ετήσιων προσαρμογών που πραγματοποιήθηκαν από την έναρξη ισχύος της συμφωνίας μέχρι την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης.

2. Η Γαλλία ενημερώνει την Επιτροπή για την πρόοδο των εθνικών μέτρων που ελήφθησαν για την εκτέλεση της παρούσας απόφασης μέχρι να ολοκληρωθεί η ανάκτηση της ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1. Υποβάλλει άμεσα, μετά από απλή αίτηση της Επιτροπής, κάθε πληροφορία σχετικά με τα μέτρα που έχει ήδη λάβει και αυτά που προτίθεται να λάβει για να συμμορφωθεί με την παρούσα απόφαση. Παρέχει επίσης αναλυτικά στοιχεία για τα ποσά της ενίσχυσης και των τόκων που έχουν ήδη ανακτηθεί από τον δικαιούχο.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 2 Μαΐου 2013.

Για την Επιτροπή
Joaquín ALMUNIA
Αντιπρόεδρος

⁽¹³⁶⁾ Βλ. άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού αριθ. 659/99 (προαναφερθείς).

⁽¹³⁷⁾ ΕΕ L 140 της 30.4.2004, σ. 1.

⁽¹³⁸⁾ ΕΕ L 140 της 30.4.2004, σ. 1.

⁽¹³⁹⁾ ΕΕ L 82 της 25.3.2008, σ. 1-64.

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 13ης Αυγούστου 2013

για την τροποποίηση της απόφασης 2007/777/ΕΚ όσον αφορά την εισαγωγή νέας επεξεργασίας για την αδρανοποίηση του ιού του αφθώδους πυρετού στα προϊόντα κρέατος και τις προϋποθέσεις εισαγωγής από τη ρωσική περιφέρεια Kaliningrad

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2013) 4970]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2013/436/ΕΕ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 2002/99/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για τους κανόνες υγειονομικού ελέγχου που διέπουν την παραγωγή, μεταποίηση, διανομή και εισαγωγή προϊόντων ζωικής προέλευσης που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 8 σημεία 1, 4 και 5,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η απόφαση 2007/777/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Νοεμβρίου 2007, για τον καθορισμό όρων υγείας των ζώων, όρων δημόσιας υγείας και υποδειγμάτων πιστοποιητικών όσον αφορά ορισμένα προϊόντα με βάση το κρέας και επεξεργασμένα στομάχια, ουροδόχους κύστες και έντερα για κατανάλωση από τον άνθρωπο, που εισάγονται από τρίτες χώρες, και για την κατάργηση της απόφασης 2005/432/ΕΚ ⁽²⁾ θεσπίζει κανόνες όσον αφορά τις εισαγωγές, καθώς και τη διαμετακόμιση και την αποθήκευση στην Ένωση φορτίων προϊόντων με βάση το κρέας και φορτίων επεξεργασμένων στομαχιών, ουροδόχων κύστεων και εντέρων, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 853/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών κανόνων υγιεινής για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης ⁽³⁾.

(2) Το μέρος 2 του παραρτήματος II της απόφασης 2007/777/ΕΚ καθορίζει τον κατάλογο των τρίτων χωρών ή περιοχών τους από τις οποίες επιτρέπεται η εισαγωγή στην Ένωση προϊόντων με βάση το κρέας και επεξεργασμένων στομαχιών, ουροδόχων κύστεων και εντέρων, υπό την προϋπόθεση ότι τα εμπορεύματα αυτά συμμορφώνονται με την επεξεργασία που αναφέρεται στο εν λόγω μέρος. Στις περιπτώσεις που οι τρίτες χώρες διαιρούνται σε περιφέρειες για τους σκοπούς της καταχώρισης στον εν λόγω κατάλογο, τα εδάφη των περιφερειών παρατίθενται στο μέρος 1 του εν λόγω παραρτήματος.

(3) Στο μέρος 4 του παραρτήματος II της απόφασης 2007/777/ΕΚ παρατίθενται οι επεξεργασίες που αναφέρονται στο μέρος 2 του εν λόγω παραρτήματος, συνοδευόμενες καθεμία από έναν κωδικό. Στο εν λόγω μέρος ορίζεται ότι η μη ειδική επεξεργασία Α και οι ειδικές επεξεργασίες Β έως F καταχωρίζονται με φθίνουσα σειρά αυστηρότητας. Πρόκειται για τις επεξεργασίες που απαριθμούνται στο παράρτημα III της οδηγίας 2002/99/ΕΚ, οι οποίες θεωρούνται αποτελεσματικές για την εξάλειψη ορισμένων κινδύνων για την υγεία των ζώων που συνδέονται με το κρέας και το γάλα.

(4) Το παράρτημα III της οδηγίας 2002/99/ΕΚ τροποποιήθηκε πρόσφατα με την εκτελεστική απόφαση 2013/417/ΕΕ της Επιτροπής ⁽⁴⁾, προκειμένου να εισαχθεί αποτελεσματική επεξεργασία κατά του ιού του αφθώδους πυρετού στο κρέας που συνιστάται στο σχετικό κεφάλαιο του κώδικα υγείας χερσαίων ζώων του Παγκόσμιου Οργανισμού για την Υγεία των Ζώων («χερσαίος κώδικας του ΟΙΕ») ⁽⁵⁾.

(5) Είναι, επομένως, σκόπιμο να τροποποιηθεί το μέρος 4 του παραρτήματος II της απόφασης 2007/777/ΕΚ ώστε να αντικατοπτρίζει αυτή την τροποποίηση του παραρτήματος III της οδηγίας 2002/99/ΕΚ.

(6) Έχει ζητηθεί από τη Ρωσία να επιτρέψει την εισαγωγή στην Ένωση προϊόντων με βάση το κρέας και επεξεργασμένων στομαχιών, ουροδόχων κύστεων και εντέρων που προέρχονται από κατοικίδια βοοειδή, εκτρεφόμενα δίχηλα θηράματα και κατοικίδια αιγοπρόβατα από τη ρωσική περιφέρεια του Kaliningrad που έχουν υποστεί την προαναφερόμενη επεξεργασία που προβλέπεται στον χερσαίο κώδικα του ΟΙΕ. Η επεξεργασία αυτή έχει τώρα θεσπιστεί με την εκτελεστική απόφαση 2013/417/ΕΕ στην ενωσιακή νομοθεσία.

(7) Η περιφέρεια Kaliningrad της Ρωσίας είναι σήμερα στον κατάλογο του μέρους 2 του παραρτήματος II της απόφασης 2007/777/ΕΚ για την εισαγωγή στην Ένωση προϊόντων με βάση το κρέας και επεξεργασμένων στομαχιών, ουροδόχων κύστεων και εντέρων που προέρχονται από κατοικίδια βοοειδή, εκτρεφόμενα δίχηλα θηράματα, κατοικίδια αιγοπρόβατα, κατοικίδιους χοίρους και άγρια δίχηλα θηράματα που έχουν υποβληθεί στην ειδική επεξεργασία «C».

⁽¹⁾ ΕΕ L 18 της 23.1.2003, σ. 11.

⁽²⁾ ΕΕ L 312 της 30.11.2007, σ. 49.

⁽³⁾ ΕΕ L 139 της 30.4.2004, σ. 55.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 206 της 2.8.2013, σ. 13.

⁽⁵⁾ http://www.oie.int/index.php?id=169&L=0&htmfile=chapitre_1.8.5.htm

- (8) Λαμβανομένης υπόψη της κατάστασης της υγείας των ζώων στη ρωσική περιφέρεια του Kaliningrad, είναι σκόπιμο να επιτραπούν οι εισαγωγές από την εν λόγω περιφέρεια στην Ένωση προϊόντων με βάση το κρέας και επεξεργασμένων στομαχιών, ουροδόχων κύστεων και εντέρων που προέρχονται από τα κατοικίδια βοοειδή, εκτρεφόμενα δίχρηλα θηράματα και κατοικίδια αιγοπρόβατα που έχουν υποβληθεί στην ειδική επεξεργασία που θεσπίζεται στο παράρτημα III της οδηγίας 2002/99/ΕΚ.
- (9) Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να επιτραπούν οι εν λόγω εισαγωγές στην Ένωση από τη ρωσική περιφέρεια του Kaliningrad και, επομένως, να τροποποιηθούν ανάλογα οι εγγραφές για την εν λόγω περιφέρεια στο μέρος 2 του παραρτήματος II της απόφασης 2007/777/ΕΚ.
- (10) Συνεπώς, η απόφαση 2007/777/ΕΚ πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (11) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής για την τροφική αλυσίδα και την υγεία των ζώων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα II της απόφασης 2007/777/ΕΚ τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 13 Αυγούστου 2013.

Για την Επιτροπή
Tonio BORG
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το παράρτημα II της απόφασης 2007/777/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Στο μέρος 2, η καταχώριση για τη Ρωσία αντικαθίσταται από την ακόλουθη:

«RU	Ρωσία RU	XXX	XXX	XXX	XXX	A	XXX	A	C	C	XXX	A	XXX	A
	Ρωσία ⁽³⁾ RU-1	C	C	C	B	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX
	Ρωσία RU-2	C ή D1	C ή D1	C	B	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX	XXX»

2. Στο μέρος 4, μετά την καταχώριση για την επεξεργασία κρέατος D, προστίθεται η ακόλουθη καταχώριση για την επεξεργασία κρέατος D1:

«D1 = Καλό μαγείρεμα του κρέατος, αποστεωμένου και απολιπασμένου, το οποίο έχει υποβληθεί σε θέρμανση, έτσι ώστε να διατηρείται εσωτερική θερμοκρασία 70 °C ή μεγαλύτερη για τουλάχιστον 30 λεπτά.».

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Αυγούστου 2013

για την τροποποίηση της απόφασης 2010/642/ΕΕ για την έγκριση μεθόδων ταξινόμησης σφαγίων χοίρων στην Ελλάδα και για την κατάργηση της απόφασης 89/449/ΕΟΚ για την έγκριση μεθόδων ταξινόμησης σφαγίων χοίρων στην Ελλάδα

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2013) 5302]

(Το κείμενο στην ελληνική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2013/437/ΕΕ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα («Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ») ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 43 στοιχείο ιγ) σε συνδυασμό με το άρθρο 4,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Με την απόφαση 89/449/ΕΟΚ της Επιτροπής ⁽²⁾ εγκρίθηκε η χρήση τριών μεθόδων ταξινόμησης σφαγίων χοίρων στη Ελλάδα. Η Ελλάδα ενημέρωσε την Επιτροπή ότι μετά την έκδοση της εν λόγω απόφασης, οι μέθοδοι ταξινόμησης εξελίχθηκαν σημαντικά και καταγράφηκαν αλλαγές στον πληθυσμό των χοίρων. Ως εκ τούτου, οι τρεις μέθοδοι που είχαν εγκριθεί με την εν λόγω απόφαση δεν μπορούν πλέον να χρησιμοποιούνται.
- (2) Με την απόφαση 2010/642/ΕΕ της Επιτροπής ⁽³⁾ εγκρίθηκε η χρήση μιας μεθόδου ταξινόμησης σφαγίων χοίρων μετά την εκδορά στην Ελλάδα.
- (3) Η Ελλάδα ανέπτυξε δύο νέες, επικαιροποιημένες μεθόδους ταξινόμησης και ζήτησε από την Επιτροπή να εγκρίνει τις εν λόγω δύο νέες μεθόδους ταξινόμησης σφαγίων χοίρων στην επικράτειά της και υπέβαλε λεπτομερή περιγραφή της δοκιμασίας τεμαχισμού, αναφέροντας τις αρχές στις οποίες βασίζονται οι μέθοδοι αυτές, τα αποτελέσματα της δοκιμασίας τεμαχισμού και τις εξισώσεις που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της εκατοστιαίας αναλογίας άπαχου κρέατος στο πρωτόκολλο που προβλέπεται στο άρθρο 23 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1249/2008 της Επιτροπής ⁽⁴⁾.
- (4) Από την εξέταση της αίτησης αυτής προέκυψε ότι πληρούνται οι όροι έγκρισης των σχετικών μεθόδων ταξινόμησης. Συνεπώς, θα πρέπει να εγκριθούν οι εν λόγω μέθοδοι ταξινόμησης στην Ελλάδα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 299 της 16.11.2007, σ. 1.

⁽²⁾ Απόφαση 89/449/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 17ης Ιουλίου 1989, για την έγκριση μεθόδων ταξινόμησης σφαγίων χοίρων στην Ελλάδα (ΕΕ L 214 της 25.7.1989, σ. 17).

⁽³⁾ Απόφαση 2010/642/ΕΕ της Επιτροπής, της 25ης Οκτωβρίου 2010, για την έγκριση μεθόδων ταξινόμησης σφαγίων χοίρων στην Ελλάδα (ΕΕ L 280 της 26.10.2010, σ. 60).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1249/2008 της Επιτροπής, της 10ης Δεκεμβρίου 2008, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή των κοινοτικών κλιμάκων κατάταξης των σφαγίων βοοειδών, χοίρων και προβάτων καθώς και για την κοινοποίηση των σχετικών τιμών (ΕΕ L 337 της 16.12.2008, σ. 3).

(5) Ως εκ τούτου, η απόφαση 2010/642/ΕΕ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

(6) Η απόφαση 89/449/ΕΟΚ θα πρέπει να καταργηθεί.

(7) Δεν θα πρέπει να επιτρέπεται η τροποποίηση των οργάνων ή των μεθόδων ταξινόμησης, εκτός αν εγκριθεί ρητά με απόφαση της Επιτροπής.

(8) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της διαχειριστικής επιτροπής για την κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η απόφαση 2010/642/ΕΕ τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

1. Για την ταξινόμηση των σφαγίων χοίρων που παρουσιάζονται σύμφωνα με το παράρτημα V σημείο Β.ΙΙΙ πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007, εγκρίνεται η χρήση της ακόλουθης μεθόδου στην Ελλάδα, σύμφωνα με το σημείο Β.ΙV παράγραφος 1 του εν λόγω παραρτήματος: το όργανο “Opti-Scan-TP” και οι σχετικές μέθοδοι εκτίμησης, που περιγράφονται λεπτομερώς στο μέρος Ι του παραρτήματος της παρούσας απόφασης.

2. Για την ταξινόμηση των σφαγίων χοίρων μετά την εκδορά στην Ελλάδα εγκρίνεται η χρήση των ακόλουθων μεθόδων, σύμφωνα με το παράρτημα V σημείο Β.ΙV παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007:

α) το όργανο “OptiScan-TP” και οι σχετικές μέθοδοι εκτίμησης, που περιγράφονται λεπτομερώς στο μέρος Ι του παραρτήματος της παρούσας απόφασης·

β) το όργανο “Hennessy Grading Probe (HGP 4)” και οι σχετικές μέθοδοι εκτίμησης, που περιγράφονται λεπτομερώς στο μέρος ΙΙ του παραρτήματος της παρούσας απόφασης.».

2) Το παράρτημα αντικαθίσταται από το κείμενο του παραρτήματος της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Η απόφαση 89/449/ΕΟΚ καταργείται.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ελληνική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 14 Αυγούστου 2013.

Για την Επιτροπή
Dacian CIOLOȘ
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΜΕΘΟΔΟΙ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ ΣΦΑΓΙΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μέρος Ι

OptiScan-TP

1. Οι κανόνες που προβλέπονται στο παρόν μέρος εφαρμόζονται όταν η ταξινόμηση των σφαγίων χοίρων πραγματοποιείται με το όργανο που είναι γνωστό ως “OptiScan-TP”.
2. Το όργανο Optiscan-TP είναι εφοδιασμένο με ψηφιακό σύστημα απεικόνισης, που αποτυπώνει φωτισμένη φωτογραφία των δύο σημείων μέτρησης στο σφάγιο. Οι εικόνες αποτελούν τη βάση για τον υπολογισμό του πάχους του λίπους και των μυών σύμφωνα με τη μέθοδο δύο σημείων “Zwei-Punkte Messverfahren (ZP)”.

Οι μετρούμενες τιμές μετατρέπονται σε εκτιμώμενη περιεκτικότητα σε άπαχο κρέας από το ίδιο το όργανο Optiscan-TP. Οι φωτογραφίες αποθηκεύονται και μπορούν να ελεγχθούν αργότερα. Τα δεδομένα μπορούν να μεταφερθούν εύκολα με την ενσωματωμένη διεπαφή Bluetooth®.
3. Η περιεκτικότητα του σφαγίου σε άπαχο κρέας υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:
- 3α. Τύπος για την ταξινόμηση των σφαγίων χοίρων που παρουσιάζονται σύμφωνα με το παράρτημα V σημείο B.III πρώτη φράση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007:

$$\hat{Y} = 62,94974 - 0,79348 \times X_1 + 0,13218 \times X_2$$

όπου:

\hat{Y} = εκτιμώμενη εκατοστιαία αναλογία άπαχου κρέατος στο σφάγιο,

X_1 = ελάχιστο πάχος του λίπους (συμπεριλαμβανομένου του δέρματος) πάνω από τον μέσο γλουτιαίο μυ, σε χιλιοστά,

X_2 = πάχος του οσφυϊκού μυός, σε χιλιοστά, το οποίο μετράται ως η μικρότερη απόσταση του μετωπιαίου (κρανιακού) άκρου του γλουτιαίου μυός από το ανώτερο (ραχιαίο) άκρο του σπονδυλικού σωλήνα.

- 3β. Τύπος για την ταξινόμηση σφαγίων χοίρων μετά την εκδορά:

$$\hat{Y} = 60,91227 - 0,80881 \times X_{1s} + 0,13710 \times X_2$$

όπου:

\hat{Y} = εκτιμώμενη εκατοστιαία αναλογία άπαχου κρέατος στο σφάγιο,

X_{1s} = ελάχιστο πάχος του λίπους (συμπεριλαμβανομένου του δέρματος) πάνω από τον μέσο γλουτιαίο μυ, σε χιλιοστά,

X_2 = πάχος του οσφυϊκού μυός, σε χιλιοστά, το οποίο μετράται ως η μικρότερη απόσταση του μετωπιαίου (κρανιακού) άκρου του γλουτιαίου μυός από το ανώτερο (ραχιαίο) άκρο του σπονδυλικού σωλήνα.

Οι τύποι αυτοί ισχύουν για τα σφάγια βάρους μεταξύ 50 και 110 χιλιογράμμων.

Μέρος ΙΙ

Hennessy Grading Probe (HGP 4)

1. Οι κανόνες που προβλέπονται στο παρόν μέρος εφαρμόζονται όταν η ταξινόμηση των σφαγίων χοίρων πραγματοποιείται με το όργανο που είναι γνωστό ως “Hennessy Grading Probe (HGP 4)”.
2. Το όργανο είναι εφοδιασμένο με καθέτηρα διαμέτρου 5,95 χιλιοστών (6,3 χιλιοστών στη λεπίδα που βρίσκεται στο άνω άκρο του καθέτηρα), που περιλαμβάνει φωτοδίοδο (Siemens LED τύπου LYU 260-EO) και φωτοανιχνευτή τύπου Silicon SLCD-61N1, με απόσταση λειτουργίας 0 έως 120 χιλιοστών. Οι μετρούμενες τιμές μετατρέπονται σε εκτιμώμενη περιεκτικότητα σε άπαχο κρέας από το ίδιο το όργανο HGP 4 ή από υπολογιστή συνδεδεμένο με αυτό.

3. Η περιεκτικότητα του σφαγίου σε άπαχο κρέας υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$\hat{Y} = 62,400 - 0,495 \times X_1 - 0,559 \times X_2 + 0,129 \times X_3$$

όπου:

\hat{Y} = εκτιμώμενη εκατοστιαία αναλογία άπαχου κρέατος στο σφάγιο,

X_1 = πάχος του ραχιαίου λίπους (χωρίς το δέρμα), σε χιλιοστά, το οποίο μετράται σε απόσταση 8 εκατοστών από τη μέση γραμμή του σφαγίου, στο ύψος της τελευταίας πλευράς,

X_2 = πάχος του ραχιαίου λίπους (χωρίς το δέρμα), σε χιλιοστά, το οποίο μετράται σε απόσταση 6 εκατοστών από τη μέση γραμμή του σφαγίου, στο ύψος μεταξύ της τρίτης και της τέταρτης τελευταίας πλευράς,

X_3 = πάχος του ραχιαίου μύος, σε χιλιοστά, το οποίο μετράται ταυτόχρονα και στο ίδιο σημείο με το X_2 .

Ο τύπος αυτός ισχύει για σφάγια βάρους μεταξύ 60 και 120 χιλιογράμμων.»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 216/2013 του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2013, για την ηλεκτρονική δημοσίευση της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 216/2013 του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2013, για την ηλεκτρονική δημοσίευση της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ L 69 της 13.3.2013, σ. 1), από την 1η Ιουλίου 2013 μόνο η Επίσημη Εφημερίδα που δημοσιεύεται σε ηλεκτρονική μορφή είναι αυθεντική και παράγει νομικά αποτελέσματα.

Όταν δεν είναι δυνατή η δημοσίευση της ηλεκτρονικής έκδοσης της Επίσημης Εφημερίδας λόγω απρόβλεπτων και έκτακτων περιστάσεων, η έντυπη έκδοση είναι αυθεντική και παράγει νομικά αποτελέσματα σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 216/2013.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ — ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΣ ΣΕ ΠΡΑΞΕΙΣ

Από την 1η Ιουλίου 2013, ο τρόπος παραπομπής σε πράξεις τροποποιήθηκε.

Κατά τη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου, ο νέος τρόπος χρησιμοποιείται παράλληλα με τον παλιό.

Το EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL